

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1990-1991

Nr. 8

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

18 FEBRUARI 1991

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	351
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	352
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	357
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	362
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	366
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	368
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	369
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	369
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	369
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	373
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	374
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)	
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	376
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	379
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	380
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	382
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	385
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	386
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)	
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	387
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	392
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	392
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	396
REGISTER	400

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

G. GEENS

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE, GEMEENSCHAPS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag nr. 22
van 14 januari 1991
van de heer M. SCHOETERS

MBZ — Schulden aan de Staat

Door het Rekenhof wordt terecht gewezen op de grote schuld die de Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen heeft aan de Staat en nu dus aan het Vlaams Gewest.

In zijn ijver om de financiën van het Gewest in evenwicht te houden, wordt van de havens een bijzondere financiële inbreng gevraagd. Zo moet de stad Antwerpen belangrijke sommen betalen aan het Gewest voor gronden op de Linkerscheldeoever.

Daartegenover staat dat de MBZ al vele jaren gewoonweg de betaling van de verschuldigde sommen uitstelt.

Nu zelfs wordt naar oplossingen gezocht.

Vermits het Gewest de voogdij heeft over MBZ, had ik volgende vragen willen stellen.

1. Wanneer zal de MBZ zijn schuld betalen ?
2. Welke concrete stappen heeft het Gewest al ondernomen om de betaling te eisen ? Vermits het Gewest in de MBZ de meerderheid heeft kan toch tot betaling worden beslist ? Waarom gebeurt dat niet ?
3. Zal de betaling worden geëist met inbegrip van de gekapitaliseerde intresten ?

Antwoord

Ik houd eraan het geachte lid het volgende mee te delen met betrekking tot zijn vragen in verband met de schulden die de NV MBZ heeft ten aanzien van de Staat, thans het Gewest.

Vooreerst wil ik echter opmerken dat de grondoverdracht naar de stad Antwerpen, waarop het geachte lid doelt, voor het Gewest gepaard gaat met een uiterst belangrijk verlies aan meerwaarde, die de gronden sinds hun verwerving hebben gekregen dank zij de infrastructuurwerken, uitsluitend gefinancierd door de centrale overheid. Niettemin staat het Gewest deze volledige meerwaarde integraal af. Het is dus misleidend te stellen dat Antwerpen gedwongen wordt tot grondoperaties, die nadelig zullen zijn voor haar, daar

waar het Vlaams Gewest haar vordering ten opzichte van de Zeebrugse havenautoriteiten zou laten vallen. Dit laatste is volkomen incorrect, hetgeen blijkt uit het antwoord op de concrete vragen, die het geachte lid heeft gesteld.

1. Alles laat voorzien dat de NV MBZ deze schuld zal honoreren in de loop van het voorjaar van 1991.
2. Het Vlaams Gewest heeft sinds de effectieve overdracht van de NV MBZ de besprekingen rond dit thema geactiveerd. De Executieve heeft bovendien gesteld ter gelegenheid van de principieusgoedkeuring van de nieuwe containerkade in de voorhaven van Zeebrugge dat de problematiek van deze schuldrecovery diende te worden gefinaliseerd vóór elke gebeurlijke vastlegging, die in het kader van dit project moet worden voltrokken.

Deze problematiek is trouwens ook binnen de schoot van de Raad van Bestuur van de NV MBZ behandeld, die zich principieel akkoord heeft verklaard met een regeling voor de terugbetaling.
3. Het is mij niet duidelijk op welke rechtsgrond het geachte lid meent dat er verwijlrenten kunnen worden geëist.

Vraag nr. 23
van 16 januari 1991
van de heer M. OLIVIER

Maaltijdcheques — Kostprijs

De beslissing van de Vlaamse Executieve om de jaarpremie aan de Vlaamse ambtenaren uit te betalen in de vorm van maaltijdcheques heeft zowel bij de ambtenaren als bij bepaalde winkeliers heel wat wrevel doen ontstaan.

Graag zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. Aan welke instellingen, die rechtstreeks of onrechtstreeks onder zijn bevoegdheid vallen werden dergelijke cheques uitbetaald ?
2. Hoeveel ambtenaren hebben deze cheques ontvangen ?
3. Hoeveel werd globaal aan de ambtenaren uitbetaald ?
4. Bij welke firma's werden de cheques besteld ?
5. Hoeveel ambtenaren waren betrokken bij de voorbereiding en uitvoering van deze operatie en gedurende hoeveel tijd ?
6. Hoeveel honorarium werd betaald aan het bedrijf dat de organisatie van de verdeling en uitbetaling deed in procent en globaal en dit zowel exclusief en inclusief BTW.
7. Werden diverse bedrijven geraadpleegd ?
Zo ja, welke ?
8. Zal de geachte Minister deze operatie evalueren bij de ambtenaren die de cheques hebben ontvangen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het antwoord op zijn vraag wordt verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 28
van 4 februari 1991
van de heer G. ANNEMANS

Kasteel van Ham — Herbestemming

Bij het Kasteel van Ham te Steenokkerzeel werd destijds een zogenaamd overnachtingsgebouw opgetrokken waar naar verluidt nog steeds geen nuttig gebruik van wordt gemaakt. Het zal de Voorzitter van de Executieve zeker niet onbekend zijn dat er een schrijnend tekort is aan bejaardentehuizen en dagverblijven voor de derde leeftijd.

Welke maatregelen heeft de Executieve tot hertoe genomen om een nuttig gebruik te maken van het gebouw en werden reeds plannen gemaakt voor een herbestemming van het gebouw ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen dat het overnachtingsgebouw, gelegen aan het Kasteel van Ham te Steenokkerzeel, zijn functie als verblijf voor congressisten en bezoekers behoudt en derhalve geen herbestemming krijgt.

Voor het nuttig gebruik werd beslist om de exploitatie in concessie te geven.

De procedure voor het gunnen van deze concessie-opdracht werd ondertussen opgestart via een openbare oproep tot kandidatuurstelling.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE
 VLAAMSE EXECUTIEVE
 GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
 MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 10
van 16 januari 1991
van de heer E. VANDEBOSCH

KS — Veilig stellen voor Limburg

De Kempense Steenkoolmijnen (KS) hebben in november 1989 900.000 aandelen van Super Club gekocht. Hiervoor werd een bedrag van 1,7 miljard frank betaald. Deze aandelenverwerving paste in het kader van een aandelenruil, waarbij Super Club zich ertoe verbond om in het ERC-project in Waterschei een tekenfilmstudio en een gewone studio te bouwen.

Verscheidene politici hebben hun twijfels geuit over de mogelijke participatie van KS in de geherstructureerde Zwitserse holding Super Club Holding en Finance SA.

In het verleden heeft de geachte Minister KS erop gewezen dat deze operatie geen bijdrage levert tot de reconversieproblematiek in de Limburgse regio.

In geval het ERC-project niet zou worden uitgevoerd in de aanvankelijk vooropgestelde omvang loopt Limburg mogelijk het risico een deel van broodnodigzake-lijke reconversiegelden verloren te zien gaan.

Welke maatregelen heeft de Gemeenschapsminister reeds genomen om deze reconversiegelden, die toch in hoofdzaak hun oorsprong vinden in de gemeenschapsgelden veilig te stellen en een werkelijke reconversiebestemming te geven ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat de door hem gestelde vragen werden beantwoord in de tot mij gerichte interpellatie van de heer Coveliers op 7 februari 1991. Nochtans kan ik het geachte lid bijkomend volgende informatie verstrekken. De voorwaarden waartegen Superclub-aandelen door KS werden aangekocht zijn zeer gunstig. Economische en juridische adviezen hebben aangetoond dat de bestuurders van KS best zouden overgaan tot conversie, weliswaar onder bepaalde voorwaarden van de aandelen.

De financiële middelen van de KS worden op deze manier immers best beveiligd. Zoals reeds meermaals meegedeeld betrof het hier een autonome beslissing van de bestuurders van KS. De overheid heeft geen beslissingsbevoegdheid in deze naamloze vennootschap.

Wat de problematiek van het ERC-project betreft, ben ik het er niet mee eens dat eventueel reconversiegelden verloren zouden gaan. Ingevolge het protocol van 5 oktober 1987 tussen het Ministerieel Comité voor de Nationale Sectoren in het Vlaams Gewest, het FNSV en de KS, blijven de gelden die in het kader van de 50/50-regeling aan de KS worden ter beschikking gesteld en die de exploitatie- en investeringsbehoeften overschrijden, voor de KS verworven voor diversificatie-doeleinden.

In dit verband spreekt het dan ook vanzelf dat de vertegenwoordigers van de overheid in de KS dienen te waken over de correcte naleving van de bepalingen van voornoemd protocol. Ik wens er het geachte lid tevens aan te herinneren dat ingevolge de beslissing van de Vlaamse Executieve van 26 mei 1989 tot vervroegde beëindiging van de steenkoolexploitatie, de KS zich ertoe heeft geëngageerd om een bedrag van 3 miljard frank over te maken aan de SIM, te financieren uit het saldo van de KS-enveloppe (westen). De besteding van dit bedrag dient ingevolge de beslissing van de Vlaamse Executieve van 6 september 1989 betrekking te hebben op een aantal vastgelegde domeinen, met name migrantenbeleid, opleiding, onderwijs, huisvesting en welzijnsvoorzieningen en bij te dragen tot het welslagen van het sociale luik van de reconversie van Limburg. Tevens heeft de KS er zich toe verbonden om een bedrag van 1 miljard frank, eveneens te financieren uit het saldo van de KS-enveloppe (westen), te bestemmen voor de financiering van de uitrusting van industrieterreinen in Limburg, in samenwerking met de gemeenten en de provincie. Dit betekent bijgevolg dat, hoewel de saldi op de KS-enveloppe

(westen) slechts geleidelijk ter beschikking komen, nu reeds voor 4 miljard frank is gereserveerd voor projecten die een duidelijke reconversiebestemming hebben.

Vraag nr. 11
van 16 januari 1991
van de heer M. OLIVIER

Maaltijdcheques — Kostprijs

De beslissing van de Vlaamse Executieve om de jaarpremie aan de Vlaamse ambtenaren uit te betalen in de vorm van maaltijdcheques heeft zowel bij de ambtenaren als bij bepaalde winkeliers heel wat wrevel doen ontstaan.

Graag zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. Aan welke instellingen, die rechtstreeks of onrechtstreeks onder zijn bevoegdheid vallen werden dergelijke cheques uitbetaald ?
2. Hoeveel ambtenaren hebben deze cheques ontvangen ?
3. Hoeveel werd globaal aan de ambtenaren uitbetaald ?
4. Bij welke firma's werden de cheques besteld ?
5. Hoeveel ambtenaren waren betrokken bij de voorbereiding en uitvoering van deze operatie en gedurende hoeveel tijd ?
6. Hoeveel honorarium werd betaald aan het bedrijf dat de organisatie van de verdeling en uitbetaling deed in procent en globaal en dit zowel exclusief en inclusief BTW.
7. Werden diverse bedrijven geraadpleegd ?
 Zo ja, welke ?
8. Zal de geachte Minister deze operatie evalueren bij de ambtenaren die de cheques hebben ontvangen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik deel het geachte lid mede dat het gecoördineerd antwoord op zijn vraag wordt verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 12
van 17 januari 1991
van de heer E. VANDEBOSCH

Sociale Investeringsmaatschappij — Middelen

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij volgende inlichtingen verstrekken met betrekking tot de beschikbaarheid en de aanwending van de middelen van de Sociale Investeringsmaatschappij (SIM), opgericht door de Vlaamse Regering en gestijfd met middelen afkomstig uit de sluiting van de steenkoolmijnen van Beringen en Zolder.

1. Over hoeveel middelen kon de SIM beschikken in 1990 ?
2. Hoeveel middelen werden daadwerkelijk toegewezen in 1990 ?
3. Welke projecten werden gefinancierd met deze middelen en hoeveel middelen werden per project aangewend ?
4. Volgens welke criteria werden deze projecten uitgekozen ?
5. Wordt de bestedingstabel, die de beslissing van de Vlaamse Executieve tot oprichting van de SIM vergezelde, nog steeds als referentiekader gehanteerd ?
6. Welke van deze projecten werden gefinancierd met Europese middelen ? Welke Europese middelen ? Hoe groot was deze Europese inbreng telkens ?
7. Welke is de looptijd van deze projecten ?
8. Hoeveel middelen kunnen door de SIM per jaar worden gemobiliseerd tot 1996 ?
9. Kunnen de aangegane financiële engagements voor de SIM verplichtingen genereren, die nog verder uitwerking blijven hebben na 1996 ?
10. Wat zijn de perspectieven voor de werking van de SIM na 1996 ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid de hiernavolgende inlichtingen in verband met de beschikbaarheid en de aanwending van de middelen van de Sociale Investeringsmaatschappij verstrekken.

1. In 1990 bedroegen de totale werkingsmiddelen van de SIM 445.000.000 frank.
2. In totaal werd 225.688.586 frank toegewezen, waarvan 92.550.593 frank als cofinanciering en 133.137.586 frank als prefinanciering. Er werden echter principiële meerjarenengagements aangegaan voor meerjarenprogramma's. Deze vastleggingen hebben betrekking op het onderwijs-voorranggebiedenbeleid voor de mijngemeenten (300 miljoen frank) en de samenwerking met de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) (250 miljoen frank).
3. In 1990 werden volgende projecten gefinancierd.

3.1. Sector beroepsopleiding (in Belgische franken)	
Arbeid en Ontwikkeling (ARON) VZW	2.500.000
Begeleidingsdienst Limburgs Mijngebied (BLM)	130.861.242
Gemeente Genk . Soldeerster	1.600.000

. Telefoniste/Receptioniste	1.450.000
. Magazijnbediende	1.050.000
. Microsystemen	1.500.000
. Laaggeschoolden	2.000.000
. Glassnijden	850.000
. Local Development and Employment Action Program	300.000
Industria CV	360.000
Limburgse Economische Aktivering (LEA) CV	1.000.000
Limburgs Universitair Centrum (LUC)	4.500.000
Musica VZW	5.000.000
Open Atelier Noord-Limburg CV	600.000
Provinciebestuur Limburg	5.300.000
Steunpunt Buurtopbouwwerk (STEBO) vzw	6.900.000
Strategisch Plan Limburg VZW	4.500.000
Vervolmakingscentrum voor Industrieel Technische Applicaties (VIA) VZW	11.930.000
Vlaams Beeldcentrum VZW	14.209.220
TOP VZW	1.000.000
Werkgelegenheidsagentschap Maaseik (WAM) VZW	2.900.131
ERGON CV	3.000.000
Toeleveren — Strategisch Plan Limburg VZW	3.016.000
Leefmilieu in Limburg (LELIM) VZW	2.000.000
Limburgse Intercommunale voor Milieubeheer (LIM) CV	1.171.586
Fonds voor Tewerkstelling en Opleiding in de Metaalverwerkende Nijverheid, Provincie Limburg (FTML) VZW	3.100.000
Economische Hogeschool Limburg (EHL)	390.000
Alternatief VZW	10.800.000
Dr. Willemsinstituut VZW	1.900.000

Hierbij merken we op dat door de samenwerking van de SIM met het Europees Sociaal Fonds (ESF) het probleem van het onvoldoende realiseren van het ESF-programma werd opgelost. Het betreft circa 200 miljoen frank uit het ESF voor 1990.

De SIM verklaarde zich op 28 november 1990 tevens principieel akkoord met het aanvullend reconversieplan van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding. De SIM verleent voor 436.207.576 frank steun, waarvan 174.604.767 frank als prefinanciering en 259.602.809 frank als cofinanciering. Op 28 januari 1991 werd de overeenkomst hieromtrent getekend.

3.2. Sociale huisvesting

Inzake huisvesting ging de SIM op 28 november 1990 principieel akkoord om op te treden als initiatiefnemer voor het project TEXAS. De SIM is akkoord om honderd woningen te laten bouwen door de Kempense Steenkoolmijnen (KS). Na oplevering koopt de SIM de woningen tegen de overeengekomen prijs en verhuurt ze aan Nieuw Dak voor een periode van 15 jaar. Dit project wordt gerealiseerd in het kader van de alternatieve financiering.

3.3. Onderwijs

Inzake onderwijsvoorrangsgebiedenbeleid voor de mijnregio (OVGB) werd voor de periode 1990-1996 in een bedrag van 300.000.000 frank voorzien.

Deze middelen zullen worden besteed aan **materiaalontwikkeling**, hulpmiddelen, ondersteuning door deskundigen, ontwikkelingsgroepen en evaluatie. Dit alles om leerachterstanden te verkleinen en sociale emancipatie in een multiculturele samenleving te vergroten.

Dit initiatief werd ontwikkeld in overleg met de **voevoegde Minister** en de administratie.

Kenmerkend is de integrale benadering van de **problematiek**. Er wordt netoverschrijdend gewerkt met de drie onderwijsnetten. Tevens wordt samenwerking nagestreefd tussen het onderwijs, de ouders en de sociaal-culturele sector.

Het resultaat van deze investeringen zal **optimaliseringsmodellen** dienen op te leveren in functie van :

- andere Limburgse scholen ;
- andere Vlaamse scholen.

In 1990 werd de organisatiestructuur van het OVGB uitgebouwd. Deze bestaat uit een algemene coördinator, drie netcoördinatoren en een administratieve coördinator.

4. — De inhoudelijke kwaliteit en de budgettaire structuur van de ingediende dossiers en de hiermee samenhangende budgettaire en financiële controlemogelijkheden.
  - De inkadering van de voorstellen binnen het beleid van de Vlaamse Executieve in het betrokken domein en de domeinen die aan de SIM werden toegewezen.
  - De middelen die de promotoren zelf aanbrengen en de kwalificaties van de promotor(
  - Het multiplicator-effect dat het project kan hebben voor de regio Limburg.
  - De samenwerking met de EG (structuurfondsen, EGKS, diverse programma's). De **beroepsopleidingsprojecten** moeten voldoen aan de normen inzake arbeidsgerichtheid en kwaliteit, opgelegd door het Europees Sociaal Fonds (ESF).

Gedurende het eerste werkingsjaar van de SIM werd prioriteit verleend aan beroepsopleidingen en

vorming, teneinde de afspraken met de Europese Commissie (EC) te valoriseren.

5. Inhoudelijk kaderen alle projecten binnen de domeinen die aan de SIM werden toegewezen. Wat de meerjarenplanning betreft wordt erop gewezen dat de SIM met één jaar vertraging is gestart. Vermits de looptijd één jaar langer is dan gepland, zal de bestedingstabel dan ook in die zin worden aangepast.
6. Het betreft hoofdzakelijk middelen van het Europese Sociale Fonds

(in Belgische franken)

Arbeid en Ontwikkeling (ARON) VZW	3.615.750
Begeleidingsdienst Limburgs Mijngedied (BLM)	52.170.486
Gemeente Genk	
. Soldeerster	795.638
. Telefoniste/Receptioniste	2.953.354
. Magazijnbediende	2.172.912
. Microsystemen	3.143.358
Limburgs Universitair Centrum (LUC)	4.987.500
Musica VZW	5.723.074
Provinciebestuur Limburg	7.931.507
Steunpunt Buurtopbouwwerk (STEBO)	8.226.450
Strategisch Plan Limburg VZW	4.425.140
Vervolmakingscentrum voor Industrieel Technische Applicaties (VIA) VZW	4.425.140
Vlaams Beeldcentrum VZW	10.184.389
TOP VZW	4.515.300
ERGON CV	15.483.172
Limburgse Intercommunale voor Milieubeheer (LIM) CV	1.171.586
Fonds voor Tewerkstelling en Opleiding in de Metaalverwerkende Nijverheid, Provincie Limburg (FTML) VZW	6.628.429

7. Hoewel sommige projecten lopen over meerdere jaren, geldt de beslissing van de SIM in principe steeds maar voor één jaar. De meerjarenprojecten moeten derhalve ieder jaar een gemotiveerde aanvraag voor een tussenkomst vanwege de SIM indienen.
8. De overeenkomsten tussen de Kempense Steenkoolmijnen en het Fonds voor de Nationale Sectoren in het Vlaams Gewest (via GIMVINDUS) enerzijds, en tussen de Kempense Steenkoolmijnen en de SIM anderzijds, maken het mogelijk dat de SIM tot 1996 een bedrag van 3 miljard frank ter beschikking gesteld krijgt. Deze middelen worden, op basis van de ingediende raming met de financiële behoeften, per trimester overgemaakt aan de SIM.
9. Vermits de tussenkomsten van de SIM jaarlijks worden vastgelegd, zullen er na 1996 geen verplichtingen meer zijn voor de SIM.

Toch zijn er projecten, die ook na 1996 nog inkomsten genereren voor de SIM. Hoewel het zeker niet de **betrachting** van de SIM is om deze projecten te promoten, zijn er toch sociale projecten die **zelfbedruipend** zijn en zelfs inkomsten genereren. Deze positieve kasstroom zal overeenkomstig de doelstellingen van de SIM opnieuw worden aangewend (zie vraag 10).

10. Sommige projecten zullen ook na 1996 een inkomende geldstroom betekenen voor de SIM. De aldus verkregen fondsen zullen worden aangewend om, conform de doelstellingen van de SIM, projecten binnen het sociaal kader te financieren.

De SIM streeft naar structurele veranderingen die na het verdwijnen van de steunmaatregelen verder effect hebben binnen de bestaande structuren.

**Vraag nr. 13
van 18 januari 1991
van de heer G. MOMMERENCY**

Visserijscholen aan de kust — Toekomstplannen

Op een vergadering met alle visserijscholen aan de kust, heeft de geachte Minister Coens van het Vlaams Ministerie van Onderwijs volgende toekomstplannen met betrekking tot de visserijscholen naar voor gebracht :

1. de Nieuwpoortse visserijschool moet worden opgedoekt ;
2. de visserijscholen te Oostende blijven bestaan maar moeten samenwerken ;
3. de visserijschool te Knokke-Heist blijft gewoon in zijn huidige vorm behouden.

Het opdoeken van de Nieuwpoortse visserijschool heeft een nefaste invloed op de toekomst van de Nieuwpoortse visserij en betekent in feite het verdwijnen ervan.

De Nieuwpoortse visserij is goed voor een jaarlijks omzetcijfer van 1,4 miljard frank, een tewerkstelling van ruim 300 personen en jaarlijks financiële afdrachten (belastingen, sociale bijdragen, BTW) aan de overheid van 180,5 miljoen frank. Deze economische activiteit is één van de weinige streekeigen activiteiten in de Westhoek en er wordt een streek gecreëerd die sociaal-economisch onderontwikkeld is.

Gezien de inpassing van de plaatselijke visserijschool binnen de lokale vrije scholengemeenschap en de lage onderwijskosten die hiervan het gevolg zijn, is een bijdrage van 180,5 miljoen frank afdrachten vanwege de Nieuwpoortse visserijsector aan de nationale overheid zeker ruim voldoende om deze onderwijskosten te dekken.

1. Is de geachte Minister zich bewust van de nefaste invloed van het opdoeken van de plaatselijke visserijschool en de toekomst van de Nieuwpoortse visserij ?

De keuze voor het vissersberoep wordt in verregaande mate bepaald door elementen van psychologische en sociologische aard. Wanneer jonge men-

sen dan daadwerkelijk hebben beslist om in de haven hun toekomst op te bouwen en een onderwijsopleiding in die zin te volgen, is de aanwezigheid van plaatselijke onderwijsmogelijkheden van fundamenteel belang voor de daadwerkelijke keuze voor het beroep.

De lagere opleiding van jongeren vanaf 12 jaar moet plaatselijk worden georganiseerd zonet zal men zeer gemakkelijk overstappen naar andere onderwijsopleidingen die wel plaatselijk te Nieuwpoort worden ingericht. Dit is hetzelfde als bij andere opleidingen waar de lagere school plaatselijk wordt georganiseerd terwijl hogere scholing en universitair onderwijs slechts in de grote steden aanwezig is.

2. Heeft de geachte Minister rekening gehouden met de sterke sociaal-psychologische elementen die een rol spelen bij de keuze van het vissersberoep? Houdt de Minister rekening met het lagere niveau van de opleiding te Nieuwpoort en daarmee de geringe bereidheid van jonge kinderen van 12 jaar en hun ouders grote afstanden te overbruggen om dit soort onderwijs te volgen?
3. Heeft de geachte Minister rekening gehouden met de baanbrekende rol van het Nieuwpoortse visserijonderwijs bij de opleiding van kansarme, laaggeschoolde en schoolmoë jongeren?

De sterke praktijkgerichtheid van het onderwijs, de grote motivatie van de kandidaat-vissers en de sterke psychologische binding met het plaatselijke zee- en havenmilieu en dus ook met het toekomstige marineberoep van visser, zijn een model voor de opleiding en arbeidsmotivatie van kansarme jongeren in onze steeds ingewikkelder maatschappij.

4. Is de geachte Minister zich bewust van de zeer gebrekkige rol van de zeevisserij scholen als toeleveringsbron van geschoolde arbeidskrachten aan de Belgische visserij?

Een groot aantal visserij scholen aan de kust blijken duidelijk hun doel voorbij te schieten en grotendeels te fungeren als opleidingscentrum voor bedrijven die helemaal niets te maken hebben met de Belgische zeevisserij. Vooral de Regie voor Maritiem Transport (RMT) en de plaatselijke baggerondernemingen zijn een geliefd toevluchtsoord voor afgestudeerden van de zogenaamde zeevisserij scholen.

De vissersschool van Nieuwpoort blijkt daarbij de hoogste efficiëntie te behalen van alle bestaande visserij scholen: liefst 80 ten honderd van de afgestudeerden komt daadwerkelijk in de visserij terecht.

Gezien de meeste visserij scholen langs de Belgische kust slechts zeer gedeeltelijk hun rol van opleidingscentrum voor de zeevisserij vervullen, zijn de bestaande leerlingcijfers van de verschillende visserij scholen volstrekt onbetrouwbaar.

Een nieuwe classificatie van leerlingcijfers in de verschillende visserij scholen dringt zich op. Daarbij kan de opleidingsefficiëntie, dit wil zeggen het aandeel van de leerlingen in de verschillende visserij

scholen die daadwerkelijk als nieuw opgeleide arbeidskrachten het beroep van visser uitoefenen, als leidraad dienen. Deze cijfers geven een fundamenteel ander beeld van het daadwerkelijke belang van de verschillende zeevisserij scholen voor de Belgische zeevisserij.

Van de vijf visserij scholen aan de kust, komt Nieuwpoort dan op een gedeelde derde plaats samen met de vrije visserij school Paster Pype te Oostende.

5. Is de geachte Minister bereid om bij de herstructurering van het zeevisserij onderwijs rekening te houden met het daadwerkelijke belang van de verschillende visserij scholen voor de Belgische zeevisserij?

De totale schoolbevolking in de Belgische visserij scholen is totaal niet relevant voor de werkelijke onderwijsfunctie ten behoeve van de Belgische zeevisserij. Het percentage werkelijke varenden na afstuderen is slechts de helft van de totale huidige schoolbevolking en de visserij scholen spelen dus helemaal niet de rol die hun is toebedeeld.

Enkel Nieuwpoort heeft over de voorbije tien jaar permanent zijn rol van opleidingscentrum voor de plaatselijke visserij kunnen waarmaken: het ware dan ook pertinent onlogisch precies dit modelvoorbeeld van een efficiënt visserij onderwijs op te doen.

6. Is het volgens de geachte Minister niet aangewezen de herstructurering van het zeevisserij onderwijs niet enkel door te voeren op basis van het leerlingenaantal maar ook en vooral rekening houdend met de daadwerkelijke bijdrage van de verschillende zeevisserij scholen aan de Belgische zeevisserij?

Het is duidelijk dat het Belgische zeevisserij onderwijs niet de rol vervult waarvoor het initieel is ontworpen en wordt gesubsidieerd.

7. Is het dan ook volgens de geachte Minister niet noodzakelijk, veeleer over te gaan tot een interne en inhoudelijke herstructurering van het zeevisserij onderwijs in plaats van een botte rationalisatie enkel gebaseerd op de leerlingenaantallen in de verschillende visserij scholen?

Gezien zijn hoge aantal vurende afgestudeerden, kan de interne werking en organisatie van de Nieuwpoortse visserij school daarbij perfect als voorbeeld dienen.

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt en aan de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op deze vraag wordt verstrekt door de heer Daniel Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs.

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 52
van 7 januari 1991
van de heer R. VAN HOOLAND

BPA D'Hooie- Wielsbeke — Industrierreinen

In aansluiting met mijn actuele vraag gesteld in de Openbare Vergadering van de Vlaamse Raad van 28 november 1990 over de in het oostelijk deel van West-Vlaanderen geplande industrievestigingen (Vlaamse Raad, Handelingen 1990-1991, Nr. 11, 28 november 1990, bladzijde 270) zou ik van de geachte Minister met betrekking tot het bijzonder plan van aanleg D'Hooie-Wielsbeke het volgende willen vernemen.

1. Wat is de oppervlakte van de uitgeruste industrieterreinen in Wielsbeke en omgeving ?
2. Wat is de bezetting ervan ?
3. Wat is de bestemming van de rest en voor welke bedrijvigheid ?
4. Wat is de bestemming van het geplande en gewraakte BPA, op korte en half-lange termijn (5 jaar) ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag betreffende het ontwerp-BPA-D'Hooie van Wielsbeke, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De oppervlakte van de uitgeruste industrieterreinen in Wielsbeke bedraagt circa 241 hectare, waarvan er circa 193 hectare als zodanig zijn bestemd in het gewestplan en circa 48 hectare deze bestemming kregen via een van het gewestplan afwijkend BPA.

Voor wat de beschikbare oppervlakte aan industrie-gronden in de omgeving betreft, kan worden vermeld dat alle in het gewestplan voorziene nijverheidsterreinen in de gemeenten Tielt (105 hectare in 5 zones), Oostrozebeke (1 zone van 27 hectare), Waregem (116 hectare in 6 zones) en Meulebeke (1 zone van 12 hectare) quasi volledig zijn volzet. In al deze gemeenten is er op dit ogenblik een procedure lopende tot goedkeuring van een BPA — industrieterrein, in afwijking van de zonering van het gewestplan, om aan hun eigen behoefte te kunnen voldoen.

Het industriegebied van Ingelmunster (oppervlakte 23 hectare) is volledig bezet, behalve een zone van 6 hectare die gelet op de slechte structuur, van de grond praktisch niet bebouwbaar is.

2. De bezetting van de bestaande industriezones in Wielsbeke bedraagt ruim 80 ten honderd. De bezetting van de industriezones in de omliggende gemeenten is nagenoeg op eenzelfde hoog peil.
3. Het laag percentage (ongeveer 20 ten honderd) niet bezette industriegronden, die vaak reeds eigendom zijn van aanpalende bedrijven, worden in hoofdzaak gereserveerd voor de uitbreiding van de reeds ge-

vestigde bedrijven. Door hun kleinschaligheid en hun verspreide ligging komen deze overblijvende vrije gronden niet in aanmerking voor de vestiging van nieuwe bedrijven, noch voor herlokalisatie van bedrijven van enige omvang.

4. De bestemming van het BPA-D'Hooie is bepaald in artikel 1 van de voorschriften, dat luidt als volgt :

„De op het plan aangeduide gronden zijn bestemd voor watergebonden bedrijven en/of bedrijven die de waterweg nodig hebben, zonder abnormale hinder of risico's voor de omgeving.“. Het BPA bevat ook verplicht aan te planten bufferzones om de landschappelijke integratie van de industriezone te bevorderen.

Op korte termijn wordt door de initiatiefnemers (de gemeente en de Westvlaamse Intercommunale voor Technisch Advies en Bijstand voor Ruimtelijke Ordening (WITAB)) ruim 75 ten honderd van de oppervlakte van het BPA voorbestemd voor de herlokalisatie van het houtverwerkend bedrijf Interlin, dat momenteel onder sterke milieubelastende omstandigheden bedrijvig is in Beveren-Leie, een quasi onhoudbare toestand.

De rest van de oppervlakte van het BPA wordt op half lange termijn ingenomen door soortgelijke bedrijven die de Leie voor de aanvoer van grondstoffen en/of afgewerkte producten nuttig kunnen gebruiken.

Vraag nr. 53
van 8 januari 1991
van de heer L. VANHORENBEEK

Weekend-verblijfpark Beukenbos te Sint-Joris-Weert — Overtreding van de verkavelingsvergunning

Door de Bestendige Deputatie van Brabant werd voor het weekend-verblijfpark Beukenbos te Sint-Joris-Weert een verkavelingsvergunning uitgereikt op 17 juni 1975.

Er blijken evenwel verscheidene overtredingen vastgesteld te zijn, onder meer wat betreft

- de loten 225 tot en met 244, daar deze zone voorzien is voor speelterrein en parking ;
- de voorziene vijver die niet werd uitgevoerd doch een manège werd zonder vergunning gebouwd ;
- de voorziene groene bufferzone die niet werd aangeplant ;
- de overwelling van de beek Paddenpoel die niet werd uitgevoerd ;
- de voorziene afsluitingen in ligustrumhaag tussen de percelen die quasi niet werden uitgevoerd ;
- de voorziene openbare sanitaire plaatsen die niet voldoen of niet zijn gebouwd of onbruikbaar ;
- het lot 69, voorzien voor openbaar nut, waarop een verhuurde verankerde caravan staat ;
- de voorziene breedte van minstens 10 meter voor elk perceel die men niet terugvindt in de loten 212 tot en met 219 en in de loten 222 tot en met 224 ;

het lot 20 bis (groepsnummer A20) dat niet voorkomt op het verkavelingsplan :

de grafische voorstelling van de percelen op het verkavelingsplan die niet overeenkomt met de ligging ervan op het terrein voor wat betreft de loten 7, 8, 22, 26 tot en met 30, 63, 77, 88, 89, 164 tot en met 170 en 225 tot en met 244 ;

de verplaatsbare of verankerde caravans of chalets die op geen 2 meter staan van de straat of van de grens op de loten 2, 6, 9, 11, 13, 16, 17, 18, 22, 23, 24, 25, 27, 29, 30, 30bis, 31, 32, 34, 35, 40, 43, 47, 50, 51, 52, 54, 56, 57, 58, 62, 63, 69, 72, 73, 74, 76, 77, 78, 79, 80, 84, 85, 86, 87, 90, 91, 93, 95, 96, 97, 98 en 100 ;

de tuinhuisen die geen 2 meter van de grens staan op de loten 1, 3, 5, 6, 8, 10, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 21, 23, 24, 25, 26, 30, 30bis, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 40, 45, 47, 50, 51, 54, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 63, 66, 69, 70, 71, 75, 76, 77, 79, 80, 82, 84, 85, 86, 88, 90, 91, 93, 94, 95, 96, 97, 98 en 99 ;

de onderliggende garages, die niet vermeld zijn op de bouwaanvraag, op de loten 14 ;

de verblijfsoppervlakte die groter is dan voorzien of de grootte van de percelen die kleiner is dan voorzien op de loten 20 bis, 33, 45, 49, 54, 60, 66, 88, 90, 92, 93, 94, 96, 98 en 100 ;

de afwijkingen ten opzichte van de bouwaanvraag op de loten 33, 49, 53, 54, 64 en 88 ;

garages die gebouwd zijn op minder dan 2 meter van de grens op de loten 44 ;

de bouw van chalets op minder dan 4 meter van de grens op het lot 45.

Ik heb mij beperkt tot de percelen 1 tot en met 100 voor de opsomming van de specifieke inbreuken, vastgesteld door de intercommunale Interleuven, welke deze analyse verrichtte op verzoek van het gemeentebestuur van Oud-Heverlee.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke maatregelen in verband met deze overtredingen werden getroffen ? Het komt mij voor dat in dit land geen rechtszekerheid bestaat indien zo'n massa wetsovertredingen worden geduld.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Artikel 66 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw bepaalt dat de door de provincie-gouverneur aangewezen technische ambtenaren en beambten van de gemeenten of verenigingen van gemeenten bevoegd zijn om de in artikel 64 in het vierde lid van dit artikel en in het vijfde lid van artikel 68 omschreven misdrijven op te sporen en vast te stellen door een proces-verbaal.

Ook de officieren van gerechtelijke politie en hulpofficieren onder meer de politiecommissaris en **hoofdveeldwachters** mogen deze taken verrichten.

Zoals het geachte lid opmerkt werden een aantal feiten onderzocht door de intercommunale Interleuven op verzoek van het gemeentebestuur van Oud-Heverlee.

Het is aangewezen dat de instantie, de feiten constateert die een inbreuk op een wet inhouden ze ook verbaliseert. Door het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening wordt het gemeentebestuur verzocht de nodige vaststellingen te verrichten en de zaak van nabij te volgen.

Vraag nr. 56
van 10 januari 1991
van de heer G. JANZEGERS

Ambachtelijke en industriële zones in het arrondissement Leuven — Uitbreiding

Inzake een mogelijke wijziging van de gewestplannen werden de gemeentebesturen verzocht een gemeentelijke richtnota op te stellen. Deze richtnota moet een overzicht geven van de huidige planologische situatie en van de opties voor de toekomst. In een brief van de geachte Gemeenschapsminister aan de gemeentebesturen heette het dat deze inventarisatie niet mag worden gezien als een soort openbaar onderzoek voor of verzoekprogramma van de inwoners.

In de praktijk is het nu wel zo dat deze procedure wordt gebruikt door gemeentebesturen en economische belangengroepen (zoals bijvoorbeeld de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen, intercommunales enzovoort) om economisch minder interessante zones (zoals bijvoorbeeld natuur- en agrarische gebieden) om te zetten in industriegebieden voor de vestiging van industriële of ambachtelijke bedrijven. Om begrijpelijke financiële redenen wil bijna elke gemeente haar ambachtelijke zone. Deze tendens zorgt voor heel wat verontrusting in landbouwmiddelen en bij milieuverenigingen.

Graag kreeg ik van de geachte Gemeenschapsminister voor het arrondissement Leuven een overzicht van de gevraagde wijzigingen of afwijkingen van de gewestplannen.

Dit overzicht had ik graag per afzonderlijke gemeente en met de volgende gegevens : ligging, huidige aard volgens het huidige gewestplan, oppervlakte, gevraagde verandering, aanvrager (gemeente, GOM, . . .) en de gevolgde procedure (APA, BPA, . . .).

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Vooreerst wil ik nogmaals benadrukken dat de gemeentelijke richtnota's niet werden gevraagd met het opzet om de gewestplannen te herzien.

Voor mijn bestuur is het materieel niet mogelijk de gevraagde gedetailleerde statistische informatie te bezorgen voor wat de gemeentelijke richtnota's betreft.

Volledigheidshalve kan ik eraan toevoegen dat de richtnota's momenteel nog in onderzoek zijn binnen mijn administratie. De voorstellen van de gemeentebesturen worden momenteel nog in onderzoek zijn binnen mijn administratie. De voorstellen van de gemeentebesturen worden momenteel nog in onderzoek zijn binnen mijn administratie.

sturen tot herziening van de gewestplannen zullen sectorieel en per gewestplan worden verwerkt.

Eventueel kan daaruit de conclusie worden getrokken dat een wijziging van het gewestplan opportuun kan zijn.

Vraag nr. 57
van 10 januari 1991
van de heer G. JANZEGERS

Gebieden voor ambachtelijke bedrijven en KMO's — Vestiging industriële ondernemingen

Er heerst op dit ogenblik nogal wat verwarring bij diverse gemeentebesturen over het begrip ambachtelijke zone en de aard van de bedrijven die daarop een plaats kunnen of mogen vinden.

Uit het koninklijk besluit van 28 december 1972 blijkt dat men planologisch enkel spreekt van industriegebieden. Wel wordt in artikel 8 een onderscheid gemaakt tussen vervuilende industrieën, milieubelastende industrieën en gebieden voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's). Maar van deze onderverdeling worden geen definities gegeven. Uit het arrest van de Raad van State inzake Philips Petroleum blijkt wel dat industriële ondernemingen, van welke aard ook, niet mogen worden gevestigd in een gebied bestemd voor ambachtelijke bedrijven en KMO's.

Gemeenten in het arrondissement Leuven laten gewoonlijk deze industriegebieden volledig over (infrastructuur, verkoop en dergelijke) aan de intercommunale Interleuven. Sommige gemeentebesturen vragen zich wel af of zij geen vinger in de pap kunnen hebben (bevoordelen van bedrijven uit de eigen gemeente die vaak in de dorpskom hinderend werken, het uitsluiten van milieu-onvriendelijke bedrijven, . . .).

Concreet zou ik willen vernemen of de vestiging van de NV Solomo op de industriezone van Boutersem, bestemd voor ambachtelijke bedrijven en KMO's, planologisch verantwoord is? Kan het gemeentebestuur deze vestiging weigeren, ofschoon zij alles uit handen heeft gegeven aan de intercommunale Interleuven?

Ook wens ik te vernemen of gemeentebesturen kunnen eisen, zelfs wanneer zij de volledige uitrusting van de ambachtelijke of industriële zone in handen hebben gegeven van bijvoorbeeld een intercommunale, dat gemeentelijke bedrijven voorrang krijgen? Kunnen zij ook eisen dat bepaalde bedrijven (bijvoorbeeld hinderlijke of vervuilende) geen toegang krijgen tot het terrein?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de bevoegde dienst voor Vlaams Brabant nog over geen dossier beschikt.

Volgens een telefonische mededeling van de gemeente is een bouwaanvraag nog niet ingediend. Wel schijnen, aldus de gemeente, sommige firma's bij Interleuven te hebben geïnformeerd naar de percelen in de industriezone.

De toewijzing van percelen in industriegebieden of gebieden voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen wordt niet geregeld door de wet op de ruimtelijke ordening. De toewijzing is een aangelegenheid van de instantie die het beheer over het betrokken industriegebied heeft.

Wat betreft de aard van de bedrijven die op dergelijke gebieden kunnen worden toegelaten kunnen de gemeenten, naar aanleiding van de bouwaanvraag hetzij bepaalde voorwaarden opleggen in de bouwvergunning die de gemeente uitreikt, hetzij de bouwaanvraag weigeren indien, volgens de mening van de gemeente, daartoe redenen zijn.

Vraag nr. 60
van 10 januari 1991
van de heer G. JANZEGERS

Grondbank voor sociale huisvesting in Vlaams Brabant — Oprichting

In een vraaggesprek, verschenen in het Nieuwsblad van zaterdag 13 januari 1990, pleit de Minister van Buitenlandse Zaken, Mark Eyskens, voor de aanleg van een grondbank door de gemeenten rond Brussel, ter bijsturing van de evolutie van de grondprijzen in Vlaams Brabant.

Zijn ideeën hierover (die hijzelf als academisch bestempelt omdat het onderwerp nu geen nationale materie meer is) houden wellicht verband met het feit dat hij, als gewezen Staatssecretaris voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, in 1976 maatregelen nam om de Vlaamse eigenheid in de randgemeenten te vrijwaren. Zo liet hij bouwzones uit het ontwerp-gewestplan weer omzetten in groene zones.

De uitbouw van Brussel tot Europese hoofdstad (inwijking EG-burgers, vestiging bedrijven, projecten voor golfterreinen enzovoort) leidt samen met een grondspeculatie tot een snelle stijging van de grondprijzen. Het effect hiervan is voelbaar in een straal, van 40 kilometer rond Brussel. De plaatselijke bevolking is daarom meestal aangewezen op de sociale woningbouw door de overheid. Door organisatorische omstandigheden kost het bouwen van sociale woningen echter meer dan een privé-woning. Door het aanleggen van een grondbank kunnen de gemeenten later een scheidsrechterlijke rol spelen op de bouwmarkt. Met de winst op de gronden kan men huizen bouwen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of het aanleggen van een grondbank niet in overeenstemming is met het Vlaamse regeerprogramma dat zegt dat binnen de sociale huisvesting moet worden gestreefd naar een voldoende aantal koopwoningen en dat die technisch-financiële mogelijkheden zullen worden onderzocht om de investeringen van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) met een zo klein mogelijke budgettaire last.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ik uiteraard niet afkerig sta van initiatieven van gemeentebesturen tot het aanleggen van grondreserves waarmee zij op de bouwmarkt een

scheidsrechterlijke rol kunnen spelen. Dergelijke initiatieven zijn trouwens ook niet tegenstrijdig met de inhoud van het Vlaamse Regeerprogramma.

Toch wil ik wijzen op het feit dat veel gemeenten en bouwmaatschappijen reeds over aanzienlijke grondreserves beschikken en dat de beleidsprioriteiten van de Vlaamse Executieve momenteel in hoofdzaak liggen op de financiering van de bouw van sociale huurwoningen en op het stimuleren van inbreiding. Wat de eerste prioriteit betreft kan ik slechts verwijzen naar het experiment van alternatieve financiering dat vorig jaar is gestart en, ondanks de recente rentestijgingen, een groot succes kent. Wat de aanmoediging van de inbreiding betreft is er het uitvoeringsbesluit van artikel 95 van de huisvestingscode (besluit van de Vlaamse Executieve van 7 maart 1990) dat de subsidiëring van grondaankopen binnen bestaande woonkernen regelt. Gelet op de noodzaak van een volgehouden inspanning ter zake is het mij niet mogelijk om op korte termijn zelf initiatieven te nemen op het vlak van een zogenaamde groundbank.

Vraag nr. 63
van 14 januari 1991
van de heer J. CUYVERS

BPA's die afwijken van de gewestplannen — Gedragscode

Begin oktober 1990 werd door de Vlaamse Executieve een gedragscode goedgekeurd, die als referentiebasis zal worden gebruikt bij beslissingen inzake gemeentelijke plannen van aanleg die afwijken van de bestemming van de gewestplannen en die aan de Vlaamse Executieve worden voorgelegd. Bij de gemeentebesturen zou een rondvraag worden gedaan om een inzicht te krijgen in het aantal bijzondere plannen van aanleg (BPA) die op het huidig ogenblik in opmaak zijn en afwijken van de gewestplannen (meer bepaald deze plannen die reeds een plenaire vergadering achter de rug hebben vóór de datum van de rondvraag).

Aan de gemeenten zou een omzendbrief worden gestuurd waarin de 6 punten van de gedragscode zouden worden toegelicht.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen :

1. hoeveel BPA's die afwijken van de bestemming van de gewestplannen sinds het aannemen van de gedragscode werden goedgekeurd ;
2. wanneer de rondvraag naar de gemeenten werd gestuurd en hoeveel BPA's die afwijken van de gewestplannen nog in opmaak zijn ;
3. of de geplande omzendbrief met de toelichting over de 6 punten van de gedragscode reeds naar de gemeenten werd gestuurd ;
4. of de ambtenaren van het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening reeds kennis hebben van de goedgekeurde gedragscode.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Nadat de nieuwe onderrichtingen nopens de gewijzigde delegatie van beslissingsbevoegdheden (besluit van 21 maart 1990) van kracht werden, zijn 51 bijzondere plannen van aanleg, die afwijken van een gewestplan, door de Vlaamse Executieve goedgekeurd.

Volledigheidshalve wordt tevens vermeld dat aan 2 bijzondere plannen van aanleg de goedkeuring werd onthouden.

2. De rondvraag werd midden oktober 1990 aan de gemeenten overgemaakt. Statistische gegevens over de BPA's die momenteel in opmaak zijn en die afwijken van de gewestplannen zijn nog niet beschikbaar. De ingezamelde informatie moet nog worden verwerkt.

Volledigheidshalve wil ik er toch de aandacht op vestigen dat het onderzoek en de behandeling van deze eerste reeks van 51 dossiers en een eerste inzage van de bij de gemeenten ingezamelde informatie, uitwijzen dat het bij ongeveer 90 ten honderd van de BPA's welke afwijken van de gewestplannen om details, correcties, rechtzetten van schoonheidsfoutjes of het bijschaven van de gewestplannen gaat op plaatsen waar dikwijls elke redelijkheid erin ontbreekt.

3. De geplande omzendbrief met de toelichting van de gedragscode werd nog niet aan de gemeenten overgezonden om reden dat het over een voorlopige gedragscode gaat. Deze voorlopige gedragscode is gesteund op het onderzoek van een reeks BPA's welke afweken van het gewestplan door een werkgroep ad hoc. Het is logisch, alvorens een definitieve gedragscode op te stellen, over een ruim inzicht te beschikken van mogelijke gevallen van afwijkingen van het gewestplan.

De werkgroep zet zijn werkzaamheden nog steeds verder.

4. De ambtenaren van het Bestuur van Ruimtelijke Ordening hebben kennis van de voorlopige gedragscode van de werkgroep ad hoc.

Vraag nr. 64
van 14 januari 1991
van de heer J. CUYVERS

Illegale waterwinning IWVA in Ter Yde (Oostduinkerke) — Herstelmaatregelen

Enkele maanden geleden werd door de correctionele rechtbank in graad van hoger beroep een vonnis geveld over de illegale waterwinning van de Intercommunale Waterleidingsmaatschappij van Veurne-Ambacht (IWVA) in Ter Yde te Oostduinkerke.

Naast een geldboete werden door de rechtbank ook bepaalde herstelmaatregelen opgelegd die binnen een zekere periode na de uitspraak dienden te worden uitgevoerd en gericht waren op het definitief buiten gebruik stellen van de geplaatste filterbuizen.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen of de opgelegde herstelmaatregelen intussen werden uitgevoerd en wie deze heeft verricht.

Voor hetzelfde gebied is reeds meerdere jaren een herzieningsprocedure van het gewestplan **Veurne-Westkust** lopend.

In welke fase van de herzieningsprocedure bevindt zich volgens de geachte Minister dit gewestplan. Kan er nog in de legislatuur van de huidige Executieve een definitieve beslissing worden verwacht ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de door de Rechtbank van Veurne bevolen herstelwerken, zullen worden uitgevoerd door de diensten van het IWVA op maandag 4 februari 1991 en dit onder toezicht van de bevoegde overheid.

Wat de herzieningsprocedure van het gewestplan **Veurne-Westkust** betreft, kan worden medegedeeld dat het openbaar onderzoek inmiddels reeds werd afgesloten en dat het dossier derhalve volgens artikel 9 van de stedenbouwwet zal worden voorgelegd in de eerstvolgende zitting van de Regionale Commissie van Advies.

Vraag nr. 65
van 14 januari 1991
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Kasteel Beaulieu — Verval

Langsheen de Woluwelaan te Diegem-Machelen staat het kasteel Beaulieu. Dit kasteel maakt blijkbaar deel uit van ons cultureel patrimonium, want er wordt zelfs door in Brussel geplaatste wegwijzers naar verwezen.

Tenzij ik mij zou vergissen, werden aan dit onbewoond kasteel enkele jaren geleden reeds restauratiewerken uitgevoerd maar intussen kregen verwaarlozing, vandalisme en verval weer vrij spel zodat haast van een verkrotting moet worden gesproken.

Kan de geachte Minister mij het volgende mededelen ?

1. Wie is de eigenaar van dit kasteel ?
2. Werden er reeds bepaalde overheidstussenkomsten verleend hetzij voor restauratiewerken, hetzij voor iets anders in verband met dit kasteel ?
3. Zal er iets worden ondernomen om enerzijds het verder verval te beletten en anderzijds verdere restauratie en nuttig gebruik van dit kasteel te bewerkstelligen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen.

1. Het kasteel Beaulieu te Machelen is, met toepassing van artikel 57, § 3 van de bijzondere financieringswet van 16 januari 1989, eigendom van de Vlaamse Gemeenschap.
2. Voor zover bekend werden er, althans de laatste jaren, geen overheidssubsidies verleend voor restauratiewerken.
3. Door de Vlaamse Executieve werd een werkgroep

ad hoc belast met het uitwerken van een procedure om aan het kasteel een nieuwe bestemming te geven waarbij het behoud en de restauratie wordt verzekerd.

Vraag nr. 69
van 18 januari 1991
van de heer J. VALKENIERS

Inktfabriek te Ternat — Vergunning

In de wijk Viseroel-Donkstraat van de gemeente Ternat kijkt men beangstigd uit naar de oprichting van de inktfabriek Dresse samen met een opslagplaats voor 25 ton nitrocellulose.

1. Graag had ik van de geachte Minister vernomen aan welke normen dit bedrijf moet voldoen alvorens een toelating te krijgen van het departement Ruimtelijke Ordening voor :
  - a. de vestiging van de fabriek ;
  - b. de af- en aanvoer van en naar deze fabriek ;
  - c. de opslag van 25 ton nitrocellulose.
2. In welke mate werd aan al deze gestelde normen voldaan ?
3. Hoe zullen deze in de toekomst worden gecontroleerd ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer mede te delen dat, gezien de gestelde vraag betrekking heeft op een particulier geval en het niet tot de geplogenheden behoort dergelijke gevallen in openbare documenten te behandelen, het geachte lid met een afzonderlijk schrijven persoonlijk op de hoogte zal worden gebracht van deze zaak.

Vraag nr. 70
van 21 januari 1991
van de heer H. VAN DIENDEREN

Bouw congresgebouw Zwin — Stand van zaken BPA-dossier

Via een bijzonder plan van aanleg (BPA), K-22 genaamd, wil de gemeente Knokke-Heist de bouw van een congresgebouw in de Zwinbosjes mogelijk maken.

Kan de geachte Minister mij in dit verband een antwoord geven op volgende vragen ?

1. Welke weg heeft dit BPA-dossier ondertussen afgelegd ? Bij welke administratie of instantie bevindt het dossier zich op dit ogenblik ?
2. Welke adviezen werden hierover reeds uitgebracht en door wie ? Waren deze negatief of positief wat de bouw betreft ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het BPA-dossier doorliep de verschillende stadia van de procedure tot goedkeuring, zoals vermeld in artikel 21 en 23 van de wet op de stedenbouw, tot en met de formulering van het advies van de bestendige deputatie.

Op dit ogenblik bevindt het dossier zich op het Hoofdbestuur voor Ruimtelijke Ordening.

2. Volgende adviezen werden reeds uitgebracht :

- gunstig advies van de gemeentelijke commissie van advies (12 maart 1990) ;
- definitieve goedkeuring in gemeenteraad (29 maart 1990) ;
- ongunstig advies van de bestendige deputatie (28 juni 1990).

Volledigheidshalve moet ik er op wijzen dat het project wordt gepland op de terreinen van het oude zwemdok, dat volgens het gewestplan gelegen is in een zone voor dagrecreatie. Er is geen sprake van een bouw in de Zwinbosjes. Het Zwin zelf ligt op 2 kilometer afstand van het geplande complex.

Vraag nr. 73
van 22 januari 1991
van de heer A. SCHELLENS

Sociale woonwijk Haacht-Station — Stand van zaken

In antwoord op mijn parlementaire vraag nummer 181 van 19 juni 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, Nr. 18 van 30 juli 1990, bladzijde 893) deelde de geachte Minister mee dat voor 1991 en 1992 op het uitvoeringsprogramma geen projecten voor sociale woningbouw in Haacht werden opgenomen.

Volgens een bericht in Het Nieuwsblad van 21 augustus 1990 zouden er nu wel plannen zijn om de bestaande sociale woonwijk van Haacht-Station met 84 woningen uit te breiden.

Zelfs de hinder veroorzaakt door het aanpalende industrieterrein zou niet opwegen tegen de woonkwaliteiten van de omgeving. De uitbreiding van de woonwijk zou stedenbouwkundig en sociaal verantwoord zijn.

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen ³

1. Is de uitbreiding van de sociale woonwijk Haacht-Station opgenomen op de planning 1991-1992 ?
2. Wanneer zal de eventuele aanbesteding voor de 84 woningen doorgaan ?

Antwoord

Als antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag wens ik te verwijzen naar het antwoord op zijn vraag nummer 181 van 19 juni 1990. Hierin werd met betrekking tot de gemeente Haacht gesteld dat in de goedge-

keurde uitvoeringsprogramma's van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) geen projecten werden opgenomen.

Momenteel beschikken noch de erkende vennootschap Volkswoningbouw te Herent, noch de Gewestelijke Landmaatschappij-arrondissement Leuven over gronden gelegen in de gemeente Haacht, die kunnen worden aangewend voor sociale woningbouw.

De uitbreiding van de sociale woonwijk Haacht-Station werd niet opgenomen in het uitvoeringsprogramma 1991-1992 van de VHM.

De betreffende gronden zijn nog geen eigendom van een sociale bouwmaatschappij. Voor de uitbreiding van deze wijk werd wel reeds een eerste ontwerp opge maakt. De concrete realisatie van dit project is niet op korte termijn voorzien.

Bij de realisatie van nieuwe sociale huisvestingsprojecten wordt, rekening houdend met de woonbehoeften, prioriteit verleend aan kleinschalige, inbreidingsgerichte projecten, waarbij zoveel mogelijk gebruik wordt gemaakt van de reeds bestaande infrastructuur.

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 12
van 7 januari 1991
van de heer J. ANSOMS

Subsidiëring kinderopvang — Stand van zaken

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 juni 1984 bepaalt dat de Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin toelagen kan verlenen voor de bouw en de uitrusting van kinderkribben, kinderdag- en nachtverblijven, kinderopvangcentra en tehuizen voor moeders.

Wij vernamen dat meerdere instellingen, waar kinderen worden opgevangen, in financiële moeilijkheden verkeren, omdat de toelagen voor de bouw en de uitrusting ervan niet worden uitgekeerd. Het Rekenhof zou systematisch de ordonnanties ongevisieerd terugsturen omdat de dossiers onvolledig zijn. De overgelegde documenten zouden niet toelaten na te gaan of de toelage werd toegekend met naleving van de bepalingen van de artikelen 2 en 3 van het besluit van 13 juni 1984.

Artikel 2 van dit besluit stelt dat aan de toekenning van de toelagen onder meer volgende voorwaarden zijn verbonden :

1. de voorziening moet erkend zijn ;
2. het ontwerp van werken moet zijn goedgekeurd door de Gemeenschapsminister overeenkomstig de door hem bepaalde normen ;
3. de inrichter moet bewijzen dat hij zijn aandeel kan leveren in de financiering van de werken.

Artikel 3 van het besluit bepaalt dat het bedrag van

de toelage is vastgesteld op 50 ten honderd van de kostprijs der werken, leveringen en prestaties en van de algemene kosten der aanneming (forfaitair vastgesteld op 5 ten honderd) voor zover die prijs het maximum per plaats niet overschrijdt, dat door de Gemeenschapsminister naargelang het soort voorziening wordt vastgesteld.

De administratie zou nalaten te antwoorden op de opmerkingen die het Rekenhof in dit verband formuleerde. Ondertussen wachten de betrokken instellingen nog steeds op de subsidies waar zij trouwens recht op hebben.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij mededelen welke maatregelen hij neemt om spoedig een einde te stellen aan deze voor de betrokkenen pijnlijke situatie? Zijn de voorwaarden gesteld in de artikelen 2 en 3 van het besluit niet te zwaar voor de gesubsidieerde instellingen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende antwoord te geven.

Het artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 juni 1984 betreffende de subsidiëring van de bouw en de uitrusting van kinderkribben, kinderdagen nachtverblijven, kinderopvangcentra en tehuizen voor moeders bepaalt inderdaad dat de instellingen bepaalde documenten en verklaringen dienen voor te leggen. Deze documenten werden door mijn administratie aan de betrokken instellingen gevraagd.

De achterstand op de betalingen heeft ook te maken met het kiezen van een nieuwe bankier voor de Vlaamse Gemeenschap. Dit bracht met zich mee dat er nieuwe en aangepaste formulieren dienden te worden gedrukt, formulieren die nu pas in ons bezit zijn. De administratie zal niet nalaten bij de ontvangst van de gevraagde documenten de dossiers zo vlug mogelijk met nieuwe ordonnanties ter goedkeuring aan het Rekenhof over te leggen.

Volgens de bepalingen van artikel 3 van hogergenoemd besluit wordt het bedrag van de toelage bepaald op 60 ten honderd van de kostprijs der werken, leveringen en prestaties vermeerderd met 5 ten honderd algemene onkosten en niet 50 ten honderd zoals vermeld in de vraag. Het bepalen van de rest van het maximum subsidieerbaar bedrag gebeurt na elke goedkeuring van een aanbesteding door de Minister, via de administratie. Van deze zal er vanaf heden een kopie worden overgelegd aan het Rekenhof.

Ik kan het geachte lid mededelen dat de bepalingen van artikel 2 van het besluit van 13 juni 1984 ipso facto worden nageleefd. Er wordt slechts een ontwerp van principieel akkoord aan de Minister overgelegd nadat de verzoekende inrichtende macht een principieële erkenning bekwam bij Kind en Gezin.

Wat betreft het bewijs dat de inrichter zijn aandeel kan leveren in de financiering der werken, meen ik te moeten mededelen dat het hier gaat om een enigszins voorbijgestreefde clause.

Het koninklijk besluit van 25 september 1974, dat de wijze vaststelt waarop het Fonds voor Collectieve voor-

zieningen tegemoetkomingen verleent aan kinderdagverblijven, (Ministerie van Sociale Voorzorg — Nationale Materie) voorziet leningen à rato van 95 ten honderd van het bedrag dat overblijft na aftrek van de 60 ten honderd die de Vlaamse Gemeenschap toekent voor de bouw van kinderdagverblijven. Dienvolgens blijft er voor de inrichters slechts 5 ten honderd financiering over. Voor het in werking treden van dit besluit moesten de inrichtende machten 40 ten honderd van de bouwkosten voor zich nemen en werd deze bepaling ingebouwd om de staat geen risico te laten lopen met eventuele falen.

Vraag nr. 14 van 14 januari 1991 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Subsidiëring kinderopvang — Stand van zaken

Kan de geachte Minister mij mededelen hoever het staat met de erkenning van diensten voor onthaalmoeders en exclusiviteit over bepaalde gemeenten?

De erkenning van de dienst Willebroek komt in het gedrang ingevolge de onduidelijke houding van Kind en Gezin.

Wat is de houding van Kind en Gezin ter zake en de houding van deze dienst in andere situaties?

Antwoord

Bij de behandeling van de aanvragen tot erkenning van diensten voor opvanggezinnen (DVO) gaat Kind en Gezin uit van een aantal elementen tot beoordeling van de mogelijke leefbaarheid van de betrokken dienst. Demografische gegevens en de grootte van het werkgebied zijn daarbij te vernoemen. Territoriale exclusiviteit werd door Kind en Gezin nooit beslist. Dit standpunt werd ook met betrekking tot de concrete moeilijkheden met de dienst voor opvanggezinnen van Willebroek duidelijk gesteld en aan de betrokken diensten meegedeeld.

Een basiserkenningvereiste is evenwel het beschikbaar zijn van 15 opvanggezinnen en dit conform de duidelijke reglementaire bepaling uit artikel 19, § 1 van het Executievebesluit van 21 december 1983.

De beslissing van de Raad van Beheer van 30 januari 1991 waarbij de erkenning van de DVO in de gemeente Willebroek wordt ingetrokken per 31 maart 1991, is gebaseerd op het feit dat deze dienst niet voldoet aan de erkenningvereiste 15 opvanggezinnen te tellen, zelfs niet na een tot zes maanden verlengde startperiode. Nochtans had het organiserend bestuur bij zijn aanvraag tot erkenning de haalbaarheid van een autonome dienst voor opvanggezinnen herhaaldelijk bevestigd, reden waarom de erkenning op 1 juli 1990 werd verleend.

Vraag nr. 15 van 16 januari 1991 van de heer M. OLIVIER

Maaltijdcheques — Kostprijs

De beslissing van de Vlaamse Executieve om de jaar-

premie aan de Vlaamse ambtenaren uit te betalen in de vorm van maaltijdcheques heeft zowel bij de ambtenaren als bij bepaalde winkeliers heel wat wrevel doen ontstaan.

Graag zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. Aan welke instellingen, die rechtstreeks of onrechtstreeks onder zijn bevoegdheid vallen werden dergelijke cheques uitbetaald ?
2. Hoeveel ambtenaren hebben deze cheques ontvangen ?
3. Hoeveel werd globaal aan de ambtenaren uitbetaald ?
4. Bij welke firma's werden de cheques besteld ?
5. Hoeveel ambtenaren waren betrokken bij de voorbereiding en uitvoering van deze operatie en gedurende hoeveel tijd ?
6. Hoeveel honorarium werd betaald aan het bedrijf dat de organisatie van de verdeling en uitbetaling deed in procent en globaal en dit zowel exclusief en inclusief BTW.
7. Werden diverse bedrijven geraadpleegd ?
Zo ja, welke ?
8. Zal de geachte Minister deze operatie evalueren bij de ambtenaren die de cheques hebben ontvangen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord op zijn vraag wordt verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 16 van 22 januari 1991 van de heer R. VAN HOOLAND

Migranten — Tewerkstelling bij OCMW's

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te vernemen hoeveel migranten zijn tewerkgesteld in de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (OCMW's) en verenigingen van OCMW's, inzonderheid in het GECO-kader (gesubsidieerde contractuelen) of in tijdelijk en/of contractueel dienstverband met opsplitsing naar EG en niet-EG-herkomst en zo mogelijk naar nationaliteit.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat mijn diensten niet beschikken over de gewenste gegevens nopens de tewerkstelling van migranten bij de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Deze informatie zal via de onderscheiden provinciebesturen bij de openbare centra voor maatschappelijk welzijn worden opgevraagd.

Van zodra alle gegevens in mijn bezit zijn zullen zij rechtstreeks aan het geachte lid worden bezorgd.

Ik wens het geachte lid tevens in te lichten dat ik op 4 juli 1990 een omzendbrief aan de OCMW's verstuurde waarin ik hen wees op de mogelijkheid om voor welbepaalde functies tot contractuele aanwerving over te gaan, ook van niet-Belgen.

Vraag nr. 17 van 22 januari 1991 van de heer J. LOONES

JIAC's — Onzekerheid over personeel en subsidies

De Federatie Jongeren Informatie- en Adviescentra (FJIAC), die 14 erkende jongeren informatie- en -adviescentra (JIAC's) in Vlaanderen groepeerde, maakt zich terecht zorgen over de rechtsonzekerheid van hun sector. Die onzekerheid situeert zich zowel op het vlak van personeel als op het vlak van subsidies.

Het zal de geachte Minister niet onbekend zijn dat de JIAC's een belangrijke rol spelen in de welzijnszorg. De vlotte toegankelijkheid of de lage drempel maakt dat duizenden jongeren met vragen of problemen op deze eerstelijns hulp een beroep doen. In 1989 riepen circa 30.000 personen rond de meest uiteenlopende vragen de hulp van een JIAC in. 1.331 onder hen werden voor een langere periode intensief begeleid. 50 ten honderd van het cliënteel van de JIAC's zijn jongvolwassenen tussen 18 en 25 jaar.

De JIAC's worden gesubsidieerd in de vorm van een ministeriële beslissing. Die vorm biedt niet de rechtszekerheid van een decreet of een besluit van de Executieve.

De subsidies worden overigens zeer laat betaald, wat de werking van een JIAC geenszins ten goede komt. In 1988 diende een centrum te overleven met amper 34 ten honderd van de subsidie waarop het gedurende dat jaar recht had. De rest werd pas uitgekeerd op 15 september 1989. Verder is het subsidiëringssysteem niet gebaseerd op personeelsnormen, maar wel volgens het aantal behaalde punten, wat subjectief en schoolmeesterachtig lijkt. Het leidt bovendien tot een laattijdige uitkering.

Op het vlak van de eigenlijke rechtszekerheid worden al sedert 1987 onderhandelingen gevoerd die tot op heden geen afzonderlijk statuut voor de JIAC-sector hebben opgeleverd. De geachte Minister lanceerde anderzijds een voorstel tot harmonisering van het ambulante welzijnswerk. Er zou een kaderreglementering voor de 5 sectoren in het ambulante welzijnswerk (CMW, CLG, JIAC, teleonthaal en forensisch welzijnswerk) worden uitgewerkt.

Graag zou ik van de geachte Minister een antwoord krijgen op volgende vragen.

1. Wat zal volgens de geachte Minister het nut en de werking van de JIAC-sector zijn ?
2. Hoe wordt de laattijdige uitbetaling van de subsidies verklaard ?

3. Welke rol zal aan de JIAC's worden toebedeeld in het kaderdecreet met betrekking tot de welzijnssector dat in 1992 wordt verwacht? Zal dit decreet aan de JIAC's rechtszekerheid bieden door middel van volwaardige personeelsstatuten, voldoende werkingskredieten, een inschakeling in de preventie maatregelen inzake ongewenste zwangerschap en aan extra aandacht voor de nieuwe noden van jongvolwassenen in het kader van de verlaagde meerderjarigheidsgrens?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat, in tegenstelling met wat hij vooropstelt de JIAC's vanaf 1 januari 1991 worden erkend en gesubsidieerd met toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 december 1990.

Dit besluit biedt aan de jongerenadviescentra een aangepaste reglementering en een grotere rechtszekerheid.

In dit besluit wordt aan de jongerenadviescentra de opdracht toebedeeld, aan de personen, gezinnen of groepen jonger dan 25 jaar, op ambulante wijze en op basis van een professionele aanpak, op sociaal en psychosociaal vlak, preventieve en hulpverlenende activiteiten aan te bieden, hoofdzakelijk met betrekking tot problemen inzake bestaanszekerheid en relatievorming en met als doel de maatschappelijke participatie en zelfontplooiing van de betrokken jongeren en jongvolwassenen te bevorderen.

De uitbetaling van de subsidies was in het verleden afhankelijk van de procedures eigen aan niet-gereguleerde toelagen en werd bovendien vertraagd door het puntensysteem waarop de subsidiëring was gebaseerd. In het vermelde besluit van 12 december 1990 zijn trimesteriële voorschotten voorzien ten bedrage van 22,5 ten honderd van de te verwachten jaartoelage. Bovendien wordt in dit besluit in een volledige personeelssubsidiëring voorzien.

In het kaderdecreet inzake het algemeen welzijnswerk dat in voorbereiding is, zullen de jongerenadviescentra hun specifieke functie, zoals bepaald in voormeld besluit, op volwaardige wijze kunnen vervullen.

Vraag nr. 19
van 24 januari 1991
van de heer E. DE GROOT

Thuiszorg — Informatiecampagne

Er wordt steeds met veel omhaal gesproken over de bevordering van de thuiszorg binnen de gezondheidszorg.

Inderdaad, de thuiszorg van zieken en bejaarden biedt zowel talrijke kwalitatieve voordelen voor de betrokkenen als financiële voordelen voor de overheid.

De vraag is wel of de potentiële kandidaten voor thuiszorg voldoende worden geïnformeerd inzake de mogelijkheden voor deze thuiszorg.

1. Kan de geachte Minister mededelen of informatie-

campagnes worden uitgevoerd inzake de bovenstaande problematiek?

2. Zo ja, kan de geachte Minister mededelen waaruit de campagne bestaat?

3. Hoeveel brochures werden tot nog toe verspreid?

4. Via welke organisaties en instellingen worden deze verspreid?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen dat deze materie niet afzonderlijk in een campagne wordt behandeld.

Wel wordt in de 60 + gids,* een publikatie in het bijzonder gericht op de ouderen, een afzonderlijk hoofdstuk aan de thuiszorg gewijd.

Deze brochure wordt reeds sinds bijna tien jaar regelmatig bijgewerkt en kent een brede verspreiding onder meer via gemeentebesturen, bonden voor gepensioneerden, sociale diensten en dergelijke.

Het correcte aantal dat reeds werd verspreid, is niet meer 'te achterhalen maar mag op 20 à 30 duizend exemplaren per jaar worden geschat.

Vraag nr. 24
van 8 februari 1991
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Graad van handicap — Evaluatie

De arbeidsrechtbanken worden overstelpd met dossiers van gehandicapten die de evaluatie van hun handicap aanvechten.

Begin 1987 is bij wet een nieuw systeem van evaluatie vastgelegd dat inmiddels wordt toegepast. De beoordeling van de zelfredzaamheid loopt mank in dit nieuwe systeem.

Er zou sprake zijn van willekeur wat in veel gevallen tot een vermindering van de gehandicaptenvergoeding zou leiden. De vermindering zou in sommige gevallen zelfs 5.000 tot 10.000 frank per maand bedragen.

Is de geachte Minister op de hoogte van deze toestand?

Welke maatregelen treft de geachte Minister om aan deze toestand een einde te stellen?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het gestelde probleem betrekking heeft op de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten.

Krachtens artikel 5, § 1, II, 4°, a) van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, behoort deze materie tot de bevoegdheid van de nationale overheid.

De vraag dient dan ook gericht aan het bevoegde lid

van de nationale Regering, namelijk de Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid.

R. DE WULF

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING

Vraag nr. 8
van 25 januari 1991
van de heer R. VAN HOOLAND

VDAB — Oproeping werklozen

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister het volgende te vernemen.

1. Hoeveel werklozen (in procenten en absolute cijfers) worden opgeroepen door de arbeidsbemiddelaars, en hoe dikwijls, sinds de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) in werking trad ?
2. Wie is in de VDAB-diensten (aantal functies en effectieven) bevoegd voor en belast met de arbeidsbemiddeling ten voordele van de langdurig werklozen en de laaggeschoolden ?
3. Wat zijn de openingsuren van de VDAB-kantoren voor de werkende werkzoekenden ?
4. Wat is het budget dat voorzien was en besteed is (liefst gedetailleerd) ten voordele van de langdurige of structurele werklozen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De oproeping van werklozen gebeurt vanuit diverse oogmerken :
  - voor aanbod van een openstaande vacature
  - voor bespreking en aanbod van een beroepsopleiding of een andere reïntegratie-actie (Jobclub, Weer-Werk)
  - voor een interview ter bespreking van de tewerkstellingskansen
  - voor informatiesessies aangaande opleidingen, herinschakelingsacties enzovoort die vaak in een collectieve vorm worden georganiseerd.

De informatie zoals door het geachte lid gevraagd, wordt niet via het computersysteem SIMONA bijgehouden.

Bijgevolg dienen de hieronder volgende gegevens te worden beschouwd als ramingen op basis van extrapolaties van steekproeven gehouden in de periode 21 november 1990 tot 10 december 1990.

Aan de hand van het gemiddeld aantal uitgenodigde werkzoekenden per vacature (6,53) en het aantal door de VDAB ontvangen vacatures op jaarbasis

kan het totaal aantal contacten voor werkaanbod worden geraamd op ongeveer 750.000 per jaar.

Daarnaast krijgen de plaatsingsdiensten nog ongeveer 250.000 spontane aanmeldingen te verwerken op basis van geafficheerde of meegedeelde informatie aangaande vacatures, (onder meer via jobservice, teletekst, radioberichten enzovoort).

Uiteraard . wordt eenzelfde werkzoekende vaak meerdere malen per jaar uitgenodigd, afhankelijk van de ontvangst van voor hem passende vacatures door de plaatsingsdiensten.

Het aantal contacten in functie van beroepsopleiding en andere reïntegratieacties (jobclubs, Weer-Werk . . .) wordt via een berekening met de parameters „aantal gestarte opleidingen of begeleidingsacties” en „gemiddelde participatiebereidheid van uitgenodigde kandidaten” geraamd op circa 150.000 per jaar.

Ook hier kan het gebeuren dat eenzelfde werkzoekende meerdere malen voor diverse initiatieven wordt uitgenodigd.

Op basis van het in het SIMONA-systeem aanwezig datagegeven „datum laatste contact” kan worden gededuceerd dat gemiddeld maandelijks met 16,14 ten honderd van het totaal aantal ingeschreven werkzoekenden minstens éénmaal een contact is geweest.

Op basis van deze gegevens kan worden afgeleid dat sedert de inwerkingtreding van de VDAB (1 maart 1989) meer dan 2,1 miljoen contacten met werkzoekenden hebben plaatsgevonden.

2. Aangezien de VDAB-arbeidsbemiddeling ook een belangrijk aantal vacatures ontvangt voor laaggeschoolden kan in principe iedere laaggeschoolde en/of langdurig werkloze door iedere VDAB-arbeidsbemiddelaar worden uitgenodigd voor bespreking van een vacature-aanbod.

Vanuit de feitelijke vaststelling dat de doelgroep laaggeschoolden en langdurig werklozen evenwel een meer intensieve en kwalitatief andere aanpak vereist om hun reïntegratie te bewerkstelligen, is er evenwel vanaf september 1990 projectmatig een initiatief gestart (sollicitantenbegeleiding) waarbij ongeveer 1/4 van de arbeidsbemiddelaars betrokken zijn (in absolute aantallen ongeveer een 100-tal).

Voor verdere en specifiekere begeleiding kunnen deze arbeidsbemiddelaars doorverwijzen naar een aantal gespecialiseerde diensten.

- A. De Weer-Werkteams : een in medio 1989 opgestart initiatief dat langdurig werklozen begeleidt en oriënteert naar tewerkstelling toe en dat ter uitvoering in handen van de VDAB werd gegeven.

Momenteel bestaat het personeelsbestand van de Weer-Werkteams uit volgende kwalificaties en aantallen :

- * Projectleider (universitair) : 1
- * Adjunct-projectleider (universitair) : 1
- * Teamleiders (universitair niveau) : 12

- * Adjunct-teamleiders (idem) : 12
- * Beroepsconsulenten : 24
- * Opstellers (onthaal + administratief werk) : 13
- * Administratief coördinator : 1
- * Klerk : 1

Per 1 maart 1991 zullen deze personeelsbestanden nog worden uitgebreid door de veralgemeningfase van het project.

In gans Vlaanderen (de 18 Subregionale Tewerkstellingsdiensten) zullen dan Weer-Werkteams of -antennes operationeel zijn zodat de nieuwe personeelsbezetting van Weer-Werk er dan als volgt zal uitzien :

- * Projectleider (universitair) : 1
- * Adjunct-projectleiders (universitair) : 2
- * Teamleiders : 18
- * Adjunct-teamleiders : 16
- * Beroepsconsulenten : 51
- * Opstellers : 26
- * Administratief coördinator : 2
- * Klerk : 1

Per 31 december 1990 werden door de Weer-Werkteams 4.660 langdurig werklozen begeleid.

Na de opstart- en uitbreidingsperiode werd vanaf september 1990 de kruissnelheid bereikt : dit wil zeggen 10.000 langdurig werklozen per jaar.

B. Jobclubs

In de verschillende tewerkstellingsdiensten opgericht en gericht op werkzoekenden die reeds één jaar als werkzoekende zijn ingeschreven.

Er zijn momenteel 19 jobclubleiders actief.

De bedoeling is naast een training hoe er moet worden gesolliciteerd, ook de middelen aan te reiken om met een minimum aan financiële inspanningen aan een hoog ritme en op een efficiënte manier te solliciteren.

Van januari tot november 1990 hebben 3.209 werkzoekenden een informatiedag over de jobclubs bijgewoond ; 1.316 werkzoekenden lieten zich inschrijven.

Tot heden vonden 64 ten honderd werk binnen de 2 maand.

C. Dienst Maatschappelijk Werk

Werkzoekenden die zijn gestoord in hun sociaal functioneren worden door de maatschappelijke assistenten (29) in de plaatsingsdiensten begeleid.

Heel vaak gaat dit sociaal disfunctioneren samen met langdurige werkloosheid en/of laaggeschooldheid.

3. De meeste plaatsingsdiensten zijn toegankelijk voor het publiek tijdens grosso modo volgende tijdsblokken :

van 9.00 u tot 12.00 u
van 13.00 u tot 16.00 u

De woensdag- of donderdagnamiddag zijn de diensten gesloten voor bijscholing van het personeel.

Voor werkende werkzoekenden wordt meestal met een flexibele afspraakregeling gewerkt (op verlofdag van de werkende werkzoekende, tussen 16.00 u en 18.00 u).

In één plaatsingsdienst (Boom) is er één avondopening op dinsdag tot 19.30 u voor deze doelgroep.

Uit een telefonische enquête uitgevoerd medio 1990 bleek dat werkende werkzoekenden sterk de voorkeur geven aan een afspraakregeling maar slechts in zeer geringe mate een avondopening van de diensten wensen.

Eerdere experimenten (onder meer Oudenaarde) met avondopeningen werden trouwens ondertussen terug afgebouwd bij gebrek aan belangstelling van de werkende werkzoekenden.

4. In algemene zin kan worden gesteld dat de dienst geen begrotingen of rekeningen opstelt in functie van één of meer doelgroep(in casu de langdurig of structureel werklozen. De diensten Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding opereren zowel voor langdurig werklozen als voor andere categorieën werkzoekenden. Werkingskosten en kapitaalsuitgaven zijn in de diverse rekeningposten dan ook globaal weergegeven. Begrotingstechnisch zou het trouwens niet mogelijk zijn deze posten te ontdebelen in functie van doelgroepen.

Statistisch kan wel worden gededecteerd hoeveel langdurig werklozen werden opgeleid ten opzichte van het globaal aantal opgeleide werkzoekenden en hoeveel langdurig werklozen door toedoen van de dienst arbeidsbemiddeling geplaatst werden ten opzichte van het totaal aantal geplaatsten (de statistische gegevens hierover zijn hieronder vermeld).

Op dit algemeen budgettair principe zijn enkele uitzonderingen welke wel uit de algemene begroting en rekeningstelsels gelicht werden en afzonderlijk gebudgetteerd zijn ;

1. Jobclubs : doelgroep zijn de +1 jaar werkzoekenden ;
2. Weer-Werk : doelgroep zijn de uitkeringsgerechtigde volledig werklozen meer dan 1 jaar werkloos en de OCMW-bestaansminimumtrekkers ;
3. Schakelopleidingen : laaggeschoolden die meer dan 1 jaar werkloos zijn.

Deze begrotingen en rekeningen waren voor 1990 de volgende.

Post	Begroting 1990	Uitgaven 1990 (*)
Jobclubs	24.650.000	22.870.000
Weerwerk	131.000.000	126.778.000 (**)
Schakelprojecten in globaal budget	176.765.553	
B .O. verrekend		

(*) Voorlopige stand. Definitieve afsluiting. Rekening gebeurt pas op 31 maart 1991.

(**) Exclusief de weerwerk GECO's

Aantal lopende beroepsopleidingen in Vlaanderen per 30 september 1990

	- 1 jaar		1-2jaar		2-5 jaar		5 jaar		Totaal	
	absoluut	in procenten	absoluut	in procenten	absoluut	in procenten	absoluut	in procenten	absoluut	in procenten
Secundaire sector	1.161	52,97 %	422	19,25 %	395	18,02 %	214	9,76 %	2.192	100 %
Tertiaire sector	780	42 %	462	25 %	431	23,32 %	175	9,47 %	1.848	100 %
Speciale opleidingen	471	32,99 %	251	17,58 %	359	25,14 %	347	24,30 %	1.428	100 %
Totalen	2.412	44,11 %	1.135	20,76 %	1.185	21,67 %	736	13,46 %	5.468	100 %

Voltijdse plaatsingen van UVW's gedurende januari 1991 in Vlaanderen naar geslacht en werkloosheidsduur

	Mannen	Vrouwen	Totaal
< 1 jaar	1.461	3.060	4.521
1-2jaar	134	536	670
2-5 jaar	75	372	447
5 jaar en meer	24	260	284
Totaal	1.694	4.228	5.922

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 74
van 11 januari 1991
van de heer W. KUIJPERS

Webbekoms Broek — Bestrijding muskusratten

Rond de waterpartijen en de waterlopen in het Webbekoms Broek en de daarbij aansluitende landbouwgebieden te Diest — speciaal aan de Zwarte Beek — werd een overconcentratie aan muskusratten vastgesteld. Bij een mogelijke Demeroverstroming zijn de gevolgen niet te overzien. Heel wat dijk- en oevergedeelten zijn immers ondergraven.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen welke dringende onderhoudsmaatregelen ter zake zullen worden genomen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat inderdaad een toename van de populatie muskusratten in de oevers en de dijken van de Demer en de Zwarte

Beek en in het eigenlijke Webbekomsbroek werd vastgesteld. Deze toename is wellicht mede veroorzaakt door het feit dat thans vele gronden in het Webbekomsbroek worden aangekocht met het oog op de aanleg van een wachtbekken, zodat de eigenaars der overige gronden zich niet meer voor de muskusratbestrijding verantwoordelijk voelen. Ik heb dan ook opdracht gegeven aan de muskusratvangers van de dienst Landbouwstructuren, in gecoördineerde samenwerking met de aannemers die zijn belast met de muskusratbestrijding langs en in de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie, een intensieve bestrijdingscampagne in het voornoemde gebied door te voeren. Hierbij zal opnieuw een beroep worden gedaan op de medewerking van de provincie Brabant en de stad Diest, voor wat de onbevaarbare waterlopen van de tweede en de derde categorie en de gronden in eigendom van deze besturen betreft.

Vraag nr. 86
van 21 januari 1991
van de heer H. VAN DIENDEREN

Bouw congresgebouw Zwin — Stand van zaken BPA-dossier

Via een bijzonder plan van aanleg (BPA), K-22 genaamd, wil de gemeente Knokke-Heist de bouw van een congresgebouw in de Zwinbosjes mogelijk maken.

Kan de geachte Minister mij in dit verband een antwoord geven op volgende vragen ?

1. Welke weg heeft dit BPA-dossier ondertussen afgelegd ? Bij welke administratie of instantie bevindt het dossier zich op dit ogenblik ?
2. Welke adviezen werden hierover reeds uitgebracht en door wie ? Waren deze negatief of positief wat de bouw betreft ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

Ik deel het geachte lid mede dat de opstelling van een

bijzonder plan van aanleg gebeurt in het kader van de wetgeving inzake de ruimtelijke ordening. Deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Het advies dat de dienst Natuurbehoud op eigen initiatief over het door het geachte lid bedoeld voorontwerp van BPA heeft gegeven, was niet positief.

De natuurbehoudsbetekenis van het Zwingebied dat is opgenomen in een watergebied van internationale betekenis met toepassing van het verdrag van Ramsar en dat aangeduid is als speciale beschermingszone overeenkomstig de Europese vogelrichtlijn 79/409/EEG, vereist immers een weerhoudende opstelling ten aanzien van projecten met een negatieve invloed op het natuurgebied.

Bovendien is voor de zogenaamde Zwinbosjes een ont-eigeningsbesluit getroffen.

P. DEWAEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 63
van 11 januari 1991
van de heer J. CAUDRON

Decreet betreffende de subsidiëring van sportinfrastructuur — Uitvoeringsbesluiten

Tot op heden werden er nog geen uitvoeringsbesluiten vastgesteld voor het decreet van 27 juni 1985 betreffende de subsidiëring van het oprichten, verbeteren en/of aankopen van particuliere sportinfrastructuur.

Graag vernam ik van de geachte Minister of deze uitvoeringsbesluiten spoedig mogen worden verwacht, zodat het decreet niet langer dode letter blijft.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte mede te delen dat :

de uitvoeringsbesluiten van het decreet van 27 juni 1985 betreffende de subsidiëring van het oprichten, verbeteren en/of aankopen van particuliere sportinfrastructuur klaar liggen om te worden geagendeerd, op één van de eerstvolgende vergaderingen van de Vlaamse Executieve ;

enkel het akkoord vanwege de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting nog ontbreekt, opdat dit besluit ter goedkeuring aan de Vlaamse Executieve kan worden voorgelegd.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 8
van 10 januari 1991
van de heer G. JANZEGERS

Luchtkwaliteit in de Antwerpse verkeerstunnels — Resultaten onderzoek

In augustus 1990 gaf de geachte Gemeenschapsminister het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE) opdracht de luchtkwaliteit te meten in een viertal Antwerpse verkeerstunnels (de Waaslandtunnel, de Kennedytunnel, de Craeybeckxtunnel en de Bevrijdings-tunnel).

Graag kreeg ik een gedetailleerd overzicht per tunnel van de onderzochte pollutanten en hun gevonden waarden.

Heeft dit onderzoek geleid tot het nemen van concrete maatregelen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende te antwoorden.

De besprekingen die wij met het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE) voeren om de toepassing te regelen van het samenwerkingsakkoord van 22 maart 1990 tussen Staat, Gemeenschappen en Gewesten aangaande zijn financiering hebben nog niet toegelaten de financiering van deze onderzoeken tijdens het voorbije jaar te regelen.

Ik heb het IHE evenwel opdracht gegeven deze onderzoeken zonder uitstel aan te vatten en wel zo dat ik vóór 15 februari in het bezit van deze resultaten zal zijn.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 81
van 10 januari 1991
van de heer G. JANZEGERS

Informatica-apparatuur Onderwijsdepartement — Stand van zaken

Begin augustus 1990, terwijl de meeste leerkrachten al dan niet zorgeloos van hun verlof lagen te genieten,

bleek uit een onderzoek dat het studie bureau **Anderson Consulting** samen met enkele ambtenaren van het departement van de geachte Minister uitvoerde dat binnen de vijf jaar een volledige crash mag worden verwacht van de computer die instaat voor de uitbetaling van de wedden van de ongeveer 150.000 Vlaamse leraarsgezinnen.

In het rapport heette het verder dat het een wonder mag heten dat er nog geen groot ongeval is gebeurd en dat de toestand van de verouderde informatica-apparatuur een onaanvaardbaar risico vormt dat men in geen enkele particuliere onderneming zou willen dragen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister welke maatregelen er tot nu toe werden genomen als reactie op de besluiten van dit onderzoek.

Antwoord

Mijn departement heeft samen met het studie bureau Andersen Consulting een informatiestuurplan opgesteld. Dit informatiestuurplan heeft onder andere een evaluatie van de bestaande toestand gemaakt. Hieruit bleek inderdaad dat de informatica op het Departement Onderwijs dringend aan een grondige beurt toe was. De studie stelde hiertoe een **informatie-technologie-strategie** voor, verder uitgewerkt in een data- en applicatieplan, een technologieplan, een **organisatieplan** en een migratieplan.

De realisatie van het plan loopt over 5 jaar. Om gedurende die tijd de oude applicaties operationeel te houden, moeten verbeteringen op beperkte schaal worden aangebracht.

Na positief advies van de Voorlopige Informatica Cel (de voorloper van de Administratie Informatica van het Departement Coördinatie) heeft de Vlaamse Executieve in zijn vergadering van 30 oktober 1990 het informatiestuurplan van het Departement Onderwijs goedgekeurd.

A. Personeelsformatie Departementale Informatica-Cel

1.	Niveau I	A	B	C	effectief	man	/	vrouw
	rang 13	informaticus-directeur	2		—	—		—
	rang 12	e.a. informaticus-hoofd van dienst			1	1		—
	rang 11	e. a. informaticus	22		—	—		—
	rang 10	informaticus			9	6		3
2.	Niveau II							
	rang 25	programmeringsanalist			10	9		1
	rang 24	hoofdprogrammeur	13		3	3		—
	rang 22	programmeur 1e klasse			3	2		1
	rang 20	programmeur 2e klasse	22		9	9		—

Ter uitvoering van dit stuurplan zijn reeds volgende initiatieven genomen :

- het informatica-kader van de Departementale Informatie Cel van het Departement Onderwijs is aangepast en houdt rekening met de behoeften uit het stuurplan ;
- er werden reeds 4 informatici aangeworven ;
- er werd een contract afgesloten voor kwaliteitscontrole van het informatiseringsgebeuren ;
- er is een lastenboek in voorbereiding om een aantal informatici via een derde partij in te huren ;
- plan 91 is opgesteld en voorziet in de start van een aantal van de 47 projecten die werden gedefinieerd.

Vraag nr. 84 van 10 januari 1991 van de heer R. VAN HOOLAND

Departement Onderwijs — Informatie

In aansluiting op mijn vraag nummer 258 van 28 september 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, Nummer 2 van 12 november 1990, bladzijde 75) zou ik het zeer op prijs stellen van de geachte Minister het volgende te vernemen.

1. Wat is het kader en het effectief inzake informatici, naar aantal, niveau, rang, graad en geslacht ?
2. Was is hun statuut, wedde en vergoeding ?

Antwoord

1. Hierbij deel ik het geachte lid de toestand van de personeelsformatie (80 personeelsleden) en het effectief (54 personeelsleden waarvan 47 personeelsleden actief) mee wat de informatica-graden bij het departement betreft.

3.	Niveau III	A-formatie	effectief	man	/	vrouw
	rang 35	hoofdoperateur-mechanograaf 1e klasse		2		—
	rang 34	hoofdoperateur-mechanograaf 2e klasse		3		—
	rang 32	operateur-mechanograaf 1e klasse	10	2		—
	rang 30	operateur-mechanograaf 2e klasse		3		—
4.	Niveau IV					
	rang 44	eerste ponser-mechanograaf	9	5	—	5
	rang 42	ponser-mechanograaf		4	1	3
	Totaal		78	54	41	13

B . Centrum voor Onderwijsmedia

Niveau 1

ingenieur of informaticus/e .a.
ingenieur of e.a. informaticus/
e. a. ingenieur-hoofd van dienst
of e.a. informaticus-hoofd van dienst

2 — — —

Volledigheidshalve weze daarbij opgemerkt dat twee informatici met disponibiliteit voor persoonlijke aangelegenheden zijn, één informaticus met verlof zonder wedde om een proeftijd te vervullen, drie programmeurs 2e klasse met loopbaanonderbreking en één programmeur 1e klasse met loopbaanonderbreking (totaal 7 personeelsleden).

II. Met uitzondering van één GECO-programmeur 2e klasse zijn alle leden van het informatica-personeel onderworpen aan het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel.

Hun bezoldigingsregeling is de volgende.

E.a. informaticus-hoofd van dienst : weddeschaal 12/2 ;
Minimum 1.186.676 — maximum 1.665.006.

Informaticus : weddeschaal 10/3 ;
Minimum 960.100 — maximum 1.441.781.

Bovendien wordt aan het informatica-personeel van niveau 1 een weddecomplement van 20 ten honderd van de geïndexeerde wedde toegekend met toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 november 1990 tot toekenning van weddecomplementen aan de personeelsleden van de Diensten van de Vlaamse Executieve.

Programmeringsanalist : weddeschaal R 25 ;
Minimum 819.119 — maximum 1.185.004.

Hoofdprogrammeur : weddeschaal 24/3 ;
Minimum 693.244 — maximum 1.035.632.

Programmeur 1e klasse : weddeschaal R 22 ;
Minimum 616.040 — maximum 934.931.

Programmeur 2e klasse : weddeschaal R 20 ;
Minimum 540.515 — maximum 805.702.

Hoofdoperateur-mechanograaf 1e klasse : weddeschaal 35/2 ;
Minimum 693.244 — maximum 892.968.

Hoofdoperateur-mechanograaf 2e klasse : weddeschaal 34/5 ;
Minimum 617.719 — maximum 817.443.

Operateur-mechanograaf 1e klasse : weddeschaal 32/5 ;
Minimum 496.256 — maximum 673.104.

Operateur-mechanograaf 2e klasse : weddeschaal R 30 ;
Minimum 455.859 — maximum 626.112.

Eerste ponser-mechanograaf : weddeschaal 44/1 ;
Minimum 510.057 — maximum 596.460.

Ponser-mechanograaf : weddeschaal 42/1 ;
Minimum 439.239 — maximum 524.240.

**Vraag nr. 85
van 10 januari 1991
van de heer L. VANHORENBEEK**

Gemeentelijke basisscholen — Inschrijvingen van Franstalige leerlingen

In bepaalde Vlaamse gemeenten, hoofdzakelijk gelegen lang de taalgrens, worden ieder jaar in de gemeentelijke basisscholen een aantal leerlingen ingeschreven die woonachtig zijn in Wallonië. Zolang deze leerlingen afkomstig zijn uit aldaar wonende Vlaamse gezinnen of uit taalgemengde gezinnen, biedt dit weinig problemen. Wanneer deze leerlingen echter afkomstig zijn uit eentalig Franstalige gezinnen en wanneer zij in grote getale naar een Vlaamse school afzakken, beginnen de problemen. Indien het aantal Franstalige kinderen een bepaald percentage overstijgt, worden nagenoeg alle beschikbare uren van de taakleerkracht be-

steed aan het bijwerken van de leerachterstand ten gevolge van hun onkunde het Nederlands te begrijpen.

Deze alarmerende toestand doet zich momenteel voor in de basisschool van de deelgemeente Ottenburg (Huldenberg).

Vandaar dat het wenselijk zou zijn een antwoord van de geachte Minister te krijgen op de volgende vragen.

1. Kan of moet de inrichtende macht (hier de gemeente) de inschrijving van leerlingen woonachtig in het Waalse of Brusselse Gewest weigeren ?
2. Kan of moet de inrichtende macht de inschrijving van eentalig Franstalige leerlingen woonachtig in de eigen gemeente weigeren ?
3. Kan of moet de inrichtende macht de inschrijving van eentalig Franstalige leerlingen, woonachtig in het Waalse of Brusselse Gewest weigeren ?
4. Welke instelling is eventueel bevoegd om de kennis van de Nederlandse taal van de leerlingen en/of hun ouders vast te stellen ?
5. Kan de inrichtende macht van een basisschool met een bepaald percentage aan Franstalige leerlingen een beroep doen op bepaalde gunstnormen ? Hoe hoog moet het percentage Franstaligen dan zijn ? Mogen bijkomende subsidieerbare taakleerkrachten worden aangeworven of mag de gemeente een beroep doen op bijzondere taakleerkrachten ?

Antwoord

1. 2. en 3. Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat aangezien Ottenburg, deelgemeente van Huldenberg, een gemeente is in het Nederlandstalige taalgebied de onderwijsstaal er dus het Nederlands is. De inschrijving van leerlingen is niet aan bijzondere bepalingen inzake moedertaal of woonplaats onderworpen.

Zowel de internationale wetgeving (Europees verdrag van de rechten van de mens) als de nationale wetgeving (grondwet en wet op de leerplicht) veronderstellen dat de publieke overheden de door hen opgerichte onderwijsinstellingen openstellen voor eenieder die op grond van een vrije keuze voor dit onderwijsnet opteert.

De gemeentelijke basisschool van Ottenburg kan dus in principe geen inschrijvingen weigeren van leerlingen die aan de vastgestelde toelatingsvoorwaarden voor inschrijvingen voldoen. Zowel de rechtspraak als de rechtsleer nemen aan dat opportunitetsredenen zoals het gedrag van een leerling, de mogelijke negatieve invloed op de medeleerlingen, de niet-subsidiëring van de leerling of het kwaliteitsniveau van de leerling, geen geldige weigeringsgronden zijn.

Zulke opportunitetsredenen zouden immers discriminerend en zelfs in strijd met artikel 6 van de grondwet zijn.

Met andere woorden — in antwoord op de vragen 1., 2. en 3. — zou het weigeren van leerlingen, omdat hun moedertaal het Frans is of omdat zij wonen in het Franstalige landsgedeelte, ongrondwettig zijn.

4. Artikel 18 van de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs bepaalt dat de taalinspectie belast is met de doorlopende controle van de toepassing van de bepalingen van deze wet betreffende het taalstelsel van de leerlingen.
5. Het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket voorziet niet in gunstnormen voor basisscholen met een bepaald percentage aan Franstalige leerlingen. Indien een gemeente hiervoor bijkomende taakleraars aanwerft dan kunnen deze ambten ook niet worden gesubsidieerd.

Vraag nr. 89 van 16 januari 1991 van de heer F. VERMEIREN

Maaltijdcheques ambtenaren — Oplossing anomalie

Ingevolge een beslissing van de Vlaamse Executieve wordt de eindejaarstoelage van de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap voor 1990 betaald in de vorm van maaltijdcheques.

Uiteraard dienen deze cheques te worden aangewend voor de betaling van maaltijden.

Toch blijkt dat deze maaltijdcheques niet worden aanvaard wanneer de ambtenaren in hun restaurant eten.

Graag vernam ik van de geachte Minister hoe deze anomalie kan worden verklaard en aan welke oplossing er wordt gedacht.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat het departement Onderwijs niet over een restaurant beschikt.

Wel hebben de ambtenaren van Onderwijs toegang tot onder meer het restaurant van het Ministerie van Volksgezondheid.

Vraag nr. 94 van 17 januari 1991 van de heer R. VAN STEENKISTE

Speciale voordelen verleend door gemeenten aan leerlingen — Gelijkheid financiële tussenkomst

Heel wat gemeenten verlenen jaarlijks financiële steun voor het toekennen van sociale voordelen aan de leerlingen welke school lopen op het grondgebied van de gemeente.

Meestal gebeurt dit slechts voor de leerlingen uit het vrij gesubsidieerd onderwijs.

Graag vernam ik van de geachte Minister of deze financiële steun dan ook niet moet gebeuren voor de leerlin-

gen welke op het grondgebied van de gemeente in het gemeenschapsonderwijs school lopen. Ik steun mij hierbij op artikel 33 van het decreet van 5 juli 1989 dat bepaalt dat de provincies en de gemeenten geen enkel onderscheid mogen maken tussen de kinderen, om het even welke school zij bezoeken.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat artikel 33 van het decreet van 5 juli 1989 duidelijk stelt dat de provincies en gemeenten inzake het toekennen van sociale voordelen geen enkel onderscheid mogen maken tussen de kinderen, welke scholen die ook bezoeken. De provincies en gemeenten die sociale voordelen toekennen voor de kinderen die hun scholen bezoeken moeten derhalve dezelfde voordelen toekennen zowel voor de leerlingen van het **gemeenschapsonderwijs**, als voor de leerlingen van het gesubsidieerd vrij onderwijs.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN
OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 22
van 10 januari 1991
van de heer R. VAN HOOLAND

Stedelijke inkomsten — Stand van zaken

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister het volgende te vernemen.

Wat is het aandeel van de eigen inkomsten (percentage en naar soort) in het geheel van de stedelijke inkomsten voor :

1. Gent en Antwerpen ;
2. Brugge ;
3. de steden en gemeenten met een regionale functie ?

Antwoord

Het geachte lid vraagt gegevens over de (eigen) inkomsten van de steden Antwerpen, Gent en Brugge en van andere gemeenten met een regionale functie.

Aangezien uitsluitend statistische gegevens worden gevraagd, wordt de informatie rechtstreeks aan het geachte lid gezonden.

Vraag nr. 23
van 14 januari 1991
van de heer J. VALKENIERS

Gemeentelijke begrafenisreglementen — Tarieven

In veel gemeenten wordt in het reglement op de begravingen een hoger tarief vastgelegd voor de begravingen van personen die niet in de gemeente waren gedomiciëerd op het ogenblik van hun overlijden. In sommige

gemeenten ligt deze kost tot zesmaal hoger voor vreemden. Een uitzondering wordt gemaakt voor personen die voor hun overlijden in een rustoord waren opgenomen.

Ook zou ik de aandacht van de geachte Minister willen vestigen op het geval van de bejaarden die hun laatste levensjaren niet hebben doorgebracht in een rustoord, maar wel in het gezin van één van hun kinderen of andere verwanten.

Niet enkel om psychologische redenen is deze thuiszorg lovenswaardig, maar tevens is het een goede oplossing voor gemeenten die een tekort hebben aan behuizing voor bejaarden.

Het gezin waarin de bejaarde wordt opgenomen, heeft vaak zijn domicilie in een andere gemeente dan diegene waar de bejaarde de bloeitijd van zijn leven heeft doorgebracht. Wanneer men na zijn overlijden, deze persoon wil begraven in zijn oorspronkelijke gemeente, wordt men geconfronteerd met de absurde situatie dat hij er als vreemde (elders-gedomiciëerd) wordt beschouwd en de begrafenis kosten dus veel hoger liggen dan voor de eigen bewoners en zelfs voor de vreemden die in deze gemeente rusthuisbewoner waren. Aldus worden de gezinnen die een bejaarde hebben opgenomen en aldus de gemeente hebben ontlast van een ouderlingenhuisvesting, na het overlijden van de verwant eerder beboet dan beloond.

Graag zou ik aan de geachte Minister de volgende vraag willen stellen.

Neemt men maatregelen om deze bejaarden die hun laatste levensjaren als thuisverzorgden doorbrengen in een andere gemeente en na hun overlijden worden begraven in hun oorspronkelijke gemeente, door de gemeentelijke begrafenisreglementen financieel te behandelen als eigen inwoners ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid er op te wijzen dat de reglementen op de begravingen door de gemeentelijke overheden worden opgesteld. De gemeenten dienen te oordelen of het verantwoord is een belasting te heffen op de verschillende wijzen van lijkbezorging van personen die niet in de gemeente woonden en er niet overleden zijn. De gemeenteraad stelt desgevallend bij belastingverordening het bedrag vast dat voor het begraven van niet-inwoners van de gemeente wordt geheven.

Het hoeft nauwelijks gezegd dat de begraving aan geen enkele belasting mag worden onderworpen wanneer het personen betreft die hun woonplaats in de gemeente hadden of er overleden zijn, dit in het raam van de bepalingen van artikel 255, 11° van de nieuwe gemeentewet.

Het is mogelijk in het gemeentelijk begrafenisreglement een bepaling te laten opnemen waarbij, zoals door het geachte lid wordt voorgesteld, de bejaarden die hun laatste levensjaren als thuisverzorgden doorbrengen in een andere gemeente en na hun overlijden worden begraven in hun oorspronkelijke gemeente, financieel zouden worden behandeld als eigen inwoners (en derhalve geen belasting dienen te betalen). Het betreft hier evenwel de gemeentelijke autonomie.

Als toezichthoudende overheid behoort het wel tot mijn bevoegdheid er op toe te zien dat de bepalingen van de wet op de begraafplaatsen en de lijkbezorging van 20 juli 1971 alsook de bepalingen van het uitvoeringsbesluit van 19 januari 1973 worden nageleefd en het algemeen belang niet wordt geschaad. Onderrichtingen of eventuele wetgevende initiatieven in de zin zoals gesuggereerd door het geachte lid, behoren echter tot de bevoegdheid van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Vraag nr. 25
van 17 januari 1991
van de heer A. LARIDON

Officieel gesubsidieerd onderwijs — Trekkingsrechten

Er werd voor de financiering van de gebouwen voor het officieel gesubsidieerd onderwijs overgegaan tot de oprichting van Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO).

In het lentedecreet werd er — naast de onvoldoende financieringskredieten — de mogelijkheid gecreëerd tot trekkingsrechten op het Investeringsfonds.

Mag ik van de geachte Minister vernemen in welke bedragen er voor de vijf volgende jaren zullen worden voorzien in dit Investeringsfonds teneinde deze trekkingsrechten uitvoerbaar te maken ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

In het ontwerp van decreet op het Investeringsfonds, zoals het op 7 februari 1991 door de Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften werd gestemd, is de referentiedotatie van het Investeringsfonds vastgesteld op 4.458,2 miljoen frank. Dit bedrag wordt aangepast aan het indexcijfer van de Belgische bouwmarkt.

Bij overgangsmaatregel is bepaald dat voor de begrotingsjaren 1991, 1992 en 1993 een voorafname wordt gedaan op deze dotatie om de lopende dossiers verder af te werken. De Vlaamse Executieve zal jaarlijks het bedrag van de voorafname vaststellen en in de begroting inschrijven op de basisallocaties.

Vanaf 1994 wordt de volledige dotatie in de vorm van trekkingsrechten verdeeld onder de provincies en de gemeenten.

In functie van het aantal leerlingen in het provinciaal of het gemeentelijk onderwijs wordt aan de provincies en/of de gemeenten een bijkomend trekkingsrecht toegekend dat is vastgesteld op 5 ten honderd van de dotatie van het Investeringsfonds.

Er is geen bepaald bedrag voorzien dat rechtstreeks is bestemd voor subsidiëring van investeringswerken van de officiële gesubsidieerde scholen.

Elke gemeente of provincie kan hiertoe van haar trekkingsrechten gebruik maken tot 86,7 procent van de werkelijke kostprijs.

Bij besluit van de Vlaamse Executieve zal worden be-

paald aan welke voorwaarden er zal dienen te worden voldaan om trekkingsrechten voor de bouw van schoollokalen te kunnen aanwenden.

Het ontwerp van decreet wordt eertlang in de Vlaamse Raad besproken.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
 OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 61
van 8 januari 1991
van de heer G. CARDOEN

Waterloosesteenweg te Sint-Genesius-Rode (N 5) — Kredieten

Op 9 oktober 1990 had de geachte Minister het in een persmededeling over de verkeerssituatie op de Vlaamse gewestweg N 5, gekend als Waterloosesteenweg te Sint-Genesius-Rode.

De vooruitzichten waren volgens het perscommuniqué zeer positief.

De ontgoocheling is des te groter als wordt vastgesteld dat volgens het in de begroting van de geachte Minister vervatte fysisch programma 1991, geen enkel van de beloofde werken in het programma 1991 zijn opgenomen.

Het gaat onder meer om bijkomende verkeerslichten aan de Ahornlaan, Grote Hutsesteenweg en Valkenlaan. Vervolgens betreft het de herinrichting van het kruispunt Brassinelaan en de onteigeningen voor de kruispunten Zoniënwoudlaan en Middenhut. Ook voor een uitwijkstrook en een oversteekplaats aan de Valkenlaan/Patrijzenlaan zijn kredieten voor 1991 opgenomen.

Waarom wijkt de geachte Minister met zijn begroting 1991 af van zijn beloften gedaan op 9 oktober 1990 ?

Wordt deze Vlaamse gemeente rond Brussel met bijzonder taalstatuut hier niet door gediscrimineerd ?

Kan nog een rechtzetting conform de verklaring van oktober 1990 geschieden ? Graag enige toelichting ter zake.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat in de plaatsing van verkeerslichten aan de kruispunten van de N 5 met de Ahornlaan, de Grote Hutsesteenweg en de Valkenlaan nog steeds voorzien is. De administratieve procedure voor deze plaatsing is volop aan de gang.

De herinrichting van het kruispunt van de N 5 met de Brassinelaan-Viooltjeslaan en van het kruispunt Midden Hut te Sint-Genesius-Rode is opgenomen op het reserveprogramma 1991.

De onteigeningsprocedure voor het verwerven van de gronden nodig voor de aanleg van de uitwijkstrook en

de oversteekplaats aan de Valkenlaan/Patrijzenlaan is aan de gang.

Vraag nr. 65
van 10 januari 1991
van de heer J. CUYVERS

Geluidshinder in Grimbergen en Wemmel — Kosten-batenanalyse

In het antwoord van de Minister op mijn vraag nummer 209 van 20 juli 1989 (Vragen en Antwoorden Vlaamse Raad, 1988-1989, Nr. 16 van 28 augustus 1989, bladzijde 673) vermeldt de Minister een aantal gemeenten waar de akoestische belasting de vastgestelde grenzen overtreft : namelijk te Grimbergen ter hoogte van de Landuizenlaan, te Wemmel ter hoogte van de Panoramalaan, de Koningin Elisabethlaan, de Dr. A. Sweitserlaan en de Romeinsesteenweg. De geachte Minister heeft opdracht gegeven een kosten-batenanalyse op te maken ter vermindering van de geluidshinder per woning.

Graag verneem ik van de geachte Minister het antwoord op de volgende vragen.

1. Tegen welke uiterste datum is die kosten-batenstudie klaar of moet die klaar zijn ?
2. Welke van de bedoelde punten zullen prioritair worden aangepakt ?
3. Welk is het bedrag dat daarvoor op de begroting van de Minister is voorzien ? Graag een specificatie per straat en per gemeente (Grimbergen en Wemmel).
4. Tegen wanneer moeten de saneringswerken beëindigd zijn ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

1. De kosten-batenstudie voor de besproken zones maken een deel uit van de globale kosten-batenstudie ter vermindering van de geluidshinder langs bestaande wegen. Voor 125 woonzones dienen nog geluidsmetingen te worden uitgevoerd. Deze zullen worden uitgevoerd in de mate dat de weersomstandigheden dit toelaten. Statistisch gezien waren in de voorbije jaren ongeveer 80 dagen met meteorologische omstandigheden gunstig voor het uitvoeren van geluidsmetingen. Het lijkt me dan ook moeilijk om thans de datum te bepalen waarop de kosten-batenstudie zal gereed komen.
2. Prioriteit zal worden gegeven aan de woonzones waar het Leq de 70 dB(A) overschrijdt en waar de geluidwerende voorziening een gunstige kosten-batenverhouding vertoont.
- 3 en 4. Het investeringsprogramma 1991 voorziet geen kredieten voor geluidswerende maatregelen te Grimbergen en Wemmel.

Vraag nr. 67
van 11 januari 1991
van mevrouw A. DUROI-VANHELMONT

Kruispunt weg Hoegaarden-Outgaarden en N 29 in Altenaken — Verkeersveiligheid

Het kruispunt in Altenaken, waar de weg Hoegaarden-Outgaarden en de N 29 kruisen is voor alle weggebruikers een zeer gevaarlijk verkeersknooppunt.

Dit kruispunt vormt in feite een kunstmatige barrière tussen de deelgemeenten Outgaarden en Hoegaarden, wat de integratie van de inwoners van beide deelgemeenten belemmert.

Bovendien is het oorzaak van tal van zware verkeersongevallen. De herinrichting van dit kruispunt dringt zich op. Er kan worden gedacht aan de oplossing waarbij de weggebruiker die op het kruispunt rijdt, voorrang moet geven aan deze die zich reeds op het kruispunt bevindt. Dit zou als voordeel hebben dat de snelheid van de voertuigen op de N 29 drastisch zal verminderen en de fietsers en voetgangers in twee keer het kruispunt kunnen oversteken, waardoor ze op het rondpunt zelf meer bescherming zouden genieten. Fietsers en voetgangers worden derhalve minder kwetsbaar.

Ik had graag van de geachte Gemeenschapsminister vernomen of er omtrent de herinrichting van het kruispunt Altenaken reeds stappen werden ondernomen en welke maatregelen de Minister neemt om een einde te stellen aan de verkeersonveilige situatie op dit kruispunt.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat teneinde de verkeersveiligheid en de oversteekbaarheid op het kruispunt van de N 29 met de weg Hoegaarden-Outgaarden te verbeteren, de N 29 aldaar zal worden teruggebracht van 4 rijstroken tot 2. Dit zal bij de eerstvolgende markeerbeurt gebeuren in afwachting van een meer definitieve aanpassing.

Vraag nr. 72
van 15 januari 1991
van de heer A. SCHELLENS

A 2 — Oprit Wilsle

Tijdens elke ochtendspits moet er op de A 2-autoweg op de rem worden geduwd ter hoogte van de oprit te Wilsle. Dit veroorzaakt vertraagd verkeer tot Holsbeek en zelfs tot Aarschot. De oorzaak ligt in het foutief oprijden van het autoverkeer dat de oprit Wilsle gebruikt. De diensten van Openbare Werken overwegen de nodige maatregelen om deze hinder te vermijden.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen :

1. welke de juiste aanpassingen zullen zijn om de inrijstrook te verbeteren ;
2. wanneer de uitvoering van de werken zal gebeuren.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het vak Rotselaar-Bertem van de A 2-autosnelweg oorspronkelijk niet als autosnelweg voorzien was doch als expresweg onder de benaming westelijke omleiding van Leuven.

Aldus werden in de opvatting expresweg een groot aantal verbindingen met de dwarsende wegen voorzien.

De omvorming van deze verbindingen tot volwaardige verkeerswisselaars was gezien de beperkte ruimte en de korte afstand tussen deze verkeerswisselaars niet overal mogelijk volgens autosnelwegennormen en dit was speciaal het geval voor de oprit Wilsele.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat zich aldaar problemen voordoen.

Om daaraan te verhelpen werd in 1990 en dit in samenspraak met de rijkswacht, de versnellingsstrook richting Brussel verlengd. Tevens werd de doorlopende witte lijn, die de oprit en de eigenlijke autosnelweg scheidt verlengd. Hierdoor kunnen voertuigen die invoegen meer snelheid halen alvorens de autosnelweg op te rijden. Evenwel wordt vastgesteld dat er echter voertuigen zijn die met geringe snelheid de doorlopende witte lijn dwarsen en zodoende het doorgaande verkeer op de A 2-autosnelweg vertragen.

In andere maatregelen worden thans niet voorzien.

**Vraag nr. 75
van 16 januari 1991
van de heer M. OLIVIER**

Maaltijdcheques — Kostprijs

De beslissing van de Vlaamse Executieve om de jaarpremie aan de Vlaamse ambtenaren uit te betalen in de vorm van maaltijdcheques heeft zowel bij de ambtenaren als bij bepaalde winkeliers heel wat wreveld doen ontstaan.

Graag zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. Aan welke instellingen, die rechtstreeks of onrechtstreeks onder zijn bevoegdheid vallen werden dergelijke cheques uitbetaald ?
2. Hoeveel ambtenaren hebben deze cheques ontvangen ?
3. Hoeveel werd globaal aan de ambtenaren uitbetaald ?
4. Bij welke firma's werden de cheques besteld ?
5. Hoeveel ambtenaren waren betrokken bij de voorbereiding en uitvoering van deze operatie en gedurende hoeveel tijd ?
6. Hoeveel honorarium werd betaald aan het bedrijf dat de organisatie van de verdeling en uitbetaling deed in procent en globaal en dit zowel exclusief en inclusief BTW.

7. Werden diverse bedrijven geraadpleegd ?

Zo ja, welke ?

8. Zal de geachte Minister deze operatie evalueren bij de ambtenaren die de cheques hebben ontvangen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

L. WALTNIÉ

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

**Vraag nr. 55
van 10 januari 1991
van de heer G. JANZEGERS**

Golfterrein in Erps-Kwerps — Mogelijke aanleg

Naar verluidt werken projectontwikkelaars momenteel plannen uit voor de aanleg van een prestigieus golfterrein (een 27-holes champions golfbaan daar waar de bestaande hoogstens 18 holes tellen) met tal van accommodaties in een zone van zowat 100 hectare landbouwgrond tussen Erps-Kwerps, Nederokkerzeel en Steenokkerzeel. Plannen uitwerken is vrij zacht uitgedrukt, want in detail werden reeds het opzet en alle mogelijke accommodaties beschreven. Zo zou de golfbaan in het centrum een oppervlakte van 3 hectare hebben, bestemd voor centrale faciliteiten als oefengrens, een conferentiecentrum, hotelaccommodatie en materiaalloodsen. Voor vermoeide golfspelers is er nog een fitnesscentrum, een zwembad, een sauna en een fysiotherapieruimte. De plannenmakers menen dat er rond Brussel een grote behoefte bestaat aan dergelijke projecten vooral voor (Brusselse) zakenlui en hun relaties. Hierbij speculeert men op Europa 1992 en de mogelijke promotie van Brussel tot hoofdstad van Europa.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Stemmen deze plannen overeen met de beleidsopties van de geachte Minister ?
2. In de buurt liggen reeds zes al dan niet wettelijk vergunde golfterreinen (Duisburg, Tervuren, Overijse, Melsbroek, Kampenhout en Keerbergen). Wordt het geen tijd om aan de grondhonger en de speculatie van projectontwikkelaars paal en perk te stellen ?
3. Hoe staat het met de wijziging van artikel 44 van

de wet van 29 maart 1962 inzake het **vergunningsplichtig** maken van het aanleggen van golfterreinen ?

4. Zou het ook niet aangewezen zijn de MER-plicht te verruimen, met andere woorden naast het milieueffect ook het maatschappelijk effect te bestuderen ? De filosofie van dergelijke projecten degradeert immers de Vlaamse randgemeenten rond Brussel tot plezante hoeken voor een bepaalde elite. Naast het probleem van de planologische integratie zou men ook oog moeten hebben voor de maatschappelijke integratie van dergelijke projecten. Graag vernam ik hierover het standpunt van de geachte Gemeenschapsminister.

Antwoord

In verband met de vraag rond de mogelijke aanleg van een golfterrein in Erps-Kwerps weze het mij toegelaten vooreerst een algemene bemerking te maken rond het geheel van de golfproblematiek.

Het zal het geachte lid niet zijn ontgaan dat in weerwil van het feit dat De Golf recentelijk in een explosief daglicht is komen te staan, de Golfproblematiek in Vlaanderen eerder in rustige sluimerfase verkeert. De rust is wellicht te wijten aan het feit dat mijn beleidsnota goedgekeurd door de Vlaamse Executieve, in de eerste plaats orde op zaken heeft gesteld voor een ruimtelijk probleem dat althans tot voor de goedkeuring niet eenduidig was. De aanvaarding van het behoefte- en spreidingsmodel in het verlengde van de eerste nota en de herhaling van de beleidsopties en doelstelling met betrekking tot de golfsport in Vlaanderen, het vergunningsplichtig maken van de aanleg, de MER-plicht en het stringent optreden van de administratie, kunnen zonder meer worden beschouwd als zeer positieve aspecten aangaande het geheel van de ruimtelijke problematiek van de golfsport in Vlaanderen.

Wat nu betreft de concrete vraag van het geachte lid met betrekking tot de aanleg van een golfterrein te Erps-Kwerps moet ik er in eerste plaats op wijzen dat, dergelijke vraag (aanvraag — concept van planning enzovoort) bij de administratie onbekend is, en dit zowel bij het Hoofdbestuur als de Provinciale Directie voor de Ruimtelijke Ordening van de provincie Brabant als bij de Gemeentelijke Technische Dienst van de gemeente Kortenberg. Telefonisch contact met de schepen, verantwoordelijk voor de ruimtelijke ordening van de gemeente Kortenberg, bevestigt dat er officieuze contacten geweest zijn in verband met voorgenomen initiatief zonder dat er evenwel noch door de schepen verantwoordelijk voor ruimtelijke ordening noch door het gemeentebestuur standpunten werden ingenomen.

De administratie heeft evenwel ook geruchten opgevangen in verband met de aanleg van een golfterrein in functie van een globaal vrijetijdsgebeuren.

De inleiding van de vraag van het geachte lid maakt gewag van het feit dat de plannenmakers de mening toegedaan zijn dat Brussel en meer bepaald Brussel in de context van Europa 1992 hier grote behoefte aan heeft.

Persoonlijk en als Gemeenschapsminister bevoegd

voor de ruimtelijke ordening ben ik in alle eerlijkheid de mening toegedaan dat rekening houdende met het geheel van de maatschappelijke ontwikkelingen, dergelijk project inspeelt op :

1. een directe en objectieve behoefte ;
2. rekening houdende met het gegeven Brussel een grote en goede kans maakt op slagen ;
3. afhankelijk van zijn lokalisatie voor Vlaanderen een versterking kan inhouden voor het imago van Vlaanderen op Europees niveau en mondiaal vlak.

Daarmee is uiteraard nog niet gezegd dat dergelijk project een „must” is. Bovendien is de lokalisatie zelf voor mij een uiterst belangrijk element in de besluitvorming.

Wat nu betreft de concrete vragen van het geachte lid aangaande de geruchten rond de aanleg van een golfterrein te Erps-Kwerps kan worden gesteld :

1. dat dergelijk initiatief zowel rekening houdende met de resultaten van het 1e rapport als met de gegevens van het 2e rapport, namelijk „Het behoefte- en spreidingsmodel”, kan worden ingepast in het geheel van de beleidsopties, rekening houdende evenwel met de globale doelstellingen en het geheel van de lokalisatieproblematiek ten opzichte van ruimtelijke bestemmingen en de vigerende wetgeving ter zake ;
2. het feit dat in de omgeving van Brussel een zestal golfterreinen zijn gesitueerd heeft duidelijk iets te maken met de behoefte. Zonder hier terug de resultaten van de diverse rapporten op te rakelen moet en kan men stellen dat binnen grote stedelijke complexen de behoefte aan golfterreinen veel groter is dan voor een landelijk gebied (de participatie aan de golfsport is nu éénmaal gekoppeld aan objectieve getallen hoe groter het bevolkingsaantal hoe groter de participatie voor een gegeven percentage en dus hoe meer golfterreinen men in wezen moet voorzien). De grondhonger en speculatiedrift van projectontwikkelaars is in ernstige mate beperkt geworden door de initiatieven door mij ontwikkeld ;
3. zoals het geachte lid wel weet, werd de bij decreet voorgestelde wijziging van artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 inzake de vergunningsplicht voor het aanleggen van golfterreinen op 16 januari 1991 goedgekeurd door de Vlaamse Executieve en voor verder gevolg overgemaakt aan de Vlaamse Raad ;
4. wat betreft de suggestie van het geachte lid om naast het milieueffect ook het maatschappelijk effect van de aanleg van een golfterrein te bestuderen om bijgevolg naast de planologische integratie ook de sociaal-maatschappelijke integratie te kunnen inschatten ben ik de mening toegedaan dat dit tot op bepaalde hoogte reeds gebeurt in het geheel van een goede ruimtelijke planning.

Een definitieve beslissing in verband met dit initiatief kan ik evenwel slechts nemen na kennisname van alle elementen van het dossier. Een vergunning kan bovendien slechts verleend worden nadat het gewestplan voor het betrokken gebied is gewijzigd en in het kader van de vergunningsaanvraag tot aanleggen van het golfterrein ook een milieueffectrapport is opgesteld conform de vigerende reglementering ter zake.

Vraag nr. 58
van 10 januari 1991
van de heer G. JANZEGERS

Kasteel van Kwabeek in Verrijck — Verdwijnen van schandpaal en klok

Het Kasteel van Kwabeek te Verrijck kwam na de moord op de laatste eigenares in handen van het gemeentebestuur van Boutersem. Het kasteel en het omliggende domein, waarop zich een schandpaal bevond, zijn beschermd als landschap (koninklijk besluit van 17 december 1981).

Op dit ogenblik is de schandpaal echter verdwenen. Ook de klok die op het dak van het kasteel stond, is verdwenen.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen of het nodige kan worden gedaan om deze kostbare en waardevolle voorwerpen te doen terugkeren naar het domein ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ik het Bestuur voor Monumenten en Landschappen opdracht heb gegeven een onderzoek in te stellen naar de verdwijning van de schandpaal en de klok op het kasteel van Kwabeek. Op basis van deze onderzoeksresultaten zal ik de gepaste maatregelen nemen.

Vraag nr. 59
van 10 januari 1991
van de heer G. JANZEGERS

Priorij van het Beggaardenklooster in Tienen — Restauratiewerken

Aansluitend op mijn vraag nr. 57 van 30 januari 1989 over de restauratiewerken aan de priorij van het Beggaardenklooster in Tienen (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1988-1989, Nr. 7 van 13 maart 1989, bladzijde 210), vernam ik graag van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Werd het gebouw ondertussen reeds beschermd ?
2. Werden er ondertussen reeds concrete restauratieplannen ingediend door het stadsbestuur van Tienen en het Rode Kruis van België ?
3. Werd het restauratiedossier opgenomen op de prioriteitslijst van het departement van de geachte Minister met betrekking tot de uit te keren subsidies voor de restauratiewerken ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de priorij van het Beggaardenklooster in Tienen niet is beschermd. De beschermingsprocedu-

re werd nog niet ingezet. Er werd ook geen restauratiedossier ingediend bij het Bestuur Monumenten en Landschappen.

Vraag nr. 61
van 10 januari 1991
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Landbouwgebied te Oppem-Amelgem nabij Merchtem — Bescherming

Naar ik heb vernomen zou een privé-eigenaar grootgrondbezitter in de gemeente Meise het plan koesteren om een golfterrein met 36 holes aan te leggen.

Het terrein waarop dit wordt gepland is in het gewestplan ingekleurd als landbouwgebied met landschappelijk waardevol karakter. Het betreft een onaangeroerd gebied van enkele honderden hectare (Oppem-Amelgem) grenzend aan de gemeente Merchtem (Brussegem).

Het gebied is in 1978 beschermd als landschap met nog enkele typische grote Brabantse gesloten hoeven, onder meer Duivelschuur, Amelgemkaper.

De grootgrondbezitter is er in 1984 in geslaagd de bescherming door de Raad van State nietig te laten verklaren wegens procedurefouten tijdens de beschermingsprocedure. Vervolgens heeft de grootgrondbezitter zijn pachters opgezegd om het landbouwbedrijf door zijn zoon te laten overnemen.

De gemeente Meise heeft samen met de gemeente Merchtem de beschermingsaanvraag terug ingediend.

Kan de geachte Minister mij mededelen of hij op de hoogte is van deze aangelegenheid ?

Wanneer zal de geachte Minister de ingediende beschermingsaanvraag goedkeuren ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de gemeentebesturen van Merchtem en Meise inderdaad aanvragen hebben ingediend om het gebied Ossel/Amelgem, waarvan het beschermingsbesluit door de Raad van State werd vernietigd, opnieuw te beschermen.

Uit een door mij gelast onderzoek is echter gebleken dat het rangschikkingsbesluit in zijn oude vorm niet kan worden hernomen en dat het gebied moet worden opgesplitst in twee onderscheiden gehelen, die elk op een eigen manier moeten worden geapprecieerd en beheerd. Bovendien is een degelijke motivering van de beschermingsvoorstellen absoluut noodzakelijk.

Om diverse redenen kon het onderzoek dat moet leiden naar de formulering van nieuwe voorstellen nog niet worden afgerond.

In de loop van dit jaar zullen concrete voorstellen worden uitgewerkt met het oog op het inzetten van de beschermingsprocedure.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 32
van 21 november 1990
van de heer M. DIDDEN

Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht

Door de Regering wordt zeer vaak een beroep gedaan op externe juridische adviesbureaus, advocaten, technische diensten, studiebureaus, softwarehuizen enzovoort. Zo zou het wetgevende werk vaak voorbereid zijn door externe kantoren.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen bekomen ?

1. Welke bedragen werden of worden aan externe diensten betaald (vastgelegd of geordonnanceerd) met het hogervermelde doel ?
2. Welke zijn de instellingen waarop een beroep werd gedaan ? Mag ik in dit verband de namen, de adressen en de juridische persoon kennen ?
3. Om welke reden werden de in 2. vermelde instellingen geconsulteerd ?
4. Wat is het resultaat van de consultatie geweest : opstellen, voorbereiden of andere activiteiten met betrekking tot ontwerp van Executievebesluiten, voorontwerpen van decreet, voorontwerpen van ministeriële of andere besluiten ?
5. Waarom werd deze opdracht wel toegekend aan een extern bureau en niet aan de administratieve diensten ?
6. Werd er met het oog op de toewijzing van deze opdrachten rekening gehouden met de regels van het concurrentievermogen ? Op welke wijze werd onder meer de wetgeving op de openbaarheid van aanbestedingen gerespecteerd ?
7. Op welke wijze werd de administratie en de Inspectie van Financiën betrokken bij de toewijzing van deze opdracht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar het gecoördineerd antwoord van de heer Gaston Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Vraag nr. 48
van 7 december 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Giftigheid slib — Probleem bewijslast

Slib wordt op de boorden van de waterlopen gespreid. In geval van bewezen giftigheid moet het worden afge-

voerd naar een klasse 1-stort. In 99,5 ten honderd van de gevallen gebeurt bij zware vermoedens inzake giftigheid die afvoering niet wegens het probleem van de bewijslast. De oevereigenaars zijn niet in staat die te leveren en de overheid zelf doet niets.

Kan de geachte Minister de volgende vragen beantwoorden ?

1. Kan de bewijslast inzake giftigheid (of zuiverheid) worden geleverd door de verantwoordelijke overheid ?
2. Kan er geen richtlijn worden gegeven aan provincies en gemeenten om die onderzoeken te laten gebeuren, vooral indien er duidelijk redenen zijn om de kwaliteit van het slib in vraag te stellen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid voor de algemene aspecten van de problematiek der ruimingsprodukten der onbevaarbare waterlopen te verwijzen naar mijn antwoord op de vraag nummer 8 van 29 oktober 1990 van de heer Jos Bosmans (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, Nr. 4 van 10 december 1990, bladzijde 141).

Uit dit antwoord blijkt dat het nog voorbarig is te spreken over de bepaling van de vervuilingsgraad van de onderwaterbodems, aangezien deze grotendeels wordt bepaald door de biologische beschikbaarheid der polluenten, waarvan het fundamenteel onderzoek nog grotendeels dient te gebeuren.

Toch is het zo dat 'de dienst Landbouwstructuren van de Algemene Technische Diensten bij vermoeden van sterke vervuiling van de ruimingsprodukten voor sommige onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie, nu reeds de nodige chemische analyses laat verrichten. Na toetsing van de resultaten van deze analyses aan een voorlopig zuiver chemische normering van de verontreinigingsgraad worden de ruimingsprodukten zo nodig naar **afzonderlijke** stortplaatsen gevoerd, en dit naar analogie met wat gebeurt met de baggerspecie uit de bevaarbare waterlopen, overeenkomstig artikel 1, §§ 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 houdende algemene voorwaarden die gelden voor stortplaatsen van afvalstoffen in of op de bodem.

Het is dus ook nog niet mogelijk precieze richtlijnen te geven aan de provincies en de gemeenten, respectievelijk voor de ruimingsprodukten van de onbevaarbare waterlopen van de tweede en de derde categorie, vooreer de vervuilingsgraad ervan kan worden genormeerd. Het is nu echter reeds zo dat in verschillende provincies wel degelijk chemische analyses naar de samenstelling van de ruimingsprodukten worden gedaan, doch dat ook die analyses wegens het ontbreken van een normering tot geen duidelijke uitspraak over de vervuilingsgraad konden leiden. Bovendien is het zo dat de ruimingsprodukten zodra ze schadelijk zijn, overeenkomstig artikel 4 van het decreet van 21 april 1983 houdende de ruiming van onbevaarbare waterlopen naargelang het geval, op kosten van het Gewest, de provincie of de gemeente, onverwijld worden verwijderd. Deze kosten kunnen aanzienlijk zijn, doch het Gewest, de provincie of de gemeenten zijn omzeggens

nooit producent van de eigenlijke vervuiling. Artikel 8 van de wet 28 december 1967 betreffende onbevaarbare waterlopen laat echter niet toe de verzwarende van de onderhoudskosten, omwille van de bevuiling van de onderwaterbodem ten laste te leggen van de bevuiler van een waterloop. De voornoemde wet zal dus ook in die zin dienen te worden aangepast. Ik bereid ter zake een voorstel voor in uitvoering van het afvalstoffenplan 1991-1995.

**Vraag nr. 85
van 18 januari 1991
van de heer E. GRYP**

Subsidie aankoop groengebieden — Noodzaak uitbetaling

Volgens een vroegere gangbare regeling konden gemeenten een subsidie bekomen bij aankoop van groengebieden.

Op basis van deze reglementering werd op 17 december 1980 aan de stad Gent een subsidie toegekend van 15.588.000 frank als tussenkomst in de aankoop van 170 hectare natuurgebied gelegen in het natuurreservaat De Bourgoyen.

Dit bedrag werd vastgelegd in 1989, maar werd nog steeds niet uitbetaald.

Trouwens er zijn nog een belangrijk aantal gemeenten die in hetzelfde geval verkeren en die dus ook reeds verscheidene jaren wachten op de beloofde subsidie.

Voor het ecologisch zeer waardevolle gebied van de Bourgoyen bestaat een onteigeningsplan met een totale oppervlakte van ongeveer 200 hectare.

Momenteel is reeds 110 hectare eigendom van de stad.

Dit betekent dat er nog een belangrijk deel moet worden aangekocht of onteigend.

Dit vereist echter een zware financiële inspanning van de stad Gent, waarvan bekend is dat de financiële toestand weinig rooskleurig is.

Het uitbetalen van de principieel toegezegde subsidie zou een belangrijke aanzet kunnen zijn om de verdere aankopen door het Gentse stadsbestuur in dit gebied terug te activeren.

De aankoop van het ganse gebied past trouwens volkomen in de doelstelling, zoals geformuleerd in het Natuurontwikkelingsplan van de geachte Gemeenschapsminister.

Ik zou graag van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. of deze subsidie zal worden uitbetaald aan de stad Gent en zo ja, wanneer dit zal gebeuren ;
2. welke andere gemeenten in hetzelfde geval verkeren en wat de omvang is van de beloofde subsidies.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid volgende zaken mee te delen.

1. Zoals wordt gesteld in zijn vraag werd een bedrag van 15.588.000 frank vastgelegd in 1989 als subsidie aan de stad Gent als tussenkomst in de aankoop van het natuurreservaat De Bourgoyen.

Op dit ogenblik wordt een besluit van de Vlaamse Executieve opgesteld die het mogelijk moet maken over te gaan tot de uitbetaling van de subsidie.

2. Volgende gemeenten verkeren in hetzelfde geval als de stad Gent.

Per gemeente wordt medegedeeld : de naam van het domein, het jaar van de vastlegging en het bedrag van vastlegging.

Gemeente/ Provincie	Domein	Jaar van vastlegging	Bedrag van vastlegging (in Belgische franken)
Antwerpen	Fortengordel	1983	90.000.000
Keerbergen	Pommelsvenne	1984	4.252.000
Aalst	Osbroek	1984	6.780.000
Halle	Colruyt	1984	6.103.000
Zolder	Molenveld	1984	15.842.000
Kontich		1985	2.940.000
Bertem		1985	1.723.000
Bonheiden	Brouwersdreef	1985	3.000.000
Gent	Voordries	1985	8.900.000
Aartselaar	Solhof	1985	9.330.000
Oudenburg	Abtsgebouw	1986	2.789.000
Merelbeke	Liedemeersen	1986	3.061.000
Boutersem	Kwabeek	1986	1.351.000
Zandhoven	Lembeek	1986	2.324.000
Meerhout		1986	615.000
Puurs		1987	6.569.000
Nijlen		1987	623.000
Gent	Bourgoyen	1989	15.588.000
Herentals		1989	4.050.000
Kalmthout		1989	3.808.000
		1990	272.000
Limburg	Ten Hagedoorn- heide	1989	11.208.000
Wevelgem	Bergelenput	1990	1.173.000
Destelbergen	Van Acker	1990	1.877.000
Sint-Martens- Latem	Palepelstraat	1990	3.177.000
Hasselt	Prinsenhof	1990	4.891.000

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

**Vraag nr. 53 (zitting 1989-1990)
van 5 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS**

Frans taallessen in het kleuteronderwijs — Wettigheid en opportuniteit

Iedere Vlaamse Gemeenschapsminister zal het met mij eens zijn dat het geven van Frans in de kleuterklassen te Overpelt en te Sint-Martens-Latem een achterpoortje betekent om opnieuw tot Franse scholen te komen in Vlaanderen. Volgens mij is dit dossier zo belangrijk dat alle Vlaamse Ministers ter zake verantwoordelijkheid dragen.

De Gemeenschapsminister van Onderwijs en de Voorzitter van de Autonome Raad voor het Gemeenschaps-

onderwijs gaan akkoord dat — volgens de taalwet in onderwijszaken — een tweede taal in Vlaamse kleuterklassen tijdens de lessen, niet mag. Kan men in een kleuterklas spreken van lessen ?

De Simonet-school te Sint-Martens-Latem staat bekend als een elitaire franskiljonse (niet-confessionele) school, die noodgedwongen overschakelde op het Nederlands als voertaal ! Al sinds de jaren zestig wordt er dagelijks tijdens de laatste 20 Frans gesproken in de kleuterklassen. Zogezegd worden die „lesjes” na de uren gegeven en niemand (?) belet de ouders hun kinderen af te halen : zo naïef zijn we echter niet.

De Voorzitster van Prologia, die pleit voor tweetaligheid in de scholen, hield recentelijk te Brussel een persconferentie in het Frans. Verdere commentaar lijkt overbodig. Zij zegt te worden gesteund door de Waalse Gemeenschapsminister van Onderwijs, die sinds de federalisering van het onderwijs hier nochtans niets mee te maken heeft. Er wordt ook beweerd dat de Minister-President van de Vlaamse Regering haar zou hebben ontvangen.

Is de geachte Minister niet van oordeel dat het aanleren van een vreemde taal best niet bij de kleuters begint ? Bovendien worden veel kleuters aldus met drie talen geconfronteerd vermits zij thuis uitsluitend dialect horen praten. Zoiets is niet ernstig en niet verantwoord.

Vindt de geachte Minister niet dat het hier om een verkeerde aanpak gaat ? Nu de Vlamingen zo hard en zo lang voor hun taal hebben moeten vechten, nu Vlaanderen cultureel zelfstandig is, kunnen wij geen verstek laten gaan bij het leren, schrijven en spreken van goed Nederlands.

Onze Waalse landgenoten zouden zulke toestand nooit aanvaarden.

Graag vernam ik hieromtrent het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik verwijz het geachte lid naar het gecoördineerd antwoord op deze vraag van de heer Daniël Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs.

Vraag nr. 50 van 23 november 1990 van de heer J. VALKENIERS

BLOSO — Voortbestaan rijkschool

Naar ik verneem zou het voortbestaan van de rijkschool van het Bestuur voor de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en het Openluchtlevens (BLOSO) te Sint-Ulriks-Kapelle (Dilbeek) in het gedrang komen.

Is dit juist ?

Zo ja, dan wil ik toch aandringen op verdere inspanningen gezien de uitstraling die uitgaat van deze school, enig in haar soort in Vlaanderen.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid de hierna volgende gegevens te verstrekken.

Door het Bestuur voor de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en het Openluchtlevens, werd geen enkele beslissing genomen die het bestaan van de dressuurschool in het BSC Sint-Ulriks-Kapelle in het gedrang zou brengen.

Vanaf volgend jaar is het voortbestaan ervan afhankelijk van de beslissingen van de Raad van Bestuur in verband met de overheveling van de sportcentra van de Vlaamse Gemeenschap naar de nieuwe entiteit Vlaams Commissariaat-generaal voor de bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie.

Vraag nr. 55 van 17 december 1990 van de heer A. DE BEUL

Archief en Museum van het Vlaams Leven te Brussel — Huisvesting

Het Archief en Museum van het Vlaams leven te Brussel (AMVB) zit momenteel in zware problemen op het gebied van huisvesting.

Voor het einde van dit jaar moeten de lokalen aan de Visverkopersstraat 13 te Brussel immers worden verlaten, omdat de nieuwe eigenaar (een Zweedse firma) slechts verder wenst te verhuren aan een prijs die drie maal hoger ligt dan de huidige huurprijs.

Naar ik verneem werd er van de zijde van de geachte Minister reeds een bepaald voorstel geformuleerd om tegemoet te komen aan de moeilijkheden, maar zou de overheidstussenkomst absoluut onvoldoende zijn om de vereniging op termijn van de ondergang te redden.

Welke dringende maatregelen neemt de geachte Minister om de VZW Archief en Museum van het Vlaams leven te Brussel aan geschikte en betaalbare huisvesting te helpen en aldus de overheidskansen van deze waardevolle Vlaamse vereniging in Brussel veilig te stellen ?

Antwoord

De problemen in verband met de huisvesting van het Archief en Museum van het Vlaams Leven te Brussel (AMVB) zijn mij bekend.

Voor de drie verenigingen die in het gebouw van de Visverkopersstraat zijn gehuisvest heb ik reeds een voorstel geformuleerd in de zin van een overheidstussenkomst in verband met de bedragen uit te geven voor het huren en dit tot eind 1991.

Daar deze tussenkomst onvoldoende blijkt te zijn om het AMVB uit de nood te helpen, heb ik, in het kader van de gesprekken met collega Chabert met betrekking tot de overdracht van goederen aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) voorgesteld om de markten over te dragen aan de VGC.

Op die manier zou het AMVB in de markten kunnen worden ondergebracht.

Vraag nr. 57
van 27 december 1990
van de heer G. ANNEMANS

VTM-uitzending — Eentalige mededelingen in het Frans

In de loop van de week van 3 december 1990 werd op VTM een uitzending gebracht waarin de uitreiking van de Effie Awards aan bod kwam. Het betrof hier een uitzending waarvan sommige delen eentalig in het Frans werden gebracht.

Welke maatregelen neemt de geachte Minister om te vermijden dat in de toekomst dergelijke wantoestanden nog zouden voorkomen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de uitzending waarop hij doelt een verslag van de competitie Effie Awards, een tweetalige competitie voor reclamecampagnes was.

VTM verstrekke mij verder volgende gegevens.

„Buiten en los van de programmatie van VTM, werd dit verslag door VTM éénmalig uitgezonden — als service aan de agentschappen, de reclamewereld en het bedrijfsleven. Anders dan bij de VTM-programma's, werden de Franstalige passages niet ondertiteld. Deze kostenbesparing werd verantwoord door het feit dat het geviseerde professionele midden zeker geen vragende partij is voor een ondertiteling — ook de Nederlandstalige passages werden niet in het Frans ondertiteld — en dat dit verslag niet gericht was op het algemene publiek. Het werd trouwens door het algemene publiek nauwelijks opgemerkt. Het ging uitzonderlijk om een aparte aangelegenheid, en er waren volgens de meting 1.000 kijkers.

Voor wat nuttig is, bevestig ik dat het programma werd uitgezonden op vrijdag 7 december van 11.31 uur tot 12.33 uur.”

Indien hij voor het overige belang zou stellen in VTM, het Vlaams karakter van VTM en het effect bij de Vlaamse kijkers en in de Vlaamse audiovisuele industrie- en muziekwereld, dan is de omroep verder ter beschikking van het geachte lid.

Het decreet van 28 januari 1987 betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen bevat geen taalvoorwaarden voor de programma's van de niet-openbare televisieverenigingen, zich richtend tot de gehele Vlaamse Gemeenschap.

In een voorontwerp van decreet betreffende de culturele erkenning van de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de bevordering van de verspreiding en de produktie van televisieprogramma's dat ik eerstdaags aan de Vlaamse Executieve denk voor te leggen — de Vlaamse Mediaraad heeft op mijn vraag over het voorontwerp onlangs zijn advies uitgebracht — heb ik ingeschreven dat de verdeler de programma's

van de niet-openbare televisievereniging die zich tot de gehele Gemeenschap richt, voor zover de uitzendingen in het Nederlands gebeuren via één enkel kanaal op het teledistributienet moet verdelen.

Vraag nr. 58
van 27 december 1990
van mevrouw M. PANNEELS-VAN BAELEN

Subsidies voor literaire werken — Overzicht

Graag kreeg ik van de geachte Minister een overzicht voor het begrotingsjaar 1990, van de subsidies toegekend aan auteurs van literaire werken (naam en bedrag per auteur).

Antwoord

Als antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik mededelen dat ik in 1990 aan volgende auteurs een toelage van 250.000 frank toekende :

Ludo Abicht, Herman Brusselmans, Paul Claes, Wim Daems, Piet De Moor, Frans Denissen, Jaak Dreesen, Koen Fossey, Jef Geeraerts, Rudi Hermans, Stefan Hertmans, Torn Lanoye, Leonard Nolens, Ivo Michiels, Leo Pleysier, Clem Schouwenaars, Greta Seghers, Katrien Seynaeve, Erik Spinoy, Dirk Van Baste-laere, Jos Vandelloo, Walter Van den Broeck, Fernand Van Der Auwera, Gil Vander Heyden, Miriam Van Hee, Hubert Van Herreweghen, Monica Van Paemel, Willie Verheghe, Eriek Verpaele, Wim Verrelst, Anton Van Wilderode en Claude Van De Berge.

De criteria, waarop deze selectie werd doorgevoerd door de Commissie van Advies ter Bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België en de Dienst Letteren van de Administratie voor Kunst, zijn de volgende :

- de degelijkheid van het ingediende dossier (onder meer uitgeverscontract)
- de literaire kwaliteit van de auteur ;
- eventuele uitstraling naar het buitenland ;
- de continuïteit van het oeuvre ;
- loopbaanonderbreking om het project te verwezenlijken (voltijds of deeltijds) ;
- bijzondere aandacht voor debutanten ;
- behoeften omwille van research, studiewerk in het buitenland en dergelijke meer.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 39
van 23 november 1990
van de heer A. LARIDON

Ter beschikkinggestelde onderwijspersoneelsleden — Reaffectatie

Indien ik goed ben geïnformeerd heeft de ACOD,

sector Onderwijs, een voorstel ingediend om de reffectatieregels van de terbeschikkinggestelde personeelsleden uit het onderwijs voor dit schooljaar voor alle netten gelijk te regelen bij besluit van de Vlaamse Executieve.

Tijdens de onderhandelingen in juni werd echter het ontwerp van besluit van de dagorde afgevoerd en werd er een nota van de overheid aan het Comité A voorgelegd met een voorstel om voor dit schooljaar de oude reglementering in alle netten te laten doorlopen, mits enkele aanpassingen. Over dit voorstel werd geen enkel akkoord bereikt met de drie representatieve syndicale organisaties. De overheid heeft dan gemeend zelf het initiatief te moeten nemen om bij omzendbrief voor het gemeenschapsonderwijs en bij besluit van de Vlaamse Executieve voor het gesubsidieerd onderwijs, de zaken te regelen. Tijdens deze onderhandelingen heeft ACOD-onderwijs principieel gesteld dat de waarde van een vaste benoeming slechts tot zijn recht kan komen indien men absolute voorrang zou verlenen aan alle vastbenoemde personeelsleden voor het verwerven van een volledige betrekking in het ambt, waarin men benoemd is ten opzichte van elke tijdelijke. De ACOD-onderwijs verzette zich bijgevolg tegen de immuniteit van bepaalde tijdelijken.

Bij deze verklaring hebben zij duidelijk gesteld dat dit principe uiteraard maar geldt indien de immuniteit voor alle netten zou worden afgeschaft.

Zou ik van de geachte Minister mogen vernemen :

1. of het juist is dat na de reffectatie in het gemeenschapsonderwijs voor 286 reffectaties in wervingsambten men 68 tijdelijken aan de deur heeft moeten zetten die meer dan 12 kandidaturen hadden ingediend en meer dan 1.500 dagen gepresteerd, terwijl in het gesubsidieerd onderwijs tijdelijken vanaf 3 kandidaturen immuun kunnen zijn en bijgevolg onmiddellijk benoembaar worden bij vacatures ;
2. of hier dan geen sprake is van een flagrante discriminatie tussen de onderwijsnetten ;
3. of er tegen deze beslissingen reeds klachten werden neergelegd bij het Arbitragehof ;
4. of er in dit verband ook reeds individuele klachten werden aanhangig gemaakt bij de Raad van State ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoord verstrekken.

Tijdens het schooljaar 1989-1990 werd inderdaad een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve voorbereid tot regeling van de terbeschikkingstelling, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld(toelage), zowel in het gemeenschapsonderwijs als in het gesubsidieerd onderwijs. Deze regeling zou, ter uitvoering van artikel 12bis, § 3, van de wet van 29 mei 1959, gelijkvormig zijn voor alle netten. Het is dit ontwerp dat ik aan de vakorganisaties ter onderhandeling heb voorgelegd in Comité A.

Rekening houdend met het advies van de Raad van

State bij het ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve betreffende het statuut voor de personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs — waarin werd gesteld dat deze materie bij decreet moet worden geregeld — werd het ontwerp niet verder behandeld.

Voor het schooljaar 1990-1991 werd het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 juli 1989 voor het gesubsidieerd onderwijs op enkele punten gewijzigd, onder andere om een snellere reffectatieprocedure mogelijk te maken.

Dezelfde principes werden voor het gemeenschapsonderwijs vastgelegd in de normatieve omzendbrief BP9/90 van 28 juni 1990.

Op basis van deze reglementering werden in het gemeenschapsonderwijs reffectaties van terbeschikkinggestelde of boventallige personeelsleden uitgevoerd door de Vlaamse Reffectatiecommissie.

Uitgedrukt in full-time-eenheden (FTE) bedraagt het aantal niet-gereffecteerde, noch wedertewerkgestelde personeelsleden voor het gemeenschapsonderwijs 684 FTE in januari 1991 ; voor het gesubsidieerd onderwijs (vrij- en officieel onderwijs) 890 FTE in december 1990. Uit deze cijfers blijkt zeker niet dat in het gemeenschapsonderwijs strenger gereffecteerd wordt dan in het gesubsidieerd onderwijs.

Aangezien het hierboven vermelde ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve niet werd uitgevaardigd, kan momenteel niet worden ontkend dat in de reglementering die toepasselijk is voor de verscheidene netten verschilpunten voorkomen.

Waar het geachte lid evenwel verwijst naar de immuniteitsregel in het gesubsidieerd onderwijs, dringen zich enkele rechtzettingen op.

Vooreerst is het aantal ingediende kandidaturen geen criterium om reffectatievrij te zijn. Daarnaast wil ik erop wijzen dat om immuun te zijn op 1 september 1990, in het gesubsidieerd onderwijs het personeelslid deze immuniteit reeds moet verworven hebben op 1 januari 1990.

Daarvoor moet hij 240 dagen dienstanciënniteit hebben verworven boven de leeftijdstrappen, die als volgt zijn bepaald : lager secundair onderwijs : 24 jaar, hoger secundair onderwijs : 26 jaar.

De genoemde 240 dagen dienstanciënniteit moeten zijn verworven in de schooljaren 1986-1987 en/of 1987-1988.

Hieruit mag blijken dat een personeelslid, dat in dienst treedt na het behalen van zijn diploma, slechts na verscheidene schooljaren deze immuniteit verwerft.

Het is mij niet bekend of verzoekschriften werden ingediend tegen deze reglementering bij het Arbitragehof of de Raad van State.

Ten slotte kan ik het geachte lid meedelen dat een ontwerp van decreet en van besluit van de Vlaamse Executieve met als ingangsdatum 1 september 1991 wordt voorbereid waarbij de eenvormige regeling wordt vastgelegd.

Vraag nr. 74
van 20 december 1990
van de heer W. KUIJPERS

Koninklijk Atheneum Leuven — Noodzaak groenaanleg

De sedert lang beloofde groenaanleg rond het Koninklijk Atheneum Redingenhof te Leuven vordert nog steeds niet. Dit betekent voor de betrokken school, samen met de erbarmelijke stratenaanleg in de onmiddellijke buurt, een ernstige handicap.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke inspanningen hij in overleg met de stad Leuven reeds ondernam om aan dit reeds jaren hangende probleem een goede oplossing te geven ?

Meent de geachte Minister niet dat het straatbeeld met waterplassen, ongelijke kasseien en kris-kras geparkeerde wagens een weinig bevorderend gegeven is voor het gemeenschapsonderwijs ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat het hier in hoofdzaak gaat over de aanleg van 2 parkings, namelijk deze aan de sportzaal waar 32 parkeerplaatsen zijn voorzien (672 vierkante meter) en deze langsheen de Redingestraat met 72 parkeerplaatsen (900 vierkante meter).

Volgens de Autonome Raad van het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) wordt gepoogd over te gaan tot de uitvoering ervan ; de prioritaire uitvoeringen voor de school zelf zouden de realisatie van deze parkings in de weg hebben gestaan.

Ook in 1991 zullen de kredieten voor de ARGO worden aangewend voor andere onafwendbare en prioritaire noden voor de gemeenschapsscholen zelf, en de buitenaanleg zal dienen verdaagd tot 1992.

Vraag nr. 77
van 3 januari 1991
van de heer A. SCHELLENS

Studiebeurzen — Stand van zaken

Studiebeurzen dienen om kinderen uit minder begoede gezinnen het financieel mogelijk te maken de studies te volgen waar ze geschikt voor zijn.

Om te berekenen wie welke studietoelage krijgt, wordt er een minimum- en maximumgrens gehanteerd. De maximumgrens geeft het inkomen aan waarboven geen toelage meer wordt verleend. De minimumgrens duidt daarentegen het inkomen aan tot waar de kandidaat een volledige studietoelage geniet.

Heel wat gezinnen hebben echter een inkomen beneden deze minimumgrens die nu op 40 ten honderd van het socio-vitaal-minimum ligt. Studenten uit deze gezinnen krijgen ook een studietoelage van 100 ten honderd, dus evenveel als studenten uit gezinnen met een

inkomen gelijk aan de minimumgrens. Wanneer het inkomen bijzonder laag is, dit wil zeggen gelijk aan of lager dan 1/10 van de maximumgrens, wordt er een extra-beurs toegekend van 130 ten honderd van de volledige studietoelage voor het hoger onderwijs.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen :

1. hoeveel studenten in het academiejaar 1989-1990 een studiebeurs van 130 ten honderd genoten ;
2. hoe groot het procentuele aandeel van de zelfstandige en gehuwde studenten hierin is ;
3. hoe de procentuele vertegenwoordiging ligt van studenten die ten laste zijn van hun ouders en dit per sociaal-professionele categorie ;
4. hoe de procentuele vertegenwoordiging ligt van studenten die ten laste zijn van ouders die van een vervangingsinkomen leven en dit per soort vervangingsinkomen (pensioen, bestaansminimum, werkloosheidsuitkering, ziektevergoeding).

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid voor het academiejaar 1989-1990 de volgende cijfergegevens mee betreffende de toegekende 130 ten honderd toelagen.

1. Aandeel gehuwde en zelfstandige studenten.

	aantal	verhouding (in procenten)	uitgekeerd bedrag
totaal aantal 130 ten honderd	868		82.409.300
gehuwden	32	3,7	3.394.700
zelfstandigen	102	11,7	10.898.700

2. Aandeel studenten ten laste van hun ouders per sociaal-professionele categorie

	aantal	verhouding (in procenten)	uitgekeerd bedrag
totaal aantal 130 ten honderd	868		82.409.300
arbeider	56	6,45	4.838.700
bediende	54	6,22	5.098.600
handelaar	140	16,12	13.080.200
ambachtsman	7	0,80	634.800
vrij beroep	36	4,14	3.248.900
landbouwer	61	7,02	5.662.000
op rust gesteld	36	4,14	3.157.100
zonder beroep of geen beroep vermeld	285	32,83	27.206.400
in het onderwijs	13	1,49	1.199.800
werkloos of op mutualiteit	180	20,73	18.282.800

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN
EN OPENBAAR AMBT

**Vraag nr. 24, 23, 11, 68, 15, 7, 80, 64, 9, 88, 75
van 16 januari 1991
van de heer M. OLIVIER**

respectievelijk tot

de heer L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt ;

de heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

de heer N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ;

de heer L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;

de heer J. LENSSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ;

de heer R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

de heer T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting ;

de heer P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

de heer H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden ;

de heer D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs ;

de heer J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Maaltijdcheques — Kostprijs

De beslissing van de Vlaamse Executieve om de jaarpremie aan de Vlaamse ambtenaren uit te betalen in de vorm van maaltijdcheques heeft zowel bij de ambtenaren als bij bepaalde winkeliers heel wat wrevel doen ontstaan.

Graag zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. Aan welke instellingen, die rechtstreeks of onrechtstreeks onder zijn bevoegdheid vallen werden dergelijke cheques uitbetaald ?
2. Hoeveel ambtenaren hebben deze cheques ontvangen ?
3. Hoeveel werd globaal aan de ambtenaren uitbetaald ?
4. Bij welke firma's werden de cheques besteld ?
5. Hoeveel ambtenaren waren betrokken bij de voor-

bereiding en uitvoering van deze operatie en gedurende hoeveel tijd ?

6. Hoeveel honorarium werd betaald aan het bedrijf dat de organisatie van de verdeling en uitbetaling deed in procent en globaal en dit zowel exclusief en inclusief BTW.

7. Werden diverse bedrijven geraadpleegd ?

Zo ja, welke ?

8. Zal de geachte Minister deze operatie evalueren bij de ambtenaren die de cheques hebben ontvangen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Gecoördineerd antwoord

Als antwoord op de vraag van 16 januari 1991 deel ik het geachte lid mede dat de jaarpremie of eindejaarstoelage voor de Vlaamse ambtenaren niet werd omgezet in maaltijdcheques. Deze eindejaarstoelage werd voor de Vlaamse ambtenaren zoals elk jaar normaal op de gestelde datum in geld uitbetaald.

Aan de Vlaamse ambtenaren werd voor maximaal 4.500 frank maaltijdcheques uitgekeerd, waarvan 1.500 frank persoonlijke bijdrage en maximaal 3.000 frank werkgeversbijdrage, afhankelijk van het prestatieregime.

Het geldt hier dus een bijkomend voordeel.

Deze maaltijdcheques werden aan de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse Executieve en van de volgende instellingen uitbetaald :

- Commissariaat-generaal voor Internationale Samenwerking (CGIS) ;
- Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme (CGT) ;
- Kind en Gezin ;
- Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen ;
- Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) ;
- Universitair Ziekenhuis Gent (UZ) ;
- Intercommunale Maatschappij voor de Linkerscheldeover (IMALSO) ;
- Dienst voor de Scheepvaart ;
- Maatschappij der Brugse Zeevaartinrichtingen (MBZ) ;
- Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij van Antwerpen ;
- Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij van Limburg ;
- Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij van Vlaams Brabant ;
- Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij van Oost-Vlaanderen ;

- Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij van West-Vlaanderen ;
- Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen (SERV) ;
- Vlaamse Landmaatschappij (VLM) ;
- Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) ;
- Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (Administratieve Diensten) (ARGO) ;
- Nationaal Waarborgfonds Schoolgebouwen ;
- Fonds Provinciale en Gemeentelijke Schoolgebouwen.

De antwoorden op de andere vragen van het geachte lid zullen hem rechtstreeks worden toegezonden van zodra ik de gegevens met betrekking tot de hierboven vermelde instellingen in mijn bezit heb.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

**Vraag nr. 152 (zitting 1989-1990)
van 23 maart 1990
van de heer P. VAN GREMBERGEN**

Verkeerssignalisatie – Taalgebruik

Als antwoord op de schriftelijke vraag nummer 317 van Volksvertegenwoordiger Winkel van 8 september 1989, deelt de heer Dehaene, Belgisch Minister van Verkeerswezen, in het laatste Bulletin van Vragen en Antwoorden mede dat inzake het taalgebruik met betrekking tot de verkeerssignalisatie op 30 november en 21 december 1989 werd gesproken op de Interministeriële Conferentie.

Op vraag van laatstgenoemde „werd het Bestuur van het Vervoer verzocht, een voorstel van wijziging van het reglement van de algemene politie over het wegverkeer uit te werken”.

Mag ik daaruit besluiten dat de geachte Minister werd en wordt voorbijgegaan ?

„De bescherming en luister van de taal” behoort immers tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen (artikel 4, 1, van de wet van 8 augustus 1980).

Heeft de Vlaamse Executieve iets ondernomen om het centrale gezag tot eerbiediging van de bevoegdheid der Vlaamse Gemeenschap te bewegen ? Zo niet, mag ik de geachte Gemeenschapsminister verzoeken het nodige te doen ?

Het ontgaat toch niemand dat het aanbrengen van plaatsnamen op wegwijzers in welke taal of talen dan ook, alles met taal en niets met algemene verkeerssignalisatie heeft te maken ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte

lid mede te delen dat de Interministeriële Conferentie voor Vervoer en Infrastructuur in haar vergadering van 5 juli 1990 haar goedkeuring hechtte aan het voorstel dat werd uitgewerkt door het Bestuur van het Vervoer.

Het voorstel houdt een aanvulling in van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende het algemeen reglement van de politie over het wegverkeer.

Vanaf 1 januari 1995, de datum van inwerkingtreding, van de nieuwe regeling, zal, voor wat de bewegwijzering van buitenlandse bestemmingen naar en op de autosnelweg deze bestemming worden weergegeven in de taal van het land waar de plaats gelegen is, echter zeer duidelijk onderscheiden (door het gebruik van een andere lettertype, . . .) van de volgens de taalreglementering van 1966 verplichte vermeldingen.

Door deze maatregelen kunnen wij tegemoet komen aan het toenemend internationaal verkeer, zonder daarom onze taaleigenheid tekort te doen.

Voor wat betreft de verwijzing die het geachte lid maakt naar de bevoegdheid van de Gemeenschappen inzake de taalvoorschriften wil ik verwijzen naar het advies dat de Raad van State op 17 maart 1988 gaf inzake het wetsvoorstel tot regeling van het gebruik der talen voor verkeersborden in verband met buitenlandse bestemmingen waaruit blijkt dat de nationale overheid bij het uitoefenen van zijn bevoegdheid van de algemene politie over het wegverkeer kan voorschrijven dat, enerzijds in de signalisatie moet worden aangeduid dat de taal waarin de bestemming werd gesteld een vertaling is, en anderzijds dat de vermelding, zijnde de weergave van de bestemming volgens de vigerende taalwetgeving van 1966, moet worden vermeld.

**Vraag nr. 56
van 19 december 1990
van de heer O. VAN DEN BROECK**

Tracé Ophasselt-Steenhuize- Wijnhuize – Definitieve openstelling

De aanleg van de nieuwe rijksweg N 42 (Gent-Bergen) vordert langzaam. Een aantal kilometer nieuwe rijksweg is reeds voor het verkeer opengesteld. Zo zou na het verlof het gedeelte Hemelveerdegem-Ophasselt-Steenhuize-Wijnhuize worden opengesteld, doch de openstelling werd beperkt tot het tracé Hemelveerdegem-Ophasselt.

Naar verluidt is de verdere openstelling van het tracé Ophasselt-Steenhuize-Wijnhuize afhankelijk van de plaatsing van driekleurige verkeerslichten ter hoogte van het kruispunt Assestraat-Nieuwe Gentweg op het grondgebied Steenhuize-Wijnhuize.

Deze toestand houdt nu al vier maand aan zonder enige verandering : de plaatsing van de driekleurige verkeerslichten laat op zich wachten en de volledige openstelling van het vak Hemelveerdegem-steenhuize-Wijnhuize blijft dode letter. Erger nog, de gedeeltelijke tracé-openstelling Hemelveerdegem-Ophasselt, heeft geen zin zolang het tracé Ophasselt-Steenhuize-Wijnhuize gesloten blijft.

Desbetreffend vernam ik graag van de geachte Gemeenschapsminister :

1. wanneer de driekleurige verkeerslichten op voornoemd kruispunt Assestraat-Nieuwe Gentweg zullen worden geplaatst ;
2. wanneer het tracé Ophasselt-Steenhuize-Wijnhuize definitief zal worden opengesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de Adviesgroep Verkeersveiligheid Vlaamse Gewestwegen in zitting van 10 december 1990 gunstig advies heeft verstrekt voor de plaatsing van verkeerslichten aan het kruispunt van de N 42 met de Assestraat te Herzele (Steenhuize-Wijnhuize).

De plaatsing van verkeerslichten vergt echter fysieke aanpassingen van het kruispunt die zo vlug mogelijk zullen worden uitgevoerd. De openstelling van het vak Ophasselt-Steenhuize-Wijnhuize kan dan ook slechts geschieden na uitvoering van deze aanpassingswerken.

Vraag nr. 60
van 3 januari 1991
van de heer G. ANNEMANS

Antwerpse Kleine Ring — Bewuste filecreatie

Het terugdringen van de auto wordt dikwijls als zelfsprekendheid naar voren gebracht in overheids campagnes.

Aan het sportpaleis te Antwerpen zijn gedurende verscheidene maanden meerdere rijstroken van de Antwerpse Kleine Ring over een afstand van meerdere kilometers afgesloten. Door sommigen wordt hier gesproken van bewuste filecreatie.

Is de geachte Minister hiervan op de hoogte ?

Waarom wordt er zo lang getalmd met het wegwerken van deze belemmering van de Antwerpse Kleine Ring ?

Antwoord

Als antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik het volgende mededelen.

Het afsluiten van de uiterst rechtse rijstroken van de R 1 op het viaduct te Merksem heeft te maken met technische defecten aan de metalen voegconstructie ter hoogte van de uitzettingsvoeg tussen het stalen viaduct over het Albertkanaal en de betonnen viaduct naast het Lobroekdok.

Momenteel wordt gezocht naar de oorzaken van de herhaaldelijk optredende schadegevallen en een definitieve oplossing hiervoor.

Ondertussen werden als voorlopige oplossing stalen platen over de voegconstructie aangebracht. Deze platen worden vastgehouden door middel van bouten, die verankerd zijn door het wegdek.

Om de stootkrachten van het zwaar overrijdend verkeer (circa 40 ten honderd van het totale verkeer) op deze platen beperkt te houden, dient de snelheid van het verkeer zo laag mogelijk gehouden. Hiertoe werd

in overleg met de rijkswacht beslist de totale wegbreedte ter hoogte van de voeg te beperken door het afsluiten van de linkse rijstrook.

Vermits controles uitwijzen dat de platen hun functie behoorlijk vervullen, werd op 26 januari 1991 bij middel van proef en na herstelling van de wegbekleding voor en achter de platen, de uiterst linkse rijstrook in de rijrichting Gent terug opengesteld voor het verkeer.

Ondertussen wordt verder gewerkt aan een definitieve vervanging van de voeg, die waarschijnlijk mag worden verwacht in de periode van het bouwverlof 1991.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
 NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 63
van 8 januari 1991
van de heer J. LOONES

Waterzuiveringsstation Wulpen — Wensen Beschermmitee Leefmilieu en Natuurbehoud

Het Beschermmitee Leefmilieu en Natuurbehoud (BLN) van Koksijde belegde met afgevaardigden van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VM3) een infovergadering voor de inwoners van de Koksijdse deelgemeente Wulpen in verband met de uitbreiding van het waterzuiveringsstation te Wulpen.

Uit de discussies bleek dat er terecht vrees is voor stank- en lawaaihinder.

Het BLN stelt daarom enkele wijzigingen voor :

- overdekking van de beluchtingsbekkens I en II en van de slibbuffertank ;
- het wegnemen van de sproeiarmen die nu het overschotslib over de lagunes verspreiden en de stank veroorzaken en het overschotslib daarentegen in de lagunes pompen via een persleiding die onder het slibpeil blijft ;
- een andere vestiging van de 2 indikkers, kant Veurne, door ze te bouwen tussen het nieuwe bedrijfsgebouw en het beluchtingsbekken II naast de omheining zodat aldus ook minder grond moet worden onteigend.

Deze vragen en wensen, ingegeven om de stank- en lawaaihinder zoveel mogelijk te beperken, zijn het resultaat van de infovergadering, die door de omwonenden trouwens als een zeer gewaardeerd initiatief werd ervaren.

Zal de geachte Minister, als Voogdijminister, de VMZ opdracht geven daadwerkelijk met deze verzuchtingen rekening te willen houden ? Welke initiatieven neemt hij daartoe ?

Vraag nr. 64
van 8 januari 1991
van de heer L. VANHORENBEEK

Vaalbeek — Stankhinder te Oud-Heverlee

Door de voorganger van de geachte Minister werd destijds de aanplanting van een rietveld als pilootproject aangekondigd ter bestrijding, langs natuurlijke weg van de stankhinder, veroorzaakt door de Vaalbeek in de gemeente Oud-Heverlee.

De laatste maanden nam de stankhinder gevoelig toe.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke plannen uiteindelijk zullen worden uitgevoerd om deze stankhinder weg te nemen of tenminste te verminderen ?

Vraag nr. 65
van 8 januari 1991
van de heer G. CARDOEN

Ontwerp-afvalstoffenplan 1991-1995 — Adviezen gemeenten

Conform de wetgeving dienden de gemeentehuizen in verband met het ontwerp-afvalstoffenplan 1991-1995 in de loop van de maand november een advies uit te brengen en dit toe te zenden aan de bevoegde gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij (GOM). Deze stuurt de ontvangen bezwaren en adviezen, samen met een eigen advies, toe aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM).

Hoeveel van onze Vlaamse gemeenten hebben zich gehouden aan de doelstelling van het ontwerp-afvalstoffenplan ?

Hoeveel gemeentebesturen hebben zich zonder enig bezwaar of bemerking positief uitgesproken ? Hoeveel hebben advies met bezwaren of alternatieve voorstellen verstrekt ?

Kan er worden vanuit gegaan dat met de bezwaren en tegenvoorstellen van het bestuursniveau dat het dichtst bij de bevolking staat, zijnde het gemeentebestuur, rekening zal worden gehouden ?

Vraag nr. 66
van 10 januari 1991
van de heer G. JANZEGERS

Gifstorten in Wilsele (Leuven) — Sanering

Naar verluidt zouden de fameuze gifstorten langs de Dijledreef in Wilsele (Leuven) worden gesaneerd.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wat houdt een dergelijke sanering in ?
2. Door wie zal die sanering gebeuren ?
3. Wanneer zal die sanering aanvangen en hoeveel tijd zal die operatie vergen ?
4. Hoeveel zal die sanering kosten en door wie zal ze worden betaald ? Zal of zullen, op basis van het

principe dat de vervuiler betaalt, ook de eigenaar(s) en/of verantwoordelijke(n) voor die gifstorten worden aangesproken ?

Vraag nr. 67
van 10 januari 1991
van de heer G. JANZEGERS

Kippenslachterij in Wolfsdonk-Aarschot — Verhuis naar planologisch meer verantwoorde plaats

Door de Bestendige Deputatie van Brabant werd aan een kippenslachterij (de NV Vaes, nu NV Maïski) in Wolfsdonk-Aarschot op 31 oktober 1985 een exploitatievergunning verleend voor een termijn van 15 jaar.

Die vergunning kon wettelijk echter maar lopen tot 24 november 1988. Het gaat immers om een hinderlijke inrichting van 1e klasse, gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens het gewestplan Aarschot-Diest (koninklijk besluit van 7 november 1978, Belgisch Staatsblad van 14 november 1978).

Er is een duidelijke uitspraak van de Raad van State dat gelijk welke beslissing tot verlenging van een vergunning tot langer dan tien jaar na de inwerkingtreding van het gewestplan onwettig is (arrest nr. 27.456 van 22 januari 1987 in de zaak Coene). Verder is dit type van bedrijf (installaties voor het slachten van dieren) ook MER-plichtig, ingevolge de EG-richtlijn 85/337/EEG van 27 juni 1985 (Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 175 van 5 juli 1985, bladzijde 46 : bijlage II, 7, f).

Sedert jaren vormt het bedrijf het voorwerp van klachten van de buurtbewoners over enorme stankoverlast, lawaaihinder overdag en 's nachts, waterverontreiniging en verkeersonveiligheid. Het Aarschotse stadsbestuur heeft zich onder meer in juni 1988 verzet tegen uitbreidingsplannen. Er zijn ook problemen met de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (VMZ).

Vermits in een recent verleden in dezelfde fusiegemeente een ander hinderlijk bedrijf (de vetsmelterij-beenmaalterij in Rillaar) werd gesloten, rekenen de bewoners op een gelijkaardig optreden vanwege de overheid.

Graag vernam ik dan ook van de geachte Gemeenschapsminister of het nodige wordt gedaan om het bedrijf te verplichten te verhuizen naar een planologisch meer verantwoorde vestigingsplaats.

Vraag nr. 68
van 10 januari 1991
van de heer G. JANZEGERS

Afvalwater van Tessenderlo chemie (TC) — Afleiden naar de Demer

Op 19 april 1990 maakte de geachte Gemeenschapsminister bekend dat hij van plan is alle afvalwater van Tessenderlo Chemie (TC) naar de Demer af te leiden om twee redenen : het halen van de kwaliteitsdoelstellingen voor oppervlaktewater tegen 1995 voor het Laak- en Netebekken en de veronderstelling dat de Demer wegens zijn hoger debiet beter in staat zou zijn om de afvalwaters van TC op te vangen.

Tessengerlo Chemie, een Franse chemiereus met vestigingen in Ham en Tessenderlo, is één van de grootste werkgevers maar tevens één van de grootste vervuilers in de streek. Naast een immense luchtverontreiniging zorgen beide afdelingen voor heel wat afvalwater. TC-Tessengerlo loost organisch en anorganisch afvalwater in de Laak, terwijl TC-Ham enkel anorganisch afvalwater loost, zowel in de Laak als in de Winterbeek. Recente metingen, uitgevoerd door AGALEV-Zuiderkempen en de Universitaire Instelling Antwerpen (UIA) hebben aangetoond dat de Laak en Winterbeek zwaar zijn bezoedeld door onder meer zware lozingsnormen, maar blijkbaar blijft het daarbij.

Wellicht hebben de plannen van de geachte Gemeenschapsminister te maken met het feit dat vooral in de Kempische gemeenten langs de Laak en de Nete het protest tegen deze vervuiling leeft, aangemoedigd door de verklaringen uit het verleden over de vis die eerlang in de Laak zal zwemmen... Het afwezige protest in de Hagelandse gemeenten heeft zeker voor een goed deel te maken met het feit dat de Winterbeek door een landelijk gebied stroomt en in het Hageland andere namen draagt : Grote Beek (Deurne, Schaffen), Zwart Water (Molenstede) en De Hulpe (Testelt, Zichem). . .

Op een persconferentie op 26 mei 1991 hebben Kempische en Hagelandse AGALEV-kernen hun ongenoege over deze gang van zaken geuit. In plaats van de problemen te verschuiven dienen zij aan de bron te worden aangepakt en moet niet de gemeenschap opdraaien voor de onwil van het betrokken bedrijf.

Graag vernam ik dan ook van de geachte Gemeenschapsminister het volgende.

1. Kan het bedrijf Tessenderlo-Chemie worden verplicht tot een omschakeling op een niet-vervuilende productie (problemen ontstaan bijvoorbeeld door het gebruik van vervuilende grondstoffen uit Marokko waarvoor alternatieven bestaan) ?
2. Wordt er werk gemaakt van aangepaste lozingsvergunningen ?
3. Zal het probleem van het geruimde slib, dat nu in de langsliggende tuinen en weilanden terecht komt, worden opgepakt ?

Voor wat de verbetering van de waterkwaliteit betreft, zal ik het antwoord afwachten op vraag nr. 410 van 3 oktober 1990 van collega Willy Kuijpers (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, Nr. 2 van 12 november 1990, bladzijde 82).

Vraag nr. 69
van 10 januari 1991
van de heer Jos BOSMANS

Remo-stortplaats te Helchteren-Houthalen — Uitbreiding

Naar ik verneem loopt een procedure voor de uitbreiding van de NV Remo, een stortplaats te Helchteren-Houthalen, waardoor een uitbreiding tot 200 hectare zou kunnen worden gerealiseerd. In het kader van het Afvalstoffenplan wordt er één industriële stortplaats per provincie voorzien.

Kan de geachte Minister mij het volgende meedelen ?

1. Dient deze uitbreiding van de Remo-stortplaats te worden gesitueerd in-het kader van het voorzien van één industriële stortplaats per provincie ? Aangezien deze stortplaats boven een drinkwaterwinninggebied is gelegen, lijkt dit niet de meest aangegeven plaats.
2. Is deze uitbreiding bedoeld als stortplaats voor het restafval na verbranding van huishoudelijk afval ?
3. Is deze uitbreiding bedoeld als stortplaats voor restafval van gebieden buiten Limburg ?

Vraag nr. 70
van 10 januari 1991
van de heer J. CUYVERS

Industriële vervuiling Zwalmrivier — Saneringsmaatregelen

In het antwoord van de geachte Minister op mijn vraag nummer 127 van 24 januari 1989 wordt vermeld dat te Brake1 twee bottelarijen van water en frisdrank samen ongeveer 100 IE (inwoners-equivalent) ongezuiverd lozen. De neutralisatie en de biologische zuivering voor de twee bottelarijen is gepland. De geplande installaties dienen ten laatste eind 1991 volledig operationeel te zijn. Bij niet-naleving van de voormelde saneringstermijnen zal een proces-verbaal van overtreding worden opgesteld. Daar binnenkort eindelijk de werken zullen starten voor het waterzuiveringsstation De Kongo te Zwalm is het enorm belangrijk dat ook de beschreven belangrijke puntvervuiling wordt opgelost tegen de voorziene datum.

Graag verneem ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wanneer zijn de twee betrokken bottelarijen effectief begonnen met de bouw van de installaties ?
2. Zullen de betrokken installaties eind 1991 volledig operationeel zijn ?
3. Welke restvervuiling zullen de twee betrokken firma's dan nog volgens hun lozingsvergunning mogen lozen ?
4. In welke mate zal de biologische kwaliteit van de beek stroomafwaarts daardoor in waarde toenemen ? Welke planten- en diersoorten zullen meer levenskansen krijgen en daardoor stroomafwaarts frequenter voorkomen ?

Vraag nr. 71
van 10 januari 1991
van de heer J. CUYVERS

Vlaamse slachthuizen — Saneringsmaatregelen inzake waterzuivering

Nu de huisgezinnen meer en meer moeten betalen voor de zuivering van het oppervlaktewater verwachten ze terecht dat de industrie verplicht wordt de lozingsnormen voor afvalwater na te leven. Een industriële sector die in het recente verleden duidelijk in overtreding bleef is de sector van de slachthuizen.

De voorganger van de geachte Minister, de heer

Dupré, gaf in zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 128 van 14 september 1988 een lijst van alle slachthuizen die in overtreding waren en een beknopt overzicht van de opgelegde saneringsmaatregelen. De sanering zou eind 1990 moeten zijn gerealiseerd.

1. Graag zou ik nu voor 1991 een overzicht krijgen van de mate waarin die saneringen effectief zijn gerealiseerd, gespecificeerd voor elk bedrijf dat in 1988 in overtreding was met de lozingsnormen en dit voor volgende slachthuizen :
  1. Openbaar slachthuis Heist-op-den-Berg ;
  2. Slachthuis Comeco Hoogstraten ;
  3. Slachthuis Elversele ;
  4. Slachthuis De Coster Ruislede ;
  5. Slachthuis Tienpont te Denderwindeke ;
  6. Slachthuis Kortenaeken ;
  7. Slachthuis Leuven ;
  8. Slachthuis Druwel te Anzegem ;
  9. Slachthuis te Menen ter vervanging van het slachthuis van Kortrijk en het
  10. Verenigd slachthuis te Beernem.
2. Verder zou ik graag weten welke slachthuizen van het volgend rijtje inderdaad hebben gesaneerd en welke bedrijven zijn gesloten :
  - a. Landskouter ;
  - b. Spierre ;
  - c. Wetteren ;
  - d. Aalst ;
  - e. Schendelbeke ;
  - f. Bavegem.
3. Welke sanctie heeft de geachte Minister genomen tegen welke bedrijven die de toegestane aanpassingstermijn hebben overschreden ?
4. Welke bedrijven kregen een administratieve boete en welke bedrijven werden juridisch vervolgd met burgerlijke partijstelling door hetzij VMZ, hetzij de milieuvergunningadministratie, sectie Leefmilieu ?
5. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om de valorisatie van het vijfde kwartier van geslachte dieren te bevorderen ?
6. In welke mate heeft de Minister zich hierbij laten leiden door de studie ter zake van Ingenieur R. De Keyser ?

Vraag nr. 72
van 10 januari 1991
van de heer J. GEYSELS

Invoerverbod dierlijke faecaliën — Afwijkingen

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 1 maart 1989 bepaalt dat de Directeur-generaal van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) afwijkingen kan toestaan op het verbod dierlijke faecaliën afkomstig van buiten het Belgisch grond-

gebied, direct of indirect te lozen, te deponeren of op te slaan.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij volgende informatie verschaffen ?

1. Zijn er afwijkingen voor de invoer vanuit Nederland toegestaan sinds 1 maart 1989 ? Zo ja, hoeveel ?
2. Welke was de totale ingevoerde hoeveelheid ? In welke arrondissementen is de afval terechtgekomen ?
3. Welke is de evolutie van deze invoer sinds het van kracht zijn van het vermelde besluit ten opzichte van de vroegere periode ?
4. Op welke manier is de controle op de in het besluit genoemde richtlijnen (maximale hoeveelheden per hectare, . . .) georganiseerd ?
5. Werden er overtredingen vastgesteld ? Zo ja, hoeveel ?

Vraag nr. 73
van 10 januari 1991
van de heer J. GEYSELS

Lozingsvergunningen — Aantal en evolutie

In het SOBEMAP-rapport met betrekking tot de werking van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) wordt gesteld dat er jaarlijks 560 lozingsvergunningen moeten worden uitgereikt en/of geactualiseerd om het percentage bedrijven dat over een vergunning beschikt te laten stijgen.

Kan de Minister mededelen :

- of voor de jaren 1989 en 1990 deze doelstelling werd gerealiseerd ;
- hoeveel vergunningen er per jaar, respectievelijk werden uitgereikt en geactualiseerd ?

Vraag nr. 75
van 14 januari 1991
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Bedrijf Animalia in Denderleeuw — Ondraaglijke reukhinder

De reukhinder die de NV Animalia uit Denderleeuw verspreidt, teistert vooral de Affligemse deelgemeente Teralfene. Deze hinderlijke geuren (soms een stank van jewelste) die men vroeger enkel af en toe waarnam, manifesteren zich de laatste tijd met een grotere regelmaat.

De bevolking van Teralfene stelt zich dan ook vragen over de toelaatbaarheid van deze geur en de gevolgen voor de volksgezondheid en de woon- en leefkwaliteit van de omwonenden.

Het bedrijf Animalia loost af en toe, maar met regelmaat, afval in de Dender, met als gevolg een ondraaglijke reukhinder.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Is de Minister op de hoogte van deze problematiek ?
2. Welke dringende maatregelen worden er genomen om dit milieuverloederend bedrijf tot de orde te roepen ?
3. Welke maatregelen worden er genomen om de reukhinder te stoppen ?

Vraag nr. 78
van 16 januari 1991
van de heer J. GEYSELS

Milieuheffing afvalstoffen — Stand van zaken

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij het volgende meedelen ?

1. Hebben bepaalde bedrijven tijdens de laatste 2 jaar de verplichte milieuheffing inzake afvalstoffen niet betaald ?

Zo ja, over hoeveel bedrijven gaat het en welke is het totale bedrag van deze niet-betaalde heffingen ?

2. Hebben er bedrijven beroep aangetekend tegen deze heffing ? Zo ja, hoeveel ? In welke gevallen én met welke motivatie werd dit beroep niet aanvaard ?

Vraag nr. 79
van 16 januari 1991
van de heer E. VANDEBOSCH

NV Remo — Gevaar uitbreiding stortcapaciteit Houthalen-Helchteren

De afdelingen van de Katholieke Werkliedenbond (KWB) van Heusden-Zolder, Houthalen-Helchteren, Zonhoven en Koersel stellen zich vragen over de bedoeling van de NV Remo om op termijn de stortcapaciteit in Houthalen-Helchteren uit te breiden. Er wordt gewezen op de hinder en de gevaren die hieruit zouden kunnen voortspuiten, onder meer voor de sociale woonwijk De Lindeman, die in de onmiddellijke omgeving ligt.

Graag zou ik van de geachte Minister antwoord krijgen op volgende vragen.

1. In welke stand van procedure bevindt zich deze vraag om uitbreiding ?
2. Dient het gewestplan te worden gewijzigd om deze uitbreiding te realiseren ?
3. Welke zijn de voornaamste bevindingen van het milieueffectrapport (MER) dat is opgesteld ?

Vraag nr. 81
van 16 januari 1991
van de heer J. TIMMERMANS

Denderzuivering — Dossiers investeringsprogramma 1991

Op mijn interpellatie van 5 november 1990 inzake het indicatief meerjarenprogramma voor de Denderzuive-

ring en meer bepaald het investeringsprogramma 1991 antwoordde de geachte Gemeenschapsminister mij dat eerst de begroting 1991 diende te worden goedgekeurd vooraleer dit programma kon worden vrijgegeven (Handelingen, Vlaamse Raad, 1990-1991, Nr. 7 van 13 november 1990, bladzijde 162).

Mag ik de geachte Minister dan ook vragen — verwijzend naar mijn interpellatie — aan welke dossiers uiteindelijk gunstig gevolg werd gegeven ?

Zijn daarin onder andere opgenomen :

- a. Geraardsbergen : renovatie RWZI (40 miljoen frank) ;
- b. Aalst : collector Wijngaardveld (40 miljoen frank) ;
 collector Erembodegem LO (36,9 miljoen frank) ;
 persleiding Gijzegem naar de regionale waterzuiveringsinstallatie van Aalst (20 miljoen frank) ;
- c. Dendermonde : collector Mandekensstraat (150,6 miljoen frank) ?

Vraag nr. 82
van 17 januari 1991
van de heer J. DE ROO

Sportvliegerij te Knesselare — Reglementering geluidshinder

In Knesselare is ongerustheid ontstaan over de toegenomen lawaaihinder, veroorzaakt door de intense sportvliegerij die plaatsvindt op en rond het NAVO-vliegveld van het Drongengoed.

In dat verband had ik van de geachte Gemeenschapsminister graag een antwoord gekregen over de volgende vragen.

1. Bestaat er in Vlaanderen een reglementering voor geluidsoverlast, veroorzaakt door sportvliegtuigen ? Zo ja, welke ? In het verleden is de Vlaamse Executieve reeds regelend opgetreden inzake de voorkoming en bestrijding van geluidshinder en dit ter uitvoering van EG-richtlijnen ter zake.

Voorbeelden hiervan zijn de maximale decibelproducties voor onder andere grasmaaiers, graaf- en bouwmachines.

Is het Vlaamse Gewest eveneens bevoegd decretaal op te treden betreffende de voorkoming en regeling van geluidshinder die wordt veroorzaakt door sportvliegtuigen ?

Kan het Vlaamse Gewest om redenen van leefmilieu en natuurbehoud zowel de geluidsproductie als de vluchtfrequentie van dergelijke sportvliegtuigen beperken ?

2. Wordt een club voor sportvliegerij aanzien als een hinderlijke inrichting die onder de ARAB-vergunningsplicht valt ?

Is het aangekondigd Vlaams Reglement Milieuvergunning (VRM) van toepassing op deze vorm van vliegwezen ?

Zo ja, moeten bestaande vliegclubs een milieuvergunning aanvragen en bij welke overheid (schepencollege, provincie en Gewest).

3. Is het bosdecreet van toepassing op bossen eigen; dom van het Ministerie van Landsverdediging ? En in welke mate ?

Vraag nr. 83
van 18 januari 1991
van de heer J. VALKENIERS

Vestiging inktfabriek in Ternat — Milieuhinder

In de wijk Viseroel-Donkstraat van de gemeente Ternat zijn de bewoners terecht verontrust over de voorgenomen vestiging van de inktfabriek Dresse en de daarmee gepaard gaande opslagplaats voor 25 ton nitrocellulose.

1. Graag had ik van de geachte Minister vernomen welke volgens zijn departement de normen zijn opdat de werking van deze fabriek geen hinder zou veroorzaken voor de gezondheid van de omwonenden en het milieu zou vrijwaren.
2. Eveneens had ik graag van de geachte Minister vernomen hoe de naleving van deze normen zal worden gecontroleerd nadat de fabriek in werking zal zijn en welke sancties bij niet-naleving zullen worden getroffen.

Vraag nr. 84
van 18 januari 1991
van mevrouw F. BREPOELS

Waterzuiveringsstation Bocholt — Stankhinder

Alhoewel zuiver water en waterzuivering permanent actueel zijn, blijkt toch dat het een zware klus is om dit op een fatsoenlijke wijze te realiseren.

Met name het waterzuiveringsstation van Bocholt kampt al sedert 1988 met ernstige moeilijkheden inzake overbelasting.

Het station heeft een eigenlijke capaciteit van 10.700 inwoners-equivalent (IE), maar lozingen van ongezuiverd afvalwater afkomstig van twee Bocholtse bedrijven geven pieken van tot 27.000 IE.

Deze pieklozingen gaan daarenboven gepaard met regelmatige Ph-overschrijdingen. Dit veroorzaakt een slechte werking van het station en voor heel wat Bocholtenaars afschuwelijke stankgolven.

Als antwoorden op vroegere vragen van mezelf en collega's liet de geachte Minister finaal weten dat met bedoelde bedrijven aan een saneringsprogramma wordt gewerkt en dat pas op 1 augustus 1992 aan de milieunormen moet zijn voldaan.

Graag vernam ik van de geachte Minister dan ook het volgende.

1. Wat zal er, gezien de aanvankelijke afkoppeling reeds voor 1989 werd gepland en het gemeentebestuur weinig of niets onderneemt, ondertussen — tot 1 augustus 1992 — worden ondernomen tegen de stankoverlast ?
2. Werden of worden bedoelde bedrijven beboet voor hun overtredingen en hoe ?

3. Zal, gezien tot op heden nog geen wijziging van het bijzonder plan van aanleg (BPA) is goedgekeurd, het zuiveringsstation van bedoeld bedrijf kunnen functioneren tegen 1 augustus 1992 ?

Wat indien het bedrijf niet tijdig in orde zal zijn ?

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 62
van 10 januari 1991
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Domein van Gaasbeek — Vervuiling vijvers

Tijdens een bezoek aan het domein van Gaasbeek heb ik kunnen vaststellen dat de vijvers van het domein erg vervuild zijn en dat wanneer er geen dringende maatregelen worden genomen, dit zal leiden tot een totale vernietiging van alle leven in het water.

Misschien is een opruiming van alle vuilnis in de hoeken en een aanplanting van riet op deze plaatsen reeds voldoende om het water een kans te geven op een natuurlijke wijze te zuiveren.

Welke maatregelen neemt de geachte Minister om dit probleem op te lossen ?

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 78
van 7 januari 1991
van de heer J. DEVOLDER

Buitengewoon secundair onderwijs — Benoeming leerkrachten

Het koninklijk besluit van 31 maart 1981 (Belgisch Staatsblad van 25 juni 1981)) houdende omvorming van afdelingen voor buitengewoon lager onderwijs voor dertienjarigen en meer (4e graad) tot autonome scholen voor buitengewoon secundair onderwijs in het Rijksonderwijs, met het Nederlands als onderwijstaal, inwerkingtreding op 1 september 1980), stelt in artikel 3 dat, in het koninklijk besluit van 31 maart 1977 tot regeling van de toestand van sommige personeelsleden van het rijksonderwijs voor de scholen met het Nederlands als onderwijstaal, een artikel 1bis wordt ingelast.

Dit artikel 1bis luidt als volgt :

„§ 1. (...)

§ 2. In afwijking van de bepalingen van voormeld koninklijk besluit van 22 maart 1969 mogen de personeelsleden die vast benoemd of stagiair zijn in een wervingsambt in een school voor buitengewoon lager onderwijs, een ambt uitoefenen op het lager secundair niveau in een school voor buitengewoon secundair onderwijs, wanneer in de school waar zij als vastbenoemde of stagiair

geaffecteerd zijn, de klassen voor buitengewoon lager onderwijs voor dertienjarigen en meer worden omgevormd tot scholen voor buitengewoon secundair onderwijs.

(...)

Deze personeelsleden dienen er zelf om te verzoeken en blijven benoemd of stagiair in het wervingsambt dat zij uitoefenden in het buitengewoon lager onderwijs, zij worden belast met een overeenstemmend ambt in het lager secundair niveau (buitengewoon secundair onderwijs)

(...)

De betrekking waarvan het personeelslid titularis was, wordt vacant verklaard.

§ 3. Voor het vastbenoemd en stagedoend paramedisch personeel geldt dezelfde regeling als voorzien voor het onderwijzend personeel (...)"

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Waren de betrokken benoemde leerkrachten, die op basis van voornoemd artikel 1bis de overstap naar een RSBSO hebben gevraagd en verkregen automatisch benoemd in hun wervingsambt in de RSBSO (BUSO) ?
2. Is deze benoeming nog steeds rechtsgeldig ?
3. Dienen zij nog gebruik te maken van de huidige mogelijkheid om, bij éénmalige overgangsmaatregel, benoemd te worden in de SSBOGO, waar zij, van in de oprichtingsjaren en via het artikel 3 van het besluit van 31 maart 1981 en het artikel 1bis van het koninklijk besluit van 22 maart 1969, deel uitmaken van het personeelsbestand van de toenmalige BUSO, thans SSBOGO ?

Vraag nr. 79
van 7 januari 1991
van de heer F. VERMEIREN

Oprichting nieuwe afdelingen – Discriminatie tussen scholen

Onderwijsinstellingen die niet zijn aangesloten bij een overkoepelende organisatie, zoals het Verbond van het Katholiek Onderwijs of het gemeenschapsonderwijs hebben geen vertegenwoordiger om hun aanvragen voor oprichting van nieuwe afdelingen te steunen.

Het gebeurt dan ook vaak dat onderwijsinstellingen die dus niet zijn aangesloten bij een koepel geen nieuwe afdelingen krijgen in het kader van het programma-plan.

Daarom vernam ik graag op welke wijze deze discriminatie kan worden weggewerkt.

Vraag nr. 82
van 10 januari 1991
van de heer G. JANZEGERS

Spijbelen – Schoolmoeheid

Het verlengen van de schoolplicht tot 18 jaar zal onge-

twijfeld een invloed hebben op het spijbelen door opgroeiende jongeren die lijden onder schoolmoeheid.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of daaromtrent door zijn departement reeds onderzoek werd verricht. Gaven de resultaten van dit onderzoek eventueel aanleiding tot bepaalde maatregelen ? Zo ja, welke ?

Ten slotte zou ik willen vernemen of er een systematische samenwerking is met bepaalde diensten (politie, rijkswacht, parketten, jeugdbescherming, . . .) voor het toezicht op zogenaamde jongeren- of jeugdcafés die blijkbaar de meer milieuvriendelijke haagschool van vroeger hebben vervangen. Heeft men in het kader van dit toezicht aandacht voor bepaalde vormen van jeugdcriminaliteit (drugs, alcoholisme, jeugdprostitutie, kansspelen, bendevorming enzovoort) ?

Vraag nr. 83
van 10 januari 1991
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Leraars islamitische godsdienst – Taalexamen

Naar ik heb vernomen zou in een bepaalde school de directie formulieren hebben opgestuurd om een taalexamen aan te vragen voor een leerkracht (een Tunesiër). Deze leerkracht onderricht islamitische godsdienst aan een aantal Marokkanen.

Na herhaaldelijk aandringen heeft men de directeur gemeld dat deze leerkracht vrijgesteld is van een taal-examen.

Kan de geachte Minister mij mededelen of dit in overeenstemming is met de taalwetgeving ?

Indien dit niet zo is welke maatregelen zal de geachte Minister nemen om deze problematiek op te lossen ?

Vraag nr. 87
van 15 januari 1991
van de heer 1. EGELMEERS

Buitengewoon Onderwijs – Weddeschalen en uurregeling paramedisch personeel

Graag zou ik aan de geachte Minister het volgende willen vragen over de weddeschalen en uurregeling van het paramedisch personeel.

1. Niettegenstaande recente aanpassingen blijven er nog steeds twee anomalieën bestaan in verband met de weddeschalen en de uurregelingen. Met betrekking tot de weddeschalen werd met de collectieve arbeidsovereenkomst (CAO) van 1 november 1990 een aanpassing doorgevoerd derwijze dat vanaf het negende jaar weddeanciënniteit wordt overgeschakeld naar het barema van regent. Dat is een opmerkelijke verbetering.

Nochtans geldt voor het paramedisch personeel van het buitengewoon onderwijs, dat nochtans over dezelfde diploma's beschikt, deze aanpassing niet. Voor hen blijft barema 337 van toepassing met gevolg dat de discrepantie tussen diploma's en gelijke waardering behouden blijft.

Het ware nuttig te vernemen welke maatregelen er

zullen worden getroffen om deze ongelijkheid onge-
daan te maken.

2. Voor het pedagogisch personeel wordt een school-
uur gerekend op basis van 50 minuten, maar voor
het paramedisch personeel — met uitzondering van
de logopedisten — geldt een schooluur van 60 minu-
ten.

De kinesisten, verpleegsters, kinderverzorgsters en
ergotherapeuten werken nu nog 32 tot 36 uren van
60 minuten per week, hetgeen binnen de normale
lesuren (basisschool 1400' — secundaire school
1600') rekenkundig onmogelijk is. Kunstgrepen lij-
ken dan regel te zijn om aan de vereiste uren te
komen.

Een aanpassing van dit urenpakket aan de werkelijk-
ke omstandigheden lijkt mij noodzakelijk.

Vraag nr. 88
van 16 januari 1991
van de heer M. OLIVIER

Maaltijdcheques — Kostprijs

De beslissing van de Vlaamse Executieve om de jaar-
premie aan de Vlaamse ambtenaren uit te betalen in
de vorm van maaltijdcheques heeft zowel bij de amb-
tenaren als bij bepaalde winkeliers heel wat wrevel
doen ontstaan.

Graag zou ik de geachte Minister het volgende willen
vragen.

1. Aan welke instellingen, die rechtstreeks of onrecht-
streeks onder zijn bevoegdheid vallen werden der-
gelijke cheques uitbetaald ?
2. Hoeveel ambtenaren hebben deze cheques ontvan-
gen ?
3. Hoeveel werd globaal aan de ambtenaren uitbe-
taald ?
4. Bij welke firma's werden de cheques besteld ?
5. Hoeveel ambtenaren waren betrokken bij de voor-
bereiding en uitvoering van deze operatie en gedu-
rende hoeveel tijd ?
6. Hoeveel honorarium werd betaald aan het bedrijf
dat de organisatie van de verdeling en uitbetaling
deed in procent en globaal en dit zowel exclusief
en inclusief BTW.
7. Werden diverse bedrijven geraadpleegd ? Zo ja,
welke ?
8. Zal de geachte Minister deze operatie evalueren bij
de ambtenaren die de cheques hebben ontvangen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsminis-
ters gesteld.

Vraag nr. 90
van 16 januari 1991
van de heer F. VERMEIREN

Onderwijs — Forse stijging van de kostprijs per student

Uit een studie verschenen in Klasse, het maandblad

voor Onderwijs in Vlaanderen blijkt dat de kostprijs
per student in het basis-, het buitengewoon, het hoger
en het universitair onderwijs de jongste tien jaar enorm
is gestegen.

Graag vernam ik van de geachte Minister of hij enig
idee heeft van de oorzaken van deze forse stijging.

Vraag nr. 91
van 16 januari 1991
van de heer F. VERMEIREN

Hoger onderwijs — Inschrijvingsgeld

Ingevolge de besluiten van de Vlaamse Executieve
wordt met ingang van het academiejaar 1990-1991 een
inschrijvingsgeld gevraagd van 5.000 frank aan de stu-
denten in het hoger onderwijs met volledig leerplan en
van 10 frank per lesuur en per week in het hoger
onderwijs voor sociale promotie.

Graag vernam ik van de geachte Minister het totaal
bedrag dat op de fondsen van de begroting werd gestort
in de vorm van inschrijvingsgeld en dit opgesplitst per
onderwijsnet.

Vraag nr. 92
van 17 januari 1991
van de heer L. PEETERS

Maaltijdcheques — Verdoken loon

Het Vlaamse lerarenkorps werd recentelijk bij wijze
van herwaardering beloond met een eindejaarspremie
betaald in vorm van maaltijdcheques. Onafgezien van
het probleem of dit nu al dan niet strijdig is met de
wet op de bescherming van het loon alsmede de bepa-
lingen vervat in een verdrag van de Internationale Ar-
beidsorganisatie (IAO) nummer 95, rijst nog de proble-
matiek van de fiscale implicaties van een dergelijke
operatie.

Hieromtrent verwijs ik meer bepaald naar de door de
Administratie der Directe Belastingen uitgevaardigde
richtlijnen, onder meer vervat in een circulaire van 29
april 1983 (Bulletin der Belastingen 1983, bladzijde
1489, nr. 18c). Ik citeer letterlijk uit bedoelde omzend-
brief : „op dit vlak wordt thans een typisch misbruik
vastgesteld, waarbij de werkgever maaltijdcheques uit-
reikt tegen een normale bijdrage van de werknemer
(44 frank) en waarbij hij daarna van deze werknemer
het verschil terugvordert tussen de nominale waarde
van de hem uitgereikte cheques en het totale bedrag
van zijn bijdragen. Deze terugvordering gebeurt meest-
al onder de vorm van een vermindering van de 13de
maand van de eindejaarspremie of van om het even
welke beloning. Het lijkt geen twijfel dat in dit geval
de aldus teruggevorderde sommen verkapte bezoldig-
ingen zijn.. ”

Het zogenaamde afschaffen van de eindejaarstoelage,
zij het bij collectieve arbeidsovereenkomst (CAO), zou
kunnen worden beschouwd als een terugvordering zo-
als beoogd in deze circulaire. Overigens is het zo dat
de geachte Gemeenschapsminister van Onderwijs ex-
plicit uitgaat van een eindejaarspremie in de vorm
van maaltijdcheques.

Op welke wettelijke bepaling kan men zich volgens de

geachte Minister steunen om de bedoelde uitbetaling in maaltijdcheques niet te beschouwen als een verdoken loon en dienovereenkomstig te belasten ?

Vraag nr. 93
van 17 januari 1991
van de heer L. PEETERS

Maaltijdcheques — Fiscale implicaties

In een recente brief van de Gemeenschapsminister voor Onderwijs, gericht tot het Vlaams lerarenkorps, stelt de Minister dat de herwaardering van het **leraren**-ambt voor hem geen ijdel begrip is. Tevens wordt de weddeverhoging van de leerkrachten tijdens de komende drie jaar, aangegrepen als verantwoording voor de introductie van het uitbetalen van de eindejaarspremie in de vorm van maaltijdcheques. Aan dit systeem doet de leerkracht, zo stelt de Minister verder, geen winst maar ook geen verlies. Thans wordt mij echter voorgesteld dat voor sommigen een en ander neerkomt op een reële inlevering van ongeveer 13.000 frank. Neem nu bijvoorbeeld het geval van een gehuwde onderwijzer met een thuiswerkende echtgenote, een aantal kinderen ten laste, een huis op afbetaling alsook bewezen (en aanvaarde) beroepskosten, kortom iemand die tot op heden geen belastingen betaalt en jaarlijks de ingehouden bedrijfsvoorheffing terugkreeg, zij het met een vertraging van ongeveer een jaar. Het bedrag van de op de eindejaarstoelage (bruto : 26.000 frank) betaalde belasting (bedrijfsvoorheffing = 13.000 frank) werd recuperieerd, zodat het besteedbaar bedrag van de **eindejaarstoelage** uiteindelijk 26.000 frank was. . Betrokene ontvangt thans maaltijdcheques : dit wordt hem voorgesteld als een verhoging van 1.000 frank. Niets is minder waar : in feite gaat het hier om een inlevering van 12.000 frank.

Derhalve verzoek ik de geachte Minister mij mee te delen of (gelet op het feit dat wordt uitgegaan van het beginsel dat door deze truuk niemand winst, doch ook niemand verlies zal bezorgen) er geen maatregelen kunnen worden genomen om bedoelde negatieve gevolgen te vermijden.

Vraag nr. 95
van 17 januari 1991
van mevrouw M.P. KESTELIJN-SIERENS

Artsenorganisaties — Erkenning

In het antwoord van de geachte Minister op mijn vraag nummer 41 van 26 november 1990 betreffende de opleiding tot huisarts (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, Nr. 5 van 7 januari 1991, bladzijde 211), wordt bij de samenstelling van een adviesgroep melding gemaakt van de erkende beroepsorganisaties van huisartsen.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende willen vernemen :

1. Wat is de naam en de rechtsvorm van deze beroepsorganisaties ?
2. Wanneer en op basis van welke criteria werden deze beroepsorganisaties erkend ?

Vraag nr. 96
van 18 januari 1991
van de heer G. MOMMERENCY

Visserijscholen aan de kust — Toekomstplannen

Op een vergadering met alle visserijscholen aan de kust, heeft de geachte Minister Coens van het Vlaams Ministerie van Onderwijs volgende toekomstplannen met betrekking tot de visserijscholen naar voor gebracht :

1. de Nieuwpoortse visserijschool moet worden opgedoekt ;
2. de visserijscholen te Oostende blijven bestaan maar moeten samenwerken ;
3. de visserijschool te Knokke-Heist blijft gewoon in zijn huidige vorm behouden.

Het opdoeken van de Nieuwpoortse visserijschool heeft een nefaste invloed op de toekomst van de Nieuwpoortse visserij en betekent in feite het verdwijnen ervan.

De Nieuwpoortse visserij is goed voor een jaarlijks omzetcijfer van 1,4 miljard frank, een tewerkstelling van ruim 300 personen en jaarlijks financiële afdrachten (belastingen, sociale bijdragen, BTW) aan de overheid van 180,5 miljoen frank. Deze economische activiteit is één van de weinige streekeigen activiteiten in de Westhoek en er wordt een streek gecreëerd die sociaal-economisch onderontwikkeld is.

Gezien de inpassing van de plaatselijke visserijschool binnen de lokale vrije scholengemeenschap en de lagere onderwijskosten die hiervan het gevolg zijn, is een bijdrage van 180,5 miljoen frank afdrachten vanwege de Nieuwpoortse visserijsector aan de nationale overheid zeker ruim voldoende om deze onderwijskosten te dekken.

1. Is de geachte Minister zich bewust van de nefaste invloed van het opdoeken van de plaatselijke visserijschool en de toekomst van de Nieuwpoortse visserij ?

De keuze voor het vissersberoep wordt in verregaande mate bepaald door elementen van psychologische en sociologische aard. Wanneer jonge mensen dan daadwerkelijk hebben beslist om in de haven hun toekomst op te bouwen en een onderwijsopleiding in die zin te volgen, is de aanwezigheid van plaatselijke onderwijsmogelijkheden van fundamenteel belang voor de daadwerkelijke keuze voor het beroep.

De lagere opleiding van jongeren vanaf 12 jaar moet plaatselijk worden georganiseerd zonet zal men zeer gemakkelijk overstappen naar andere onderwijsopleidingen die wel plaatselijk te Nieuwpoort worden ingericht. Dit is hetzelfde als bij andere opleidingen waar de lagere school plaatselijk wordt georganiseerd terwijl hogere scholing en universitaire onderwijs slechts in de grote steden aanwezig is.

2. Heeft de geachte Minister rekening gehouden met de sterke sociaal-psychologische elementen die een rol spelen bij de keuze van het vissersberoep ? Houdt de Minister rekening met het lagere niveau van de opleiding te Nieuwpoort en daarmee de geringe bereidheid van jonge kinderen van 12 jaar en hun ouders grote afstanden te overbruggen om dit soort onderwijs te volgen ?

3. Heeft de geachte Minister rekening gehouden met de baanbrekende rol van het Nieuwpoortse visserijonderwijs bij de opleiding van kansarme, laaggeschoolde en schoolmoë jongeren ?

De sterke praktijkgerichtheid van het onderwijs, de grote motivatie van de kandidaat-vissers en de sterke psychologische binding met het plaatselijk zee- en havenmilieu en dus ook met het toekomstige marineberoep van visser, zijn een model voor de opleiding en arbeidsmotivatie van kansarme jongeren in onze steeds ingewikkelder maatschappij.

4. Is de geachte Minister zich bewust van de zeer gebrekkige rol van de zeevisserijscholen als toelevingsbron van geschoolde arbeidskrachten aan de Belgische visserij ?

Een groot aantal visserijscholen aan de kust blijken duidelijk hun doel voorbij te schieten en grotendeels te fungeren als opleidingscentrum voor bedrijven die helemaal niets te maken hebben met de Belgische zeevisserij. Vooral de Regie voor Maritiem Transport (RMT) en de plaatselijke baggerondernemingen zijn een geliefd toevluchtsoord voor afgestudeerden van de zogenaamde zeevisserijscholen.

De vissersschool van Nieuwpoort blijkt daarbij de hoogste efficiëntie te behalen van alle bestaande visserijscholen : liefst 80 ten honderd van de afgestudeerden komt daadwerkelijk in de visserij terecht.

Gezien de meeste visserijscholen langsheen de Belgische kust slechts zeer gedeeltelijk hun rol van opleidingscentrum voor de zeevisserij vervullen, zijn de bestaande leerlingcijfers van de verschillende visserijscholen volstrekt onbetrouwbaar.

Een nieuwe classificatie van leerlingcijfers in de verschillende visserijscholen dringt zich op. Daarbij kan de opleidingsefficiëntie, dit wil zeggen het aandeel van de leerlingen in de verschillende visserijscholen die daadwerkelijk als nieuw opgeleide arbeidskrachten het beroep van visser uitoefenen, als leidraad dienen. Deze cijfers geven een fundamenteel ander beeld van het daadwerkelijke belang van de verschillende zeevisserijscholen voor de Belgische zeevisserij.

Van de vijf visserijscholen aan de kust komt Nieuwpoort dan op een gedeelde derde plaats samen met de vrije visserijschool Paster Pype te Oostende.

5. Is de geachte Minister bereid om bij de herstructurering van het zeevisserijonderwijs rekening te houden met het daadwerkelijke belang van de verschillende visserijscholen voor de Belgische zeevisserij ?

De totale schoolbevolking in de Belgische visserijscholen is totaal niet relevant voor de werkelijke onderwijsfunctie ten behoeve van de Belgische zeevisserij. Het percentage werkelijke varenden na afstudering is slechts de helft van de totale huidige schoolbevolking en de visserijscholen spelen dus helemaal niet de rol die hun is toebedeeld.

Enkel Nieuwpoort heeft over de voorbije tien jaar permanent zijn rol van opleidingscentrum voor de plaatselijke visserij kunnen waarmaken : het ware dan ook pertinent onlogisch precies dit modelvoorbeeld van een efficiënt visserijonderwijs op te doen.

6. Is het volgens de geachte Minister niet aangewezen

de herstructurering van het zeevisserijonderwijs niet enkel door te voeren op basis van het leerlingenaantal maar ook en vooral rekening houdend met de daadwerkelijke bijdrage van de verschillende zeevisserijscholen aan de Belgische zeevisserij ?

Het is duidelijk dat het Belgische zeevisserijonderwijs niet de rol vervult waarvoor het initieel is ontworpen en wordt gesubsidieerd.

7. Is het dan ook volgens de geachte Minister niet noodzakelijk, veeleer over te gaan tot een interne en inhoudelijke herstructurering van het zeevisserijonderwijs in plaats van een botte rationalisatie enkel gebaseerd op de leerlingenaantallen in de verschillende visserijscholen ?

Gezien zijn hoge aantal varende afgestudeerden, kan de interne werking en organisatie van de Nieuwpoortse visserijschool daarbij perfect als voorbeeld dienen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie en aan de heer L. Van den Bosch, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 62 van 8 januari 1991 van de heer J. LOONES

Trein-tram-bus – Aansluiting in de Westhoek

De elektrificatie van de spoorlijn 73 Deinze-De Panne (Adinkerke) wordt in principe tegen juni 1994 gerealiseerd. De economische en toeristische krachten van de Westhoek verheugen zich om bekende redenen over deze nakende investering waarop jarenlang werd aangedrongen.

Het spreekt vanzelf dat deze investering optimaal rendabel moet worden.

Openbaar vervoer betekent ook buurtspoorwegen. In sommige gevallen kenden wij een verbetering van de aansluiting trein-tram-bus, maar in de meeste gevallen zijn die aansluitingen niet bijster goed op elkaar afgestemd.

Overigens heeft de Westhoek in het algemeen al heel wat busdiensten zien verminderen, sommige werden zelfs afgeschaft. Het hoeft niet gezegd dat vooral de schoolgaande jongeren, de minderbedeelden en de bejaarden uit de dorpen daarvan het slachtoffer zijn.

Als in 1994 de elektrificatie van de spoorlijn 73 een feit zal zijn, is het zeker niet voorbarig nu al aan te dringen op een betere coördinatie tussen trein-tram-bus in de Panne (Adinkerke), Koksijde, Veurne, Diksmuide en Kortemark.

Welke initiatieven neemt de geachte Minister nu al om die betere coördinatie te realiseren ?

Vraag nr. 63
van 8 januari 1991
van de heer J. LOONES

Waterzuiveringsstation Wulpen — Invloed verbreding kanaal Duinkerke-Nieuwpoort

Het zal de geachte Minister bekend zijn dat de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) in Wulpen (deelgemeente van Koksijde) een belangrijke uitbreiding van het Waterzuiveringsstation plant.

Op het huidig gewestplan Veurne-Westkust is de noordelijke uitbreidingszone ingekleurd als agrarisch gebied met een reservatiezone voor eventuele verbreding van het kanaal Duinkerke-Nieuwpoort .

Verbouwingswerken in die zone moeten een gunstig advies krijgen van de dienst Waterwegen, ressorterend onder de bevoegdheid van de geachte Minister. De VMZ heeft blijkbaar geen rekening met een eventuele verbreding van het kanaal gehouden.

Graag stelde ik de volgende vragen aan de geachte Minister.

1. Heeft de VMZ aan de Dienst Waterwegen een advies gevraagd om de waterzuiveringsinstallatie te mogen uitbreiden in een zone die voorbehouden is ter verbreding van het kanaal ? Zo ja, welk advies werd gegeven ?
2. Bestaan er bij de Dienst Waterwegen plannen om het kanaal Duinkerke-Nieuwpoort te verbreden ? Wat is de inhoud van die plannen ?

Vraag nr. 64
van 10 januari 1991
van de heer G. JANZEGERS

Reis naar Litouwen — Doel en resultaat

Tijdens het weekend van 23-25 november 1990 bracht de geachte Gemeenschapsminister een bezoek aan Litouwen. Hierbij werd hij ontvangen door president Landsbergis, Vice-premier Brazauskas en de Minister van Transport en Communicatie, Birziskis. Aan dit bezoek werd van Litouwse zijde heel wat belang gehecht, wat onder meer moge blijken uit de aandacht van de Litouwse media.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister wat de reden en het doel was van deze reis. Welke concrete afspraken zijn het resultaat van dit bezoek ? Binnen welke context is de gezamenlijk ondertekende intentieverklaring tussen de Litouwse republiek en de Vlaamse Gemeenschap te situeren ? Wat is de inhoud en de draagkracht van deze intentieverklaring ?

Vraag nr. 66
van 10 januari 1991
van de heer J. VAN HECKE

N 42 te Oosterzele — Verkeersonveiligheid

In juli 1990 werd het vak Oosterzele-Balegem van de nieuwe rijksweg N 42 opengesteld voor het verkeer. Op de kruispunten met de Reigerstraat en de Houtemstraat werden driekleurige verkeerslichten geplaatst.

Desalniettemin wordt vastgesteld dat deze nieuwe rijksweg zeer onveilig is, vooral als gevolg van de slechte zichtbaarheid en de onduidelijke signalisatie.

Sinds de openstelling werden er immers reeds 29 ongevallen geregistreerd door de rijkswacht of politie.

Bijna al deze ongevallen deden zich 's avonds en 's nachts voor en zijn duidelijk te wijten aan het ontbreken van openbare verlichting aan de kruispunten.

Graag had ik vernomen of de Adviesgroep voor de Verkeersveiligheid op Vlaamse Gewestwegen zich reeds gebogen heeft over dit probleem.

Welke maatregelen neemt de geachte Minister zowel op het vlak van de signalisatie als inzake openbare verlichting, om de veiligheid langsheen deze rijksweg 42 te Oosterzele te verhogen ?

Vraag nr. 68
van 14 januari 1991
van de heer M. SCHOETERS

Sint-Annastrand — Voltooiing werken

In antwoorden op vroegere vragen, deelde de geachte Minister mij mee dat de werken aan het Sint-Annastrand half 1990 zouden zijn beëindigd. Dit is echter niet het geval.

Voor het probleem van de zandopwaaiingen werd het systeem van zandschermen overwogen.

Ik zou aan de geachte Minister volgende vragen willen stellen.

1. Wanneer zullen de werken zijn voltooid ?
2. Wanneer zullen de zandschermen worden geplaatst ? Problemen met zandopwaaiing zijn ook deze zomer te verwachten.
3. Hoe zullen in het aansluitend vak de werken worden uitgevoerd ? Moet ook hier het succesrijk procédé van het hangend strand niet worden toegepast ?

Vraag nr. 69
van 14 januari 1991
van de heer J. LOONES

De hooipiete te Fintele (Lo-Reninge) — Behoud

Op het gehucht Fintele (samenvloeiing van de IJzer en de Lovaart) , grondgebied Lo-Reninge, bevindt zich ten minste sedert de 17de eeuw de hooipiete, een soort seizoengebonden noodbrugje dat de landbouwers toelaat met kleine vrachten over de IJzer de laaggelegen hooiweiden (broeken) te bereiken. Dat brugje werd telkens in het voorjaar opgetimmerd en in het najaar verwijderd. Merkwaardig was ook dat het brugje bestond uit losse balken die konden worden weggenomen wanneer een (plezier)vaartuig doorgang wenste.

In bovengenoemde situatieschets zijn de werkwoorden in de verleden tijd gesteld. De folkloristische hooipiete, zeer typisch voor dit waterrijke oord, dreigt immers te verdwijnen.

Luidens de pers is de oorzaak van de dreigende teloorgang het watertoerisme : het succes van de pleziervaart maakt het voor de gemeentelijke diensten van Lo-Reninge of voor anderen niet langer houdbaar en zinvol de balken telkens weg en weer te moeten leggen.

Bovendien heeft de piete het gemeentebestuur in 1990 circa 200.000 frank onderhouds- en herstellkosten geverg, wegens schade berokkend door pleziervaarders die de piete hebben geramd.

Blijkbaar is de enige oplossing dat de werking en het onderhoud van de hooi*piete ten laste van Openbare Werken wordt genomen.

Een mogelijk alternatief is misschien aan beide oevers van de **IJzer** een restant hooi*piete te bewaren met ten behoeve van toeristen een bord dat aan het gebruik herinnert.

Toerisme is vaak aan de folklore schatplichtig. Maar in dit geval is het duidelijk dat het (water)toerisme helpt bijdragen tot het verdwijnen van een folkloristisch gebruik.

Welke initiatieven neemt de geachte Minister om (een stuk van) de hooi*piete voor het nageslacht te bewaren ?

Vraag nr. 70
van 15 januari 1991
van de heer M. DESUTTER

Schipdonkkanaal — Spoorwegbruggen te Landegem

Twee lange bruggen van 86 meter werden over het Schipdonkkanaal aangelegd voor de Spoorwegen.

Het afleidingskanaal van de Leie zou zo moeten worden aangepast aan de moderne scheepvaart.

De aanleg van de omloopsporen werd aanbesteed op 9 juli 1986 voor een bedrag van 209 miljoen.

Ze werd goedgekeurd door de Raad van Bestuur van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) op 2 september 1986.

De Minister van Verkeerswezen bekrachtigde deze beslissing op 29 september 1986.

Graag vernam ik van de geachte Minister wanneer het Ministerie van Openbare Werken deze werken zal uitvoeren, teneinde te vermijden dat ook deze twee bruggen er nog langer ongebruikt bij liggen.

Tevens is het dringend nodig deze omloopsporen aan te leggen, teneinde het vak Brugge-Gent op drie sporen te kunnen brengen wat onder andere in het kader van de expansie van de Zeebrugse haven een dringende noodzaak is.

Het Ministerie van Openbare Werken blijkt aan te sturen op een nieuwe verdeling van de kosten.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

Is er ter zake reeds een beslissing genomen ? Zo niet, wanneer wordt deze verwacht ?

Vraag nr. 71
van 15 januari 1991
van de heer A. SCHELLENS

Openbaar vervoer in Holsbeek — Uitbreiding lijn 35 A Aarschot-Leuven

Als antwoord op mijn parlementaire vraag nummer 77 van 16 januari 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, Nr. 8 van 19 februari 1990, bladzijde 359) antwoordde de geachte Minister dat de inwoners

van Nieuwrode (deelgemeente Holsbeek) over een klokvaste verbinding beschikken wat de lijn 596 Leuven-Aarschot betreft.

Verleden jaar en meer bepaald per 1 april 1990 werden echter de deelgemeenten Nieuwrode, Kortrijk-Dutsel en Sint-Pieters-Rode erg getroffen door de besparingsmaatregelen op de weekenddiensten. Deze gang van zaken heeft niet enkel een toestand bevestigd, doch de inwoners van de reeds geciteerde deelgemeenten nog meer geïsoleerd en verwezen naar eigen vervoermiddelen.

In deze tijd waar dag in, dag uit wordt gesproken over de uitbouw van een degelijk openbaar vervoer, lijkt dit alles er nochtans op te wijzen dat meer aan afbouw dan aan opbouw wordt gedaan.

Mag ik de geachte Minister vragen of de nieuwe maatschappij De Lijn het technisch niet mogelijk ziet de lijn 35 A tussen Aarschot en Leuven uit te breiden tot de hierboven aangehaalde woonkernen.

Vraag nr. 73
van 15 januari 1991
van de heer A. SCHELLENS

Verkeersveiligheid te Aarschot — Verlichting op de N 223 en de R 2.5

Op mijn vraag nummer 78 van 16 januari 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, Nr. 9 van 5 maart 1990, bladzijde 447) antwoordde de geachte Minister dat wat betreft de eventuele plaatsing van een verlichting op de rijkswegen N 223 en R 25 te Aarschot, de Bijzondere Commissie voor de Verkeersveiligheid heeft voorgesteld de openbare verlichting van de R 25 op het algemeen programma van wegverlichting op te nemen. Hierbij zou voorrang worden gegeven aan het noordelijk vlak van de R 25 om de uitvoering op te nemen op het programma 1990.

Tot op heden echter gaf dit geen resultaat alhoewel de plaatsing van een degelijke verlichting noodzakelijk is.

Mag ik de geachte Minister vragen :

1. of de werken voor het noordelijk gedeelte R 25 voorzien zijn in het programma 1991 ;
2. in welke stadium het dossier betreffende de verlichting op de rijksweg N 223 Aarschot — -Sint-Joris-Winge — Tienen zich bevindt ?

Vraag nr. 74
van 16 januari 1991
van de heer A. LARIDON

Verkeersveiligheid — Schade aan het wegdek van auto-wegen

Ik heb vastgesteld dat op heel wat autowegen het wegdek is beschadigd door vrachtwagens die te zwaar zijn geladen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. of hij ervan op de hoogte is dat hierdoor de verkeersveiligheid voor de andere weggebruikers sterk in het gedrang komt ;

2. wat hij zal doen om aan dit euvel tegemoet te komen ?

Vraag nr. 76
van 18 januari 1991
van de heer A. VAN APEREN

Loodswezen te Oostende — Taalgebruik

Er wordt in Oostende altijd Frans tegen de loodswacht

gesproken. Die antwoordt altijd in het Frans niettegenstaande in de internationale scheepvaart het Engels en de plaatselijke taal het Nederlands is.

Radio Oostende echter geeft eerst berichten in het Engels door aan de scheepvaart en pas dan in het Nederlands.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen welke talen er dienen te worden gebruikt.

Mag een loodswacht weigeren Frans te spreken ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting				
22	14.01.1991	M. Schoeters	<i>MBZ — Schulden aan de Staat</i>	351
23	16.01.1991	M. Olivier	<i>Maaltijdcheques — Kostprijs</i>	351
28	04.02.1991	G. Annemans	<i>Kasteel van Ham — Herbestemming</i>	352
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie				
10	16.01.1991	E. Vandebosch	<i>KS — Veilig stellen voor Limburg</i>	352
11	16.01.1991	M. Olivier	<i>Maaltijdcheques — Kostprijs</i>	353
12	17.01.1991	E. Vandebosch	<i>Sociale Investeringsmaatschappij — Middelen</i>	353
13	18.01.1991	G. Mommerency	<i>Visserijscholen aan de kust — Toekomstplannen</i>	355
L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting				
52	07.01.1991	R. Van Hooland	<i>BPA D 'Hooie- Wielsbeke — Industrierreinen</i>	357
53	08.01.1991	L. Vanhorenbeek	<i>Weekend-verblijfpark Beukenbos te Sint-Joris- Weert — Overtreding van de verkavelingsvergunning</i>	357
55	10.01.1991	G. Janzegers	<i>Golfterrein in Erps-Kwerps — Mogelijke aanleg</i>	376
56	10.01.1991	G. Janzegers	<i>Ambachtelijke en industriële zones in het arrondissement Leuven — Uitbreiding</i>	358
57	10.01.1991	G. Janzegers	<i>Gebieden voor ambachtelijke bedrijven en KMO's — Vestiging industriële ondernemingen</i>	359
58	10.01.1991	G. Janzegers	<i>Kasteel van Kwabeek in Vertrijk — Verdwijnen van schandpaal en klok</i>	378
59	10.01.1991	G. Janzegers	<i>Priorij van het Beggaardenklooster in Tienen — Restauratiewerken</i>	378
60	10.01.1991	G. Janzegers	<i>Grondbank voor sociale huisvesting in Vlaams Brabant — Oprichting</i>	359
61	10.01.1991	E. Van Vaerenbergh	<i>Landbouwgebied te Oppem-Amelgem nabij Merchtem — Bescherming</i>	378
63	14.01.1991	J. Cuyvers	<i>BPA's die afwijken van de gewestplannen — Gedragscode</i>	360
64	14.01.1991	J. Cuyvers	<i>Illegale waterwinning IWVA in Ter Yde (Oostduinkerke) — Herstelmaatregelen</i>	360
65	14.01.1991	E. Van Vaerenbergh	<i>Kasteel Beaulieu — Verval</i>	361
69	18.01.1991	J. Valkeniers	<i>Inktfabriek te Ternat — Vergunning</i>	361
70	21.01.1991	H. Van Dienderen	<i>Bouw congresgebouw Zwin — Stand van zaken BPA-dossiers</i>	361

73 22.01.1991 **A. Schellens** *Sociale woonwijk Haacht-Station — Stand van zaken* 362

J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin

12 07.01.1991 **J. Ansoms** *Subsidiëring kinderopvang — Stand van zaken* 362
 14 14.01.1991 **E. Van Vaerenbergh** *Subsidiëring kinderopvang — Stand van zaken* 363
 15 16.01.1991 **M. Olivier** *Maaltijdcheques — Kostpijs* 363
 16 22.01.1991 **R. Van Hooland** *Migranten — Tewerkstelling bij OCMW's* 364
 17 22.01.1991 **J. Loones** *JIAC's — Onzekerheid over personeel en subsidies* 364
 19 24.01.1991 **E. De Groot** *Thuiszorg — Informatiecampagne* 365
 24 08.02.1991 **E. Van Vaerenbergh** *Graad van handicap — Evaluatie* 365

R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling

8 25.01.1991 **R. Van Hooland** *VDAB — Oproeping werklozen* 366

T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

32 21.11.1990 **M. Didden** *Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht* 379
 48 07.12.1990 **H. Van Dienderen** *Giftigheid slib — Probleem bewijstlast* 379
 63 0 08.01.1991 **J. Loones** *Waterzuiveringsstation Wulpen — Wensen Beschermmitee Leefmilieu en Natuurbehoud* 387
 64 0 08.01.1991 **L. Vanhorenbeek** *Vaalbeek — Stankhinder te Oud-Heverlee* 388
 65 0 08.01.1991 **G. Cardoen** *Ontwerp-afvalstoffenplan 1991-1995 — Adviezen gemeenten* 388
 66 0 10.01.1991 **G. Janzegers** *Gifstorten in Wilsle (Leuven) — Sanering* 388
 67 0 10.01.1991 **G. Janzegers** *Kippenslachterij in Wolfsdonk-Aarschot — Verhuis naar planologisch meer verantwoorde plaats* 388
 68 0 10.01.1991 **G. Janzegers** *Afvalwater van Tessenderlo chemie (TC) — Afleiden naar de Demer* 388
 69 0 10.01.1991 **Jos Bosmans** *Remo-stortplaats te Helchteren-Houthalen — Uitbreiding* 389
 70 0 10.01.1991 **J. Cuyvers** *Industriële vervuiling Zwalmrivier — Saneringsmaatregelen* 389
 71 0 10.01.1991 **J. Cuyvers** *Vlaamse slachthuizen — Saneringsmaatregelen inzake waterzuivering* 389
 72 0 10.01.1991 **J. Geysels** *Invoerverbod dierlijke faecaliën — Afwijkingen* 390
 73 0 10.01.1991 **J. Geysels** *Lozingsvergunningen — Aantal en evolutie* 390
 74 11.01.1991 **W. Kuijpers** *Webbekoms Broek — Bestrijding muskusratten* 368
 75 0 14.01.1991 **E. Van Vaerenbergh** *Bedrijf Animalia in Denderleeuw — Ondraaglijke reukhinder* 390
 78 0 16.01.1991 **J. Geysels** *Milieuheffing afvalstoffen — Stand van zaken* 391
 79 0 16.01.1991 **E. Vandebosch** *NV Remo — Gevaar uitbreiding stortcapaciteit Houthalen-Helchteren* 391

81	o	16.01.1991	J. Timmermans	<i>Denderzuivering — Dossiers investeringsprogramma 1991</i>	391
82	o	17.01.1991	J. De Roo	<i>Sportvliegerij te Knesselare — Reglementering geluidshinder</i>	391
83	o	18.01.1991	J. Valkeniers	<i>Vestiging inktfabriek in Ternat — Milieuhinder</i>	392
84	o	18.01.1991	F. Brepoels	<i>Waterzuiveringsstation Bocholt — Stankhinder</i>	392
85		18.01.1991	E. Gryp	<i>Subsidie aankoop groengebieden — Noodzaak uitbetaling</i>	380
86		21.01.1991	H. Van Dienderen	<i>Bouw congresgebouw Zwin — Stand van zaken BPA-dossieren</i>	368

P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur

53		05.03.1990	J. Valkeniers	<i>Franse taallessen in het kleuteronderwijs — Wettigheid en opportuniteit</i>	380
50		23. II. 1990	J. Valkeniers	<i>BLOSO — Voortbestaan rijkschool</i>	381
55		17.12.1990	A. De Beul	<i>Archief en Museum van het Vlaams Leven te Brussel — Huisvesting</i>	381
57		27.12.1990	G. Annemans	<i>VTM-uitzending — Eentalige mededelingen in het Frans</i>	382
58		27.12.1990	M. Panneels-Van Baelen	<i>Subsidies voor literaire werken — Overzicht</i>	382
62	o	10.01.1991	E. Van Vaerenbergh	<i>Domein van Gaasbeek — Vervuiling vijvers</i>	392
63		11.01.1991	J. Caudron	<i>Decreet betreffende de subsidiëring van sportinfrastructuur — Uitvoeringsbesluiten</i>	369

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden

8		10.01.1991	G. Janzegers	<i>Luchtkwaliteit in de Antwerpse verkeerstunnels — Resultaten onderzoek</i>	369
---	--	------------	---------------------	--	-----

D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs

39		23.11.1990	A. Laridon	<i>Ter beschikkinggestelde onderwijspersoneelsleden — Reaffectatie</i>	382
74		20.12.1990	W. Kuijpers	<i>Koninklijk Atheneum Leuven — Noodzaak groenaanleg</i>	384
77		03.01.1991	A. Schellens	<i>Studiebeurzen — Stand van zaken</i>	384
78	o	07.01.1991	J. Devolder	<i>Buitengewoon secundair onderwijs — Benoeming leerkrachten</i>	392
79	o	07.01.1991	F. Vermeiren	<i>Oprichting nieuwe afdelingen — Discriminatie tussen scholen</i>	393
81		10.01.1991	G. Janzegers	<i>Informatica-apparatuur Onderwijsdepartement — Stand van zaken</i>	369
82	o	10.01.1991	G. Janzegers	<i>Spijbelen — Schoolmoeheid</i>	393
83	o	10.01.1991	E. Van Vaerenbergh	<i>Leraars islamitische godsdienst — Taalexamen</i>	393
84		10.01.1991	R. Van Hooland	<i>Departement Onderwijs — Informatie</i>	370
85		10.01.1991	L. Vanhorenbeek	<i>Gemeentelijke basisscholen — Inschrijvingen van Franstalige leerlingen</i>	371
87	o	15.01.1991	I. Egelmeers	<i>Buitengewoon Onderwijs — Weddeschalen en uurregeling paramedisch personeel</i>	393

88	0	16.01.1991	M. Olivier	<i>Maaltijdcheques — Kostprijs</i>	394
89		16.01.1991	F. Vermeiren	<i>Maaltijdcheques ambtenaren — Oplossing anomalie</i>	372
90	0	16.01.1991	F. Vermeiren	<i>Onderwijs — Forse stijging van de kostprijs per student</i>	394
91	0	16.01.1991	F. Vermeiren	<i>Hoger onderwijs — Inschrijvingsgeld</i>	394
92	o	17.01.1991	L. Peeters	<i>Maaltijdcheques — Verdoken loon</i>	394
93	0	17.01.1991	L. Peeters	<i>Maaltijdcheques — Fiscale implicaties</i>	395
94		17.01.1991	R. Van Steenkiste	<i>Speciale voordelen verleend door gemeenten aan leerlingen — Gelijkheid financiële tussenkomst</i>	372
95	0	17.01.1991	M.P. Kestelijn Sierens	<i>Artsenorganisaties — Erkenning</i>	395
96	o	18.01.1991	G. Mommerency	<i>Visserijscholen aan de kust — Toekomstplannen</i>	395

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

22		10.01.1991	R. Van Hooland	<i>Stedelijke inkomsten — Stand van zaken</i>	373
23		14.01.1991	J. Valkeniers	<i>Gemeentelijke begrafenisreglementen — Tarieven</i>	373
24	△	16.01.1991	M. Olivier	<i>Maaltijdcheques — Kostprijs</i>	385
25		17.01.1991	A. Laridon	<i>Officieel gesubsidieerd onderwijs — Trekkingsrechten</i>	374

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer

152		23.03.1991	P. Van Grembergen	<i>Verkeerssignalisatie — Taalgebruik</i>	386
56		19.12.1990	O. Van den Broeck	<i>Tracé Ophasselt-Steenhuize- Wijnhuize — Definitieve openstelling</i>	386
60		03.01.1991	G. Annemans	<i>Antwerpse Kleine Ring — Bewuste filecreatie</i>	387
61		08.01.1991	G. Cardoen	<i>Waterloosesteenweg te Sint-Genesius-Rode (N 5) — Kredieten</i>	374
62	o	08.01.1991	J. Loones	<i>Trein-tram-bus — Aansluiting in de Westhoek</i>	396
63	o	08.01.1991	J. Loones	<i>Waterzuiveringsstation Wulpen — Invloed verbreding kanaal Duinkerke-Nieuwpoort</i>	397
64	o	10.01.1991	G. Janzegers	<i>Reis naar Litouwen — Doel en resultaat</i>	397
65		10.01.1991	J. Cuyvers	<i>Geluidshinder in Grimbergen en Wemmel — Kosten-batenanalyse</i>	375
66	0	10.01.1991	J. Van Hecke	<i>N 42 te Oosterzele — Verkeersonveiligheid</i>	397
67		11.01.1991	A. Duroi-Vanhelmont	<i>Kruispunt weg Hoegaarden-Outgaarden en N 29 in Altenaken — Verkeersveiligheid</i>	375
68	0	14.01.1991	M. Schoeters	<i>Sint-Annastrand — Voltooiing werken</i>	397
69	o	14.01.1991	J. Loones	<i>De hooipiete te Fintele (Lo-Reninge) — Behoud</i>	397
70	0	15.01.1991	M. Desutter	<i>Schipdonkkanaal — Spoorwegbruggen te Landegem</i>	398
71	0	15.01.1991	A. Schellens	<i>Openbaar vervoer in Holsbeek — Uitbreiding lijn 3.5 A Aarschot-Leuven</i>	398
72		15.01.1991	A. Schellens	<i>Autoweg A 2 — Oprit Willesele</i>	375
73	0	15.01.1991	A. Schellens	<i>Verkeersveiligheid te Aarschot — Verlichting op de N 223 en de R 25</i>	398

74	○	16.01.1991	A. Laridon	Verkeersveiligheid — Schade aan het wegdek van autowegen	398
75		16.01.1991	M. Olivier	Maaltijdcheques — Kostprijs	376
76	○	18.01.1991	A. Van Aperen	Loodswezen te Oostende — Taalgebruik	399